CİLT 3

İnceleme
Araştırma

ERENLER
DİYARI

PİR SEYİT RIZA

4. Kuşak Torunu
Pir Seyit
Memet TEZEL

SARISSA

SARİSSA YAYINLARI

•

MİTOLOJİ -5-

•

Seyit Memet Tezel

Yazar iletişim: 0555 497 60 18

•

Editör

Can Ali Akkuş

•

Kapak Tasarımı

Sarissa Dizayn

•

ISBN:978-605-69021-61 (3.Cilt)

•

Birinci Baskı: 2020

•

Sarissa Yayınevi

Meclis Mah. Teraziler Cad. Sarıbelde Sitesi

N.1. Blok Daire No: 434785 Sarıgazi - Sancaktepe / İstanbul

Tel: 0536 635 16 56

e-posta: taki.akkus@gmail.com

eposta: sarissayayinlari@hotmail.com

Sertifika No: 42721

•

•

Baskı

Ege Reklam Basım Sanatları San. Tic. Ltd. Şti.

Esatpaşa Mah. Ziyapaşa Cad. No: 4 Ataşehir/İstanbul

Tel: 0216 470 44 70 / Fax: 0216 472 84 05

Sertifika No: 45604

Pir Seyit Rıza'nın dördüncü kuşaktan torunu; Pir seyit Memet Tezel 1958 yılı Tokat Zile Ciğerbağ köyünde doğdu. Babası 1920-1921 Koçgiri katliamı sonrası Tokat/Zile/Ciğerbağ köyüne; Atası Pir Seyit Rıza'nın en küçük oğlu; (Aşirete yönelik bir kıyım olacağını anlayan Seyit Rıza, soyunun devamı için oğlu Seyit Bavo İbrahim'i Dersim'den uzaklaştırıp Tokat'a göndermiş,) Bavo İbrahim'in 1925 yılında Ciğerbağ köyüne sürgün geldikten sonra ikinci evliliğini yapmış. Seyit Bavo İbrahim'in ikinci evliliğinde bir oğlu ve bir kızı olur. Oğlunun adı Duran Tezel, Seyit Memet Tezel' de Duran Tezel'in en küçük oğlu...

Seyit Memet Tezel köyü Ciğerbağ'a yakın olan Karışık köyün'de 1968 yılında İlkokulu bitirir. İlkokuldan sonra köyünde tarım ve hayvancılıkla uğraşır. Askerliğini yaptıktan sonra 1980'de İstanbul'a gelerek bir fabrikada işe başlar. Çalıştığı fabrika'dan 1987'de ayrılarak bir süre esnaflık yapar. 1995 yılında esnaflığı da bırakır. 1996' yılında Belediye'deki bir iş kolunda bir süre çalıştıktan sonra 2005 yılında emekli olur.

Emeklilikten sonra Alevi yol ve erkânı bağlamında, ailesinden ve büyüklerinden öğrendiklerini; hatta bir dönem Atatürk'ün Seyisi ve Atası Seyit Rıza'yı çok iyi tanıyan İsmail Sezgin ve Süleyman Alkoç'tan ailesi hakkında gerekli bilgileri öğrenir. Böylece ailesinin ne derece önemli bir soydan geldiğini ve dedesi Seyit Bavo İbrahim'in yanındaki belgelerle her şeyin farkına varır. Seyit Memet Tezel elindeki belge ve dokümanlarla bu üç cilt eser meydana geldi.

Seyit Memet Tezel Anacan Tezel evliliğinden; Alican ve Yusuf Tezel adında iki oğlu ve Seyit Baba İbrahim Tezel olarak bir torunu dedesidir.

Pir Seyit Memet Tezel'in torunu
Pir Baba Bıra İbrahim Tezel

Kitabın çıkmasında katkılarını eksik etmeyen Kirvem Muzaffer Türkmen'e, Cemil Karagüler'e, Yusuf Teber'e Düzgün Elazığ'a, Kadir Eyimur'a, Aşur Düzgün'e, Melek Kurtuluş'a ve Yaşam boyu bir yastığa baş koyduğum yol arkadaşım eşim Ana Can Tezel'e çok teşekkür ederim.

Pir Seyit Memet Tezel

İçindekiler

Sunu....7
Elazığ Buğday Meydanı Son İdam Görüntüsü....14
Dersimde Kendi Sorunlarıyla İlgili Bir Toplantı Anı....16
Munzur Çimeninde Aleviler....18
Pir Seyit Rızanın Soy Ağacı....20
Dersim Alevi- İslam İnancının Öncüsü Pir Seyit Rıza ve Bütün Seyitlere Karşı Yapılan Zulüm Gerçeği....32
Abdalan-I Rum Erenleri....33
Dersim Cevizli Köyünde Alevi İnancı Tartışması Konusu: Talib ve Seyit Sorunu Çözümü....47
Pir Seyit Rıza'nın Ailesi, Çocuklar! ve Olup Bitenler....49
Rapor Gündemi Erzincan Dersim'in Piri Seyit Rıza'nın Köyü ve Mekânların Tesbiti....51
Porf. Dr. Nuri Dersim'in Dersim Hakkında Son Rapor..54
Hazreti Muhammed'in Ölümü....57
Hazreti Fatıma Hakkında Hazreti Fatıma Tül Zehra'nın Doğumu ve Ölümü....60
İmam Hüseyin ve Kebela Olayı....66
Hazreti İmam Hüseyin Şehadetini Beyan Eder....90
Dar Duası....117
Yemek Duası....119
Dünyadan Ahirete Veda Duası....122
Kabir Duası....123
Dualar Bölümü....126
Sofra Duası....128
Matem Orucu Duası ve Aşurede Okunan Dua....128

Kurban Tekbirinin Son Duası 131
Lokma Dar Duası 131
Duazı İmam (Mevlütlerde Ve Lokmalarda)
Sofra Duası 132
Cemde Dede'nin Vereceği Dualar 134
Ceme Başlarken 140
Cem Erkânı 140
Tövbe Duası 149
Tahrim 8. Ayeti 149
Miraçlama 161
Mersiye (Ah Hasanım Vah Hüseyin'im) 167
Kırklar Seması 178
Ehli Beyt Duazı 12 İmam 184
Semah Duası 185
4 Kapı 40 Makam Şeriat Makamları 186
Tarikat Makamları 186
Marifet Makamları 187
Hakikat Makamları 187
Semah 188
Melekler 188
Muharrem Ayı Ve Aşure Günü: 188
Nazar Duası 189
Ağıt 191
Cenaze Kaldırma Erkânı 192
Seyit Memet Tezel'den şiirler 199

Sunu

DERSİM TERTELESİ

Tarihe düşen kara leke.

Acaba bu katliamda nasil bir pisikoloji ile hareket edildi.

...

Amaç Dersim dağlarında, 'eşkıya, asi, çetelere karşı, demir yumruk indirilmeliydi. Önde gelenleri tuzağa düşürüp, katledilmeli ve sağ ele geçirilenler, idam sehpalarında, darağaçlarında sallandırılarak, yaşamdan koparılmalarıydı.

Ama yapılacak belliydi. Asıl amaçları Dersim'deki direnişleri kırmak, öncülerini bir bir katlederek ortadan kaldırmaktı.

Fakat ter tele katliamıyla bu amaçlarının da çok çok ötesine geçmişlerdi.

Tarihe Dersim ter telesi olarak geçecek olan 04 Mayıs 1937 Bakanlar Kurulu kararıyla, aslında Dersim ahalisine karşı başlatılan Soykırım girişiminin başlangıç tarihidir.

04 Mayıs 1937 tarihinde şu karar alınır;

Başvekâlet karar müdürlüğü:

Sayı; Son günlerde Tunceli'de vukua gelen hadiselere dair raporlar 4.5.1937 tarihinde Atatürk'ün ve Mareşal'in huzurları ile tetkik ve mütalaa edilerek aşağıdaki sonuca varılmıştır.

1- Toplanan kuvvetlerle Nazmiye, Keçizeken (Aşağı Bor), Sin, Karaoğlan hattına kadar, şedit ve müessir bir taarruz hareketi ile varılacaktır.

2- Bu defa isyan etmiş mıntıkadaki halk toplanıp başka yerlere nakil olunacaklardır. Ve bu toplama ameliyesi de köylere baskın yapılarak; hem silah toplana-

cak, hem de bu suretle elde edilenler nakledileceklerdir. Şimdilik 2000 kişinin nakli tertibatı hükümetçe ele alınmıştır.

Kararın mülahazası şöyledir;

"Sadece taarruz hareketiyle ilerlemekle iktifa ettikçe isyan ocakları daimi olarak yerinde bırakılmış olur. Bunun içindir ki, Silah kullanmış olanları ve kullananları yerinde ve sonuna kadar zarar vermeyecek hale getirmek; köyleri kâmilen tahrip etmek ve aileleri uzaklaştırmak lüzumlu görülmüştür."

Görüldüğü gibi katliam girişimi, 04 Mayıs Bakanlar Kurulu toplantısı ile karar altına alınmıştır. Bu kararı takiben, imha hareketi başlamış ve onlarca uçak ile aynı gün Dersim toprakları bomba yağmuruna tutulmuştur. Bunun sonucunda binlerce, kadın, erkek, yaşlı, çocuk sivil hayatını kaybetmiştir. Sonrasında yaşanan takriben iki yılı aşkın zaman süresinde düzenlenen askeri operasyonlarla on binlerce Dersim'liler katledilmişlerdir.

On binlerce Dersim ahalisi yerlerinden, yurtlarından edilerek, bilmedikleri, tanımadıkları yaban ellere sürgün edilmişlerdir. Hala kendisinden haber alınmayan 'Dersim'in kayıp kızları' bulunmaktadır.

Dersim'in öne çıkan liderlerinden Seyit Rıza'nın mezarı konusunda Devlet, hala suskunluğunu koruyarak, katliamı onaylamaktadır.

Yukarıdaki Bakanlar Kurulu kararının altında Cumhurbaşkanı Mustafa Kemal Atatürk, Başbakan İsmet İnönü, Genelkurmay Başkanı Fevzi Çakmak ve dönemin bakanlarının imzaları bulunmaktadır.

Dersim katliamı ile ilgili olarak, dönemin Cumhurbaşkanı Mustafa Kemal Atatürk'ün 'hasta olduğu' ve Dersim katliamından haberdar olmadığı sıkça dillendirilmektedir.

04 Mayıs 1937 Bakanlar Kurulu kararı ve altındaki imzalar, 'hasta haberdar' değil yalanlarını çürütmek-

tedir. Aynı zamanda katliamı takiben Mustafa Kemal Atatürk ve bir heyet, katliamın sonuçlarını yerinde izlemek için Dersim'i gitmiştir.

Bundan tam olarak 83 yıl önce Dersim'li Zaza, Kürt Alevilere karşı başlatılan soykırım olarak adlandırılan katliamı insanlık dışı bir davranış olarak kınıyoruz.

Türkiye Cumhuriyeti Devleti içinden geçtiğimiz bu süreci de dikkate alarak Dersim'lilerden özür dilenmelidir.

Katliamda yaşamını yitiren, başta Seyit Rıza olmak üzere, on binleri saygı ile anıyoruz.

İsmail Yakut

ASKERİ HAREKET İÇİN HAZIRLIK BAŞLARKEN İSMET İNÖNÜ TALEBİ ÜZERİNE GÖREVLENDİRİLEN ALPDOĞAN VE GENEL MÜFETTİŞ İBRAHİM TALAT DİYARBAKIR VALİSİ ALİ BARDAKÇI

Haretek başlamadan Dersim Seyit Battal Hüseyin evlatlarının Seyit Rıza'nın nüfus bilgilerinin raporlayıp gönderilmesine ve soy bilgilerinin içişleri Bakanına

gönderilmesine soyu ve bilgileri soyu Pir ve Pirvani Mahallesi Aşağı Abbas Mahallesi ve yukarı Abbas Mahallesi Ağdat köyü, Vanık köyü, Cevizli köyü, Sosis yaylası yerleşim alanlarıdır. Seyit Rıza'nın babası;

1- Babası Pir Seyit İbrahim
2- Oğlu Pir Seyit Hüseyin
3- Oğlu Pir Seyit Rıza
4- Oğlu Pir Seyit İbrahim
5- Seyit Pir Hasan
6- Seyit Gül Ali
7- Seyit Pir Ahmet
8- Seyit Mustafa
9- Seyit Hasan
10- Seyet Hasan Bey
11- Seyit Ali
12- Seyit Mehmet
13- Seyit Ali
14- Seyit Hüseyin
15- Seyit Gülbaba
16- Seyit Pir Hüseyin

17- Seyit Nur Ali

18- Seyit Şah İsmail

19- Seyit Hacı Rüstem

20- Seyit Emir

21- Seyit Battal Hüseyin. Pir Seyit Rıza kabilesi ve nüfus bilgileri:

Dersim, Malatya, İran, Suriye ve Türkiye'de azınlık bir kabinenin kaldığını tespiti yapılmıştır. T.C. İçişleri Bakanlığına gönderilmek üzere -162'e 350-sayılı evrakla gönderilmiştir.

24 Nisan 1921 tarihinde Mustafa Kemal 'in sakallı Nurettin Paşa Komutasındaki Merkez Ordusu, Topal Osman çetesiyle (Laz Alayı) birlikte bölgede tam anlamlı bir katliam yaparak Koçgiri Aşireti ayaklanmasını başlatmıştır. Bunun üzerine 132 köy yakılıp yıkılarak enkaz haline gelmiştir. Büyük küçük demeden binlerce insan Topal Osman tarafından katledilmiştir. 8 Eylül 1925 tarihli zabıtlar mevcuttur.

Cumhurbaşkanı Mustafa Kemal'in İnsanları öldürmeyin, sürgüne gönderin, sürgün edilenlere dokunmayın haberi gönderir.

İsmet İnönü bu katliamlardan haberdardır. Genel Müfettiş İbrahim Talat bu katliamların olduğunu Diyarbakır valisi Cemal Bardakçı; Dersim'in Pir Seyit Rıza'nın itibarını kırmak mümkün ve ortadan kaldırmak amacıyla; Dersim halkını kandırmak. Dersim'in Piri Seyit Rıza'ya karşı güç yaratmak ve Alevileri yok etmek, bunların Dersimin koca aşireti olduğu gibi ileri sürmüş ve bu aşiretlerin imhasına karar verilmiştir. Asimilasyon için çok önemli bir karar; fakat Dersim'in Piri Seyit Rıza'nın cesaretini kırmadan Vali Ali Cemal gizli gizli hareket ederek ve asıl hedef Dersim'in Piri; pir Seyit Rıza olduğunu 3000 nüfusa sahip olan Dersim'de iki mahallesi vardır. Aşağı Abbas, Yukarı Abbas İksor Aşiretinin Zeynel Abidin Ocağına mensup Seyitleridir. Bu

seyitler yanlışı asla kabul etmezler: "Tek suçumuz Alevi olmak" diyorlar. Seyit Rıza cesur ve asla boyun eğmez, her zaman dim dik duracağını, bu zatın sürekli Kerbela evladını işaret etmesi Peygamber soyunda olduğunu göstermektedir.

Yıl 1926 Hozat'a bağlı Koçkozluca köyünde anlattığı kirvesi köyünde; 6000 nüfusa sahip olan, hem de Seyit Rıza'nın talibi olan Alişer Bey; Vali Ali Bardakçı'ya:

"Bizim kesinlikle niyetimiz kötü değil, sadece Alevi olmamız, mollalarca hor görülüyoruz. Niyetimizde hiçbir yanlış yoktur. Dersim aşiretlerinin çoğu alevidir. Osmanlı Padişahı Yavuz Selim zamanında (512-1520) yıllarında yapılan katliamları ile halkı korkutarak bölgede uzaklaştırmaya ve sindirerek asimilasyona uğratmak için korkuttular." Aşiretlere yönelik yapılan saldırılara karşı, Munzur gözesinde, ziyaret köyünde Vali Ali Cemal bir toplantı yapar. Yapılan toplantıya Nuri Dersim'i başta olmak üzere Dersim'in Piri, Pir Seyit Rıza ile ileri gelenleri toplantıya davet eder.

Devletin askeri gücü savaş zafiyetinin siviller üzerinde göstermek doğrultusunda bir politika izler. Yıl 1926 da (Maraşal Fevzi Çakmak) doğu illerinde yaptığı gezi sonucunda izlenimlerini bir rapor haline getirir.

18 Eylül 1930 tarihinde Başbakan ve İçişleri Bakanlığı alevi köylerinde kürtçe konuşmayı yasaklar. Yapılan bu baskı sonucu bir kesinlik kazanmadığını görünce memurları bir an önce görevlendirerek, asimilasyona devam eder.

"Bu insanların tek suçu alevi olmaktır."

Genel Kurmay Başkanlığı bu raporo derhal iki gün sonra 20 Eylül 1930 da Başbakan ve İçişleri Bakanlığına gönderdi. Burada ise şöyle devam etmektedir. Alevi ve kürtlerin düzenli sistemde yaşıyorlar. Rüştü Beyin gönderdikleri 24 Ekim 1930 da (1925) yılında Şubat ayında patlak veren Şeyh Sait bölgenin 13 ilinde sıkıyö-

netim ilen edildi. Hiç Diyarbakır'dan bir Hukuki dayanağı olmadan İstiklal Mahkemesinin aldığı kararla 29 Haziran 1925'de infaz edildi. İnönü'nün 27 Nisan 1925 tarihinde gazetelere verdiği demeçte uygunluğu dâhilinde gerçekleşmiştir. Şeyh Sait hakkında Dersim Şark İstiklal planı; bu planın -14 ve 15- maddelerinin Dersim için özel vurgun yapılmasını alevi Bektaşi olmayı tanımamak ve Diyarbakır Valisi Ali Cemal Bardakçının Dersim'deki tuzak kararı ile aleviler hakkında aldığı kararla gerçekleşmiş.

Diyarbakır, Urfa, Antep, Maraş, Adıyaman, Konya, Amasya, Tokat, Çorum, Yozgat, Malatya, Zile sürgünlerle doldurulmakta; boş olan araziler İçişleri Bakanlığı'nda sorumlu Hamdi Bey; raporunda şu tesbitlere yer veriymekte. Bunların en fazlası İksor Aşireti Dersim'de kayıp verir. Bu insanlara keyfi katliam gibi, kabul edilemez birkatliamın giderek insanlar kürtleşiyor. Kuvvetler silahlı baskınlarla Dersim'i işgal ediyorlar. Dersim Cumhuriyet hükümetinin içten yıkıp sonucu dersim alevilerini bitirip rapor 167/: YS: 187 rapor: 2 Dersim ihtiyaçlarını büyük ve küçük memur veya muhtaç hele teşfik etmeye cahil sünnileri teşfik ederek alevileri ortadan kaldırmak ve alevileri yok etmek İmamı Caferi Sadık yol ve erkânını yok etmektir.

ELAZIĞ BUĞDAY MEYDANI SON İDAM GÖRÜNTÜSÜ

Soğuk bir hafta, etrafta kimseler yok. Pir Seyit Rıza'nın vasiyeti üzerine meydana çıkarıldı. Pir Seyit Medanda insan doluymuşçasına sessizliği bozdu:

"Biz Kerbela evladıyız! Benim günahım ne? Bu bir cinayettir." diye haykırarak:

"Bu bir cinayettir, bir zulümdür. Suçum nedir? Biliyorum tek bir suçum var o da dürüslüğümdür, in-

sanlığımdır. İnsanlıktır. Biz 700 yıldan beri evladı Kerbelayız, günahsızca, cinayetlerle, zehirlenmelerle, katledilmekle, idamlarla gidiyoruz." Tüyleri diken diken olmuştu. Meydanda yürürken ayaklarını, rap rap yere vuruyordu. Yanına koşan çingeneyi yitti, "Beni siz idam edemezsiniz, siz ne getirseniz de beni götüremezsiniz, ama ben kendi kendimi ince bir iple infaz edebilirim;" deyince, sanki buğday meydanında dondurucu bir hava, kara kışa rağmen orası beyaz donlarla doldu. Herkes şaşkınlık içinde olanları izlediler. Yöneticilerle birlikte orada bulunanlar, "Bunlar kimlerdir?" diye birbirine sorular sormaya başladılar.

Sandalyeye çıkarken son sözü şu oldu:

"Biz Kerbela evladıyız," diyerek ipi boynuna takarak sandalyenin üzerine çıktı, sandalyeye bir tekme vurarak kendi infazını kendisi gerçekleştirdi.

Dersim katliamda yazılanların çoğu yanlış ve taraflıydı. Hiçbir gerçeği doğru yazmadılar. Çoğu yazılar yanlışlarında israr ede ede yazdılar, çizdiler ama gerçekleri bir türlü görmek istemediler.

Dersim'de uzur yıllar yaşayan Prof. Dr. Nuri Dersim'in verdiği bilgilere göre; Dersim doğumlu olan Pir seyit Rıza'ya yönelik aşiretler tarafından yapılan yanlışlar Seyit Rıza'yı idama götürdü. Bu durumda Seyit evladı olan Seyit Rıza, Seyit İbrahim'in oğludur. Seyit İbrahim'de Seyit Mehmet El Efendinin oğludur. Seyit kelimesi Türkiye'de Dersim'in Vanık köyü mevkisinde Seyit Rıza'nın atalarının türbeleri Vanık köyü anıt mezarlarında defnedilmiştir. Bazı akrabaları İran, Irak ve Türkmenistana dönüş yaparak orada Aleviliklerini sürdürmekteler. Aynı zamanda Seyit Rıza idam olmadan önce, zor durumda kalan aileleri mecburiyetten eski vatanlarına dönüş yaptılar. Seyit Rıza'nın babası Seyit İbrahim Deri Ahri kasabasında hayatını sürdürmekteydi. Bölge halkı ile birlikte yol gösterici olarak büyük bir nüfusa sahipti. Seyit Rıza ailesinin 4. Ve en küçük

çocuğu idi. Babası Seyit İbrahim de babasının en küçüğüydü. Seyit Mehmet El Efendi'de aynı ailenin en küçük çoğuydu. Seyitler himmetlerini yani emanetlerini küçükten küçüğe devir ederek gelmişlerdir. Dersim'de halkına çok saygı ve hürmetkâr bir aileydi. Bunlar Alevi toplumunun din ulularıydı. Ulusal bilincini geliştirmiş sevilip sayılan halkın içinde bir aşiretti. 1931 yılında babası Seyit İbrahim vefat ettikten sonra; Seyit Rıza babasının emanetini ve vasiyetini uygulayarak seyitliğe devam etti. 17 Kasım 1937' de Buğday Meydanında üç oğluyla birlikte idam edilmiştir. İhsan Sabri Çağlayangil denetiminde idamlar gerçekleştirilmiştir.

DERSİMDE KENDİ SORUNLARIYLA İLGİLİ BİR TOPLANTI ANI

Pir Seyit Rıza'nın evlatları ve arkadaşları Dersim konusunu konuşmak üzere bir toplandı düzenlemişler. Tarihi anlatırken; "Ağır taş yerinden oynatılmaz, yuvarlanırsa dereyi bulur," özdeyişiyle ince eleyip sık dokumak gerekir. Alevi toplumu sürekli göç yaşamıştır. Aleviler kendi kaderleriyle başbaş Türkmenistan'da, Kazakistan'da; Ahmet Yesevi gibi Anadolu'ya önce kale mekânını kurdu ve Pir olarak görülmüştür. Seyit Hasan'lar Ocağı, Seyit Battal Hüseyin (türbesi Malatya'dadır) devamı ve Seyit Mehmet El Efendi dedesi Anadolu'ya Ahmet Yesevi ile birlikte gelmişlerdir. Akraba bağlılığı vardır. Alevi insan inancıyla 600 küsür yıl boyunca Alevi inanç boyutu birbirinden kopukluklar göstermemiştir. Sürekli göçmüşlerdir. Gittikleri her yerde Alevi İslam inancını sürdürmüşlerdir. Hazreti Ali'nin 22 Ocak 661 günü hariciler tarafından İbni Mülcem'in saldırısı sonucu 25 Ocak 661 hakka yürüdüğü günden bu güne kadar Alevi inancı Seyit evlatları aracılığıyla halk ile birlikte devam etmektedir. Bu durum Fuzuli divanında Alevi Bektaşi dünyasında 7 ulu ozanlar ola-

rak ifadesini alarak devam eder. 1504 yılında Kerkük'te doğmuş oğuz Türkmenlerinin karyağdı soyundan olup (farca, Arapça ve Türkçe) üç dil bildiği ozandı. Çok zulüm görmüş ünlü bir ozan olan Fuzuli; 1556 yılında Kerbela'da hakka yürümüştür. Çok şirin bir insan olduğu söylenir.

1-Kızıl Deli Sultan Musa Çelebi'nin verdiği arazi temlikiyle ilgili Nişan Belgenin hükmü odur ki, Seyitler Kızıl Deli'nin köyünün önünde Vakıf adı altında bugünden itibaren; Kanuni Sultan Süleyman'ın Nahçıvan Seferine çıkarken Diyarbakır Beylerbeyi Aya Paşa'dan doğudaki Alevi Kızılbaşların tümünü öldürmesini istediği Ferman bu Ferman ulaşanda biline ki, bana mektup gönderip Kızılbaşların durumlarını ve İran ordusundan gelen casuslarından alınan haberin ve mektubun Beylerinden, Kılıç Mehmet ve Ali adındaki bazı aşiret Beylerini göndermiş ve böylece Alevilerin zulmü başlamıştır. Teslim edildi diyle cevap verildiğinde, Halep Beylerbeyinin mektup gönderip; Diyarbakır'a ait haberlerin verildiği noktada şüpheli olan Seyit evlatlarını güzellikle ele geçirip Diyarbakır'a göndermelerine orada onlara zulüm etmelerini söylemişlerdi. Gelmeleriyle Kızıl Deli Sultan ve Seyit Ali Sultan Horasan erenlerindendir. Seyit Battal Hüseyin, Seyit Hasan'lı özüdür ve türbesi eski Malatya'dadır. Seyit Hasan'lar onun devamıdır. Bu kabileler böylece devam eder.1310-1402 yılları arasında yaşamışlardır. Balkanlarda çalışma yapmışlardır. Balkanlarda Trakya ve Anadolu'da birçok Alevi ve Bektaşi topluluğu Kızıl deli ve Kızılbaşlar, Çaldıran seferinden sonra Doğu Anadolu'ya siyasal durumları ve toprak düzleme temelinde değiştirildi. Öyle ki her şey alt üst edildi. 1514 yılının ikinci yarısında adeta her şey karmaşa içinde kaldı. Birbirlerine kızanlar düşman oldu. Herkes fırsat bekleyen, bir Osmanlı Hükümdarı, komutanları, Vali veya kaymakamlara birer genelge göndererek kimse bize karşı çıkmaz diyerek ellerindeki toprakları

genişletmeye yönelik gideceğiz. Osmanlı Hükümdarı bu Alevi oymaklarını, öncü olarak savaşa sürdü. Önce Dersim'i bir bütün olarak ele aldılar. Dersimlilere önce öne almak için rapor üstüne raporlar hazırlandı.

DERSİMDE KONUŞULAN VE GEREK GÖRÜLEN ALEVİLER HAKKINDAYALAN SÖYLEYİP MUM SÖNDÜRME OLAYI VE GERÇEKLERİ GÖRMEK İÇİN MUNZUR ÇİMENİNDE ALEVİLER

Koşulsuz Alevilik İslam'ın özüdür. Hakiki Muhammed Ali yolu ve erkânı, 40'lar meclisinde olgunlaşarak; on iki imamlarla devam eder, Seyitler 12 İmam'ın devamıdırlar. İmam-ı Cafer-i Sadık akıl ölçüsünün rehberi olarak alınan nefesi ile hayat bulur. Alevilik inancı, hayatın amacını insanın Ham Ervahlıktan çıkarken... İnsan-i Kamil olup özüne dönmedir. Pir, Mürşit ve Rehber imam-ı Cafer'den bu güne 12 hizmetin Pir huzurunda, mürşit ve rehber Pire bağlıdır. 4 Kapı 40 Makam aşamasından gelir inancımız Hazreti Muhammed'in Miraçtan inmesiyle, mekân Cem evlerde uygulanan yol ve erkândır. Halifelik dönemiyle başlaya ve Muaviye ile her türlü karalamanın ve itibarsızlaştırmanın yapıldığı, Ali'ye Hazreti Muhammed'e ve onun evlatlarına yapılan Zulüm ve katliamların hat safhaya ulaştığı, her türlü baskıların tarih süre içinde sürdürüldüğü, alevi erkânına meydan verilmediği için, ibadetlerimizi evlerde yapmak zorunda kalmışız. Hazreti Muhammed'de en kutsalı olan ibadet evinde yaptığın der.

Dersim'de Pir Seyit İbrahim. Baba Mansurlar, Düzgün babalar, Kureyşanlar, Ağu içenler ve Pir Seyit Rıza, Seyit Hasan olarak görülmektedir. İnançlarımız tarihlerden beri kimseler değiştiremedi. Seyit evlatları olarak inançlarını devam ettirmekteler 700 yıldan beri atalarımız ve dedelerimiz bu hizmetleri yapmışlardır.

Aleviliğin en temel kriteri 4 kapı 40 makamdır. Kişi Şeriat, tarikat, marifet ve hakikat kapılarını iyi kavramalıdır, bunlar bu yolun özüdür. Eline, beline, diline sadık olanlar bu hakikate ererler. Kişinin kendisiyle barışık olmasının en temel kriteri insan olmaktır. Topraktan geldik gerisin geri oraya gideceğiz. Kişi kendini âdem olarak gördüğü zaman, adına evren denilen bir zaman tünelinde küçük bir zerre olduğunu fark eder. Allah huzuruna çıktığımız zaman ibadetimizi çıkarsız düşünürüz. Oysa devlet yetkilisi dünya malı için uğraşmaktadır. Aleviliğe karşı olmak, inkâr etmek hiç kimşeye bir şey kazandırmaz. Mustafa Kemal dedeleri çağırdığı zaman neden dini hizmet almadılar. Bu nedenle şu anki durumda zor anlar yaşamaktayız. 1935 yılında bir Munzur toplantısında ki Dersim halkı buna tanıktır. Biz Horasan Erenlerinin himmetleri ile Anadolu'ya gelen Hazreti Pir Erenleriyiz.

Pir Seyit Rıza:

"Ben gözlerimi burada açtım, burada ölmek isterim." Diyerek önerilen teklifleri red etti. Dik duruşuyla kendisini, toprağını, insanını ve elinden gelen çabaları sarf ederek, hiçbir zaman kimseye zarar verilmemesi için devlet ile dilini, dinini, inkâr etmedi. Herkesi dinledi. Onlara bildiklerini anlattı. Kimseye zarar vermeden yaşamını sürdürmek istedi. Ne acıdır ki Dersim'de bazı aşiretler, Seyit Rıza'yı çekemeyerek yanlış davrandılar, yalan yere iftira attılar, ispiyonculuk yaparak yalanlarını gerçeğe dönüştürmeye uğraştılar, Dersim diyarında Seyit Rıza'yı bir vatan haini olarak; baştan Kırgan aşireti kendi yanına aldığı aşiretlerle Dersimi zora soktular. En büyük darbeyi Dersim kendi içinde kendi kendine yaptı. Güçleri zayıflayınca devlete teslim olmak zorunda kaldılar.

Pir Seyit Rıza, inancına kültür değerlerine sahip çıktığı için, Hazreti Ali nasıl ki haksızlık karşısında boyun

eğmediyse, Hazreti Hüseyin nasıl Yezidin zulmüne karşı mazlumların yanında yer aldıysa, Seyit Rıza'da şerefini, hasiyetini ve onurunu korumak için Hüseyin vari duruşuyla Hakka yürüdü. 1937-38 hareketinde ailesinde erkek evladı kalmadı. Devlet kalanları da Dersim'den çıkardı. Bilinmeyen bölgelere sürgün etti. Özellikle Sürgüne gittikleri bölgeler ve iller;

Sivas, Yozgat, Çorum, Amasya, Tokat, Zile, Lüleburgaz, Konya, Kırıkkale, Adana, İzmir, Seferihisar, yani Türkiye'nin dört bir yanına dağıtıldılar. Bu nedenle Seyit Rıza'nın erkek soyu Dersim'de yoktur. Yapılan araştırmalara göre Pir Seyit Rıza'nın çalışmalarında özellikle alevi inanç önderliğinden dolayı ağır bir bedel ödedi. 4 Mayıs 1937 hareket kararı alınmadan önce Seyit Rıza General Alpdoğan'a yeniden başvurarak şu isteklerde bulundu:

"Bizlerin yurdumuzda insanca yaşamamız için, bize okul, yol ve sağlık hizmetlerinin ve devletin tüm imkânlarının zaman içinde bu imkânlar el verdikçe yapılmasını istedi. Ülkenin kalkınması için Dersim'im yeni baştan imar edilmesi gerektiğini, bu nedenle halktan belli bir süre vergi alınmamasını Alpdoğan'a iletmiştir.

Tüm bu isteklere karşı; devleti yönetenlerin ön yargılı yöneticilerinden mülkiye müfettişi Hamdi Bey, Fevzi Çakmak, Neşet Hakkı Uluğ, Şükrü Kaya vb. 2 Şubat 1926 da yapılan görüşmede, Dersim eyaletinin Cumhuriyete dönüşmesinin iç pazarlığı yapılmıştır. Gelecek tehlikeleri önlemek için Dersim'in kesin kes ameliyat olması gerektiği fikri oluşmuştur. Seyit Rıza'nın istekleri hiç göz önüne alınmamıştır. Son derece kurnaz ve hileci olan bir tavırla, Dersim halkı tamamen hüsrana uğramıştır. Okul açmak, iş yerleri açmak, ülkenin kalkınması sanayi, sağlık, okul, sağlık ve yurt açarak tamamen okumaya önem vermek uygulamalarını Dersim halkı isterken, yetkililer tam tersini yaparak, yazarak; Dersim'in istedikleri değil tam tersini yazarak İçişle-

rine gönderilmiştir. Dersimin istekleri istenildiği gibi değil; istenilmediği gibi algılanarak gönderilmiştir. Oysa Dersim Devletine bağlıydı ve çalışıyorlardı. Yetkililer çoğunluk nüfusunun alevi olduğu Dersim'i devlete yanlış anlattılar. Osmanlı Devletinin yöneticilerinden Abdülhak Hamid 1896, Şakir Paşa 1899, Mardinli Arif Paşa 1903, Ali Paşa 1908-9; Cumhuriyet döneminde ise Cemal Bardakçı 1926, Mülkiye müfettişi Hamdi Bey 1927, Fevzi Çakmak 1930, Şükrü Kaya 1931, İbrahim Tali Öngören 1931, Halis Bıyıktay 1932, Müsrel Gerede 1933, İsmet İnönü 1935, Neşet Hakkı Uluğ 1936, Abidin Özben 1937, Celal Bayar 1937 Abdurahman Alpdoğan ve beraberindekilerin hazırladıkları raporlar askeri çözümden öteye gidemediği gibi, Dersim insanına karşı sürekli ön yargılarla yaklaşmışlardır. Devlet yetkilileri Dersim Halkının taleplerini tam tersine yansıtmıştır. Dersim üzerinde Osmanlılardan beri oynanan oyunların sonucunda askeri önleme başvurdular. Tamamen ön yargılı davranarak Dersim halkını katlettiler.

1920-1921'deki Koçgiri katliamında Seyit Rıza oğlu Bavo İbrahim'i kendi eliyle Tokat Zile'ye gönderdiği tüm raporlarla tespit edilmiştir. Seyit Rıza yapmış olduğu şikâyetlerle tespit edilmiştir. Müfettiş Hamdi Bey Raporu

HAZRETİ ÂDEM VE HAVVA NESİLİ DÜNYA EHLİ-BEYİT VARLIĞI VAROLUŞU İLK ALEVİ NESİLİ HAZRETİ ÂDEMİN OĞLU ŞİT PEYGAMBER; İLK ALEVİLİK ONUN NESİLİ İLE VAR OLMUŞTUR

Dünya tarihi Şit Peygamberin Ehli-Beyt dini İslam dünyasında ilk insanlar; Rıza şehrinde varlığını tamamlayan Ehli-Beyt yolu uludur. Var olan bir varlığını neslini inkâr edenler, Muaviye zihniyeti ve yandaşları tarafından inkâr edilmiştir. Evren ve yaratılışta hiçbir

varlık yaratılışı inkâr edilemez. Yaratıcı güç yarattıklarıyla kâinatı var etmiştir. Allah'ın binbir ismi var, o isimlere inanmak ve itikat etmekmektir. Allah'ın binbir adını içinde hissetmek, Ehli-Beyt sevgisi ve yakınlığı dünya malı varlığıyla alakası olmayan; alakası insan sevgisi ve yakınlığıla donatılmıştır. Allah Ehli-Beyti her şeyden arındırarak tertemiz pak olarak kılmıştır.

Hazreti Muhammet Benim ümmetime bıraktığım emanet ve varlığım Ehli-Beytim ve Kur'an-ı kerimimdir. Diye buyurmuştur.

Kur'an-ı Kerimi yüreğinde hissetmek Allah'ın adı, bir de Rahmanırahimdir. İkisi birbirini tamamlar.

Evren ve yaratışta yaşayan tüm canlı ve cansız varlıklar yaşamlarını devam ettirirken; son Peygamber Hazreti Muhammed'e kadar azgınlıkları ve sapıklıkları ile dünyayı yaşanmaz hale getirmişlerdi. Hazreti Muhammet tüm kötülükleri ve yanlışlıkları Allah'ın emirleri ile düzenledi. Böylece insanlar birbirini sevmeye ve karşılıklı haklarına saygı gövsterdiler.

Halifelik dönemiyle birlikte bölünmeler yeniden başladı. Ebu Bekr, Ömer ve Osman Muaviye'nin etrafında toplanarak onun düşüncelerini egemen kılmaya başladılar. O günden itibaren Hazreti Muhammed ve Ehli-Beyt'ini itibarsızlaştırmak için her türlü yolu denediler.

Şit Peygamber'in nesili Ali ve Ehli-Beyt taraftarları en çok baskı ve zulmü Muaviye döneminde başladı. Muaviye Hazreti Ali'nin öldürülmesiyle yandaşlarını toplayarak;

"Artık İslamiyetin koruyucusu ve kollayıcısı yoktur. Bundan sonra eski inanç boyutumuzu yeniden yeryüzünde hâkim kılmaya çalışacağız diyerek; Hazreti Muhammed ve Kur'an-i ilkeleri itibarsızlaştırmak için elinden geleni yapmıştır.

İlk Cami Muaviye döneminde açılmıştır. Muaviye taraftarları yalanlarla, dedikodularla, karalamalarla hi-

leyi şerle inkârcı ve imacı dini İslamı inkâr ederek Müslüman adı altında Ehli-Beyt yanlısı olanlara her türlü kötülüğü yapmaya başladılar.

Hazreti Muhammed'in eşi Hazreti Hatice ve Amcası oğlu Hazreti Ali'nin eşi Fatıma oğlu Hasan ve Hüseyin oğlu Zeynel Abidin soyu Pir ve Pirvanidir.

Zeynel Abidin ocağı dünya tarihinde yer alan Ehli-Beyit'in silsilesi Zeynel Abidin seceresiyle şöyle devam edip gelmiştir.

İran Şahı Şah İsmail Sefavi devletinin kurucusu, İran'dan Horasan'dan sonra Dersime gelen soy ağacımızı görmeyen gözler görsün artık. Bu devirde doğruları söylemek nedense suç sayıldı. Ama bilinmedir ki doğru tek bir tanedir, ama yalan binbir tanedir. Bilinçli olarak Ehli-Beyt soyunu inkâr edenler, her türlü hileyi şere başvurarak iftira, yalan, dedikodularıyla akla gelmesi mümkün olmayan karalamalarla bizleri birbirimize düşürmeye uğraştılar, başarılı oldular mı kısmen oldular. Başarılı olamadıkları tek nokta kutsal Kitabımız Kur'an-ı Kerim ve İçimizdeki Ehli-Beyt sevgisini öldürmelere, idamlara, zindanlarda zihirlenmelere karşın ilahi sevgiyi yüreğimizde söküp alamadılar.

Yıllarca baskı ve zulümlerine karşı sessiz kaldık. Ama onlar durmadılar biz sessiz kalsakda onlar karalama ve komplolarına devam etmekten vaz geçmediler.

İşte Pir Seyit Rızanın Soy ağacı

Pir Seyit Rıza'nın babası: Pir Seyit İbrahim

Kardeşi: Pir Seyit Hüseyin

Oğlu: Pir Seyit Rıza

Pir Seyit Rıza'nın çocukları;

Oğlu: Pir Seyit Hasan

Oğlu: Pir Seyit Riziki

Oğlu: Pir Seyit Hüseyin
Oğlu: Pir Seyit Ali
Oğlu: Pir Seyit Memet
Oğlu: Pir Seyit İbrahim (Tokat Zile)
Oğlu: Pir Seyit Yusuf
Pir Seyit Rızanın amcası: Pir Seyit Hüseyin
Amcası: Pir Seyit Hasan
Amcası: Pir Seyit Gül Ali
Dedesi: Pir Seyit Ahmet
Dedesi: Pir Seyit Mustafa
Dedesi: Pir Seyit Hasan
Ataları: Pir Seyit Hasan Bey
Ataları: Pir Seyit Ali
Ataları: Pir Seyit Memet
Ataları: Pir Seyit Ali
Atalırı: Pir Seyit Hüseyin
Ataları: Pir Seyit Nurali
Ataları: Pir Seyit Hacı Rüstem
Ataları Pir Seyit Şah Hüseyin
Ataları: Pir Seyit Şah İsmail
Ataları: Pir Seyit Şah Ali Ekber
Ataları: Pir Seyit Şah Emir
Ataları: Pir Seyit Battal Hüseyin
Ataları: Pir Seyit Gül baba (Sineminli evlatları)
Ataları: Pir Seyit Şah İsmail babası; Pir Seyit Şah Haydar
Ataları: Pir Seyit Şah Feyruz
Ataları: Pir Seyit Şah Safiyüddün torunu; Pir Seyit Cüneyd
Ataları: Pir Seyit Şah Huda
Ataları: Pir Seyit Şah Pilten

Ataları: Pir Seyit Şah Salih

Ataları: Pir Seyit Şah Bay Sungur

Ataları: Pir Seyit Şah Davut

Ataları: Pir Seyit İmam Zeynel Abidin

Ataları: Pir Seyit Hazreti Ali'nin oğlu İmam Hüseyin

Ataları: Pir Seyit Hazreti Ali'nin oğlu İmam Hasan

Ataları: Pir Seyit Hazreti İmam Ali

Sanırım bu soy ağacımızdan sonra belki elinizi vicdanınıza koyarak iftira ve karalamalarınıza son verirsiniz artık,

Pir Seyit Rıza'nın oğlu, Pir Seyit İbrahim (Tokat-Zile) soyu Türkmenistan'da, İran'da, Kalan, Dersim, Suriye Şam'da; yeni Şamda yayınlanan El-Amalel Kavmin Gazetesinin 7 ağustos 1939 tarihi haberinden Ehli-Beyt soy ağacı yukardaki gibi yayınlanmıştır.

***

Türkmenistan da, İran'da, Irak'ta İslam coğrafyası ve Dersim'de yaşayan Seyitler Haşimiler aşireti Kabilesinden Hazreti Muhammed'in soyu amcası oğlu Ali El-Murtaza neslinin doğumu, İmam Hüseyin oğlu Zeynel Abidin soy ağacından gelmektedirler.

İslamiyetin bölünüp parçalanması Muaviye döneminden başlamıştır. Muaviye camileri yaparak İslamiyetin itibarsızlaştırılması için elinden gelen her şeyi yapmıştır. İnsanlar arasındaki ilişkilerde tutunda yaşamın her nokta-sında anti propaganda yaptırarak, olmayan şeyleri oldu gibi gösterip, Ehli-Beyt ve yandaşlarına iftira, hile ile kovgaybet, akla gelmeyecek zulüm ve karalamalarla o günden bu güne devam etmektedir.

Hazreti Muhammedin Son veda hacındaki söylenen emanetlerine ölümüyle birlikte inkâr ettiler adeta. Hemde kısa sürede.

Osmanlının gözü İran topraklarındaydı. II. Beyazıt döneminde 1481-1512 döneminde; Kürt, Şia, Alevileri, Zaza, Kızılbaş ve Sefavi devletindeki Ali ve Ehli-Beyt taraftarları genellikle Kızılbaş olarak söylenirlerdi. Kızılbaş sözcüğü Türkçe bir kelimedir.

Anadolu ile kuzey İran topraklarında, İran'ın egemenliği altında yaşayanlar Kızılbaş alevilerdi. O dönem alevilerin Türkiye'de yaşadıkları iller; Sivas, Malatya, Kırşehir, Hacıbektaş, Muş, Adıyaman, Harput, Dersim, Çabakçur, Bingöl, Erzincan, Erzurum Muş il ve ilçelerin köylerinden yaşarlardı. Kars, Van, Ardahan, Bitlis, Hakkari, Batman, Diyarbakır, Mardin'in il ilçe ve köylerinde zorla asimilasyona uğratıldılar.

Osmanlı ve Yavuz'un katliamlarından zor durumda kalan aleviler çeşitli yerelere ve ülkelere göç etmek zorunda kaldılar. 1071 tarihinden önce Bizans ile Roma İmparatorluklarının egemenliğine dayalı; Evliya Çelebi seyhatnamesindeki örnek Tebriz alemetinden tarihin ilk alevi Türk devleti olan Sefavi devleti kuruldu.

İslam dininin bölünmesinin ilk kıvılcımı, Hazreti Muhamed'in vefatıyla başlamıştır. Hazreti Muhammed'in cenazesi kaldırılmadan, Bekir, Ömer, Osman halifelik sevdasına düştüler. Hazreti Muhammed'in cenaze namazını bile kılmadılar.

Cenaze yerdeyken Ebubekir kızı Aişe'nin yanında bulunan Hazreti Muhammed'in 500 hadisini istiyerek yakar. Hadisleri yaktıktan sonra sabaha kadar uyumadan odasında dolanır. Sabahleyin Aişe'ye " Başka hadis var mı?" diye sorunca, Aişe:

"Daha ne olsun o kadardı baba, onları da yaktın." yanıtın verir.

Böylece o günden itibaren halifelik ile birlikte Ebubekir, Ömer Osman bir taraf, Ali tek tarafta olmak üzere bölünme başlamıştır. Gerçek İslami ilkeler Peygamberin ölümü ve halifeliğe geçişle inkâra başlanmıştır.

Muaviye'nin halifeliği dönemi ise İslamiyete karşı bir başkaldırı ve İslamiyetin yok edilmesi için elinden gelen her türlü kirliliğe ve Zulme başvurmaktır. Muaviye öyle bir zalim ki, Hazreti Ali isminin söylenmesini bile yasaklamıştır. Ali'ye düşmanlığından dolayı, ismi Ali olan kimi insanların sadece isminden dolayı başlarını vurdutmuştur.

***

Muaviye'nin Hazreti Muhammed'e ve Ehli-Beytine olan kinini öyle işlemiştirki, oğlu Yezit de yaptıklarıyla babası Muaviye'yi fersah fersa geride bırakmıştır.

Hazreti Ali oğlu İmam Hüseyin, Muaviye'nin oğlu Yezit tarafında 681 yılında 59 yaşındayken ailesi ve çocukları ile birlikte hunharca katledilerek şehit olmuştur. Şehit oluş tarihi on ekimdir. O günden bu güne Hazreti Hüseyin aşkına yası matem ilen edilmiştir. Hazreti Hüseyin bir adıda Aşkın Şehididir.

Hazreti Muhammet zamanında ne Hazreti Muhammed'in söylemleri ve hadislerinde, ne da Kur'anı Kerimde amen sözcüğü yoktur. Yezit Hazreti Muhammedin Göz nuru Hazreti Hüseyini şehit ettikten sonra; muaviye Ebubekir, Ömer ve Osman taraftarlarına ısrarla Yezit'in günahının af olması için tüm taraftarlarına dualarının kabul edilmesi için Amen (Âmin) insanlara zülüm yapmıştır. Taraftarlar şimdi bile kime dua ettiklerinin farkında değil-ler. Çünkü amen sözcüğü Bir fravun olan Amenyumun; amen olarak kısaltılmış adıdır. Yahudiler ve Hristiyanlar arasında kullanılır. Ama İslamiyette yoktur.

Hazreti Hüseyin'in savaşmasının anlamı ise insanları yozlaştırmamak ve haksızlıklara uğratmamak, koruyup kolmak için kadına verilen kölelik hakkını kabul etmedi. "Cennet annelerin ayağı altındadır", kutsallığıyla kadına hiçbir şekilde kötü davranılmasını istemedi. Zalimlere karşı mazlumun tarafını seçti. Bu nedenle canı

pahasına kendini feda etti. İnsanlar bunu bilmedikleri için o günden bu güne halen kadına şiddet, hakaret ikinci sınıf vatandaş olarak görme yozlaşması devam etmektedir.

Muaviye Dönemi yani Emeviler dönemi zihniyeti İslam âlemini ve değer yargılarını yozlaştırarak mağdur bırakmaktı. Başarılı da oldular.

Kur'anı Kerim 6666 ayet üzerinde 114 suredir. Ebubekir halifelik döneminde dokuz tane Kur'an yazdırdı. Bir tanesini de kendisi yazdı. Sonra on kuranı bir araya getirerek 9 tanesini yaktırdı. Sadece kendisinin yazdığı Kur'anı bıraktı.

Kur'anı Kerim Hakk kelamıdır. Hazıreti Muhammed tarafından insanlara tebliğ edilmiştir.

Hazreti Muhammed son veda hacında; Gadrihumda 124 bin insana İslamiyetin geleceğine dair öğüt ve nasihatlarında sonra toplanan halka seslenerek:

"Size emanet olarak iki şeyimi bırakıyorum. Bu emanetlerim Allah'ın ipidir. Bunlara sıkı sıkıya sarılın. Emanetlerimden herhangi birine kütülük eden, bu kötülüğü bana yapmış olur. Emanetlerime düşmanlık eden bana düşmanlık eder. Emanetlerim Kur'anı Kerimim ve Ehli-Betim'dir" dedikten sonra; Hazreti Ali'yi yanına çağırarak halka:

"Benden sonra vâsiim ve halifem Ali'dir ona beyat edin." Buyuyur.

Gadrihumdaki 124 bin insanın tümü Ali'ye övgüler düzerek beyat ederler.

Kur'anı kerim İslam dininin anayasasıdır. Hazreti Âdemin inancına inanmak, itikat etmek, sabretmek, bir saati bin saat yapan, Allah diyelim, kadim billah nurdan, "La ilahe illallah Muhammeden Resulullah " Cenabi Hakk diyelim. "Rahmaırrrahim ya resulullah" Hazreti İbrahim peygamberin bir adı da Halildir. Hazreti Muhammed'in en büyük dedelerindendir. Halil İbrahim Hud Peygamber soyundandır. Halil İbrahim

Peygamber, Âdem Peygamberin yaratılışından 3337 sene sonra ve İsa Peygamberin doğumundan 2122 sene önce dünyaya gelmiştir. Halil İbrahim Yüce Allah tarafından Habil kavmine Peygamber olarak gönderildi. İslam dini hakkında kendisine on suhufluk bir ktap gönderildi. Halil İbrahim peygamberin çevresi yakınları ve soyu Cebrail vasıtasıyla kendisine şöyle iletildi.

"Ey İbrahim sen ve senden sonra doğacak olan bütün erkek çocukları 7 günlük iken sünnet et." İlahi emrini yerine getirdi. Kendisine gelen ilahi emirle önce kendisi 93 yaşındayken sünnet oldu. Böylece ilahi emirle sünnet olan ilk Halil İbrahim peygamberdir. Sünnet Halil İbrahim peygamberden kalmıştır. 195 sene yaşamıştır.

Aynı zamanda Halil İbrahim oğlu İsmail'i Hak Teâla'ya kurban ederken gösterdiği cömertliğe karşı İsamil'in yerine Cebrail aracılığıya gönderdiği koç kurban edilmiştir. Kurban da aynı zamanda Halil İbrahim peygamberden kalmıştır.

***

Seyit Hünkâr Hacıbektaş'ı Veli soy ağacı bilgileri bilindiği gibi; Hazreti Muhammed'in erkek evlatları yaşamadığı için; peygamberin soyu kızı Fatıma ile Hazreti Ali'nin evliliğinden dolayı dünyaya gelen İmam Hasan ve İmam Hüseyin ile Haşimiler aşireti soyunun Hazreti peygamberin kızdan Evladı Hüseyin'in vasıtasıyla süre gelmiştir.

Hacı demek Hazreti Muhammed'in türbesini ziyaret etmek anlamıdır.

Dünya malından el çekmiş, nefsini öldürerek hakka teslim olmuş, Ehli-Beyt'in yasını tutarak gözyaşı dökene hacı denir.

Veli demek, evliya ve Eren demektir. Yüce Allah'a tüm benliğiyle inanan keramet gösteren kişiye evliya denir.

Hacı Bektaşı'ı Velinin evlatları yoktur.

Babasının adı Seyit İbrahim el-sani,

Onun: babasının adı, Seyit Musa

Onun: babasının ada Seyit İsak

Onun: babasının adı Seyit Muhammed

Onun: babasının adı Seyit İbrahim

Onun: babasının adı Seyit Hasan

Onun: babasının adı Seyit İbrahim Mükkerrem Mücap

Onun: babasının adı imam Musa'i kazım

Onun: babasının adı imam Caferi Sadık

Onun: babasının adı İmam Bakır

Onun: babasının adı imam Zeynel Abidin

Onun: babasının adı İmam Hüseyin Şahı şehidi deşti Kerbela

Onun: babası adı Hazreti İmam Ali birinci İmam

Seyit Hünkâr Hacı Bektaşı Veli'nin annesinin adı Fatma, Nuriye'dir. Seyit Hünkâr Hacıbektaş'ı Veli alevi kızılbaşlarının en büyük tarikatın kurucusu ve yaratıcısı Miraç adını almıştır.

Farz olan kırklar cemi Hazreti Muhammed'in 8 Haziran 632 yılında Hakka yürüdükten sonra islamda bölünmeler ve ayrılıklar meydana geldi. Bölünmeler halifelik döneminde başlamıştır.

Kırklar cemi hazreti Muhammed'in ölümünden sonra soyundan gelen seyitler tarafından kırklar cemi yürütülmektedir. Ayrılıklar ve din ve mezhepler o zaman başlamıştır.

Hazreti Muhammedin kızı Fatıma'dır.

İmam Zeynel Abidin'in annesinin adı Şehriban; Şehriban o devirde İran hükümdarı olan Cürüdün kızıdır.

İmam Zeynel Abidin'in karısı, amcası Hasan'ın kızı Fatima'dır.

İmam Hüseyin'in deşti Kerbelada şehit edildikten sonra, İmam Zeynel Abidin hasta ve yedi yaşındaydı. Kerbela vakasından ölümden kurtulmuştur. İmam Zeynel Abidin'in eşi Fatima'dan iki kız ile birlikte sekiz çocuğu olmuştur.

Muhammet Bakır, Bahir, Zeyad, Eşref, Hüseyin Ali olmuştur. İmam Zeynel Abidin'inin ölümüyle yapılan araştırmalar sonucu soyun devamı; İmam Melik'in oğlu İmam Muhammed Bakır'dan yürümüştür.

İmam Cafer Sadık'ın annesinin adı Ümmü Fürve, Ümmü Fürve Ebu-bekir'in torunlarından Kasım'ın kızıdır. İmam Cafer'in eşinin adı Hamide'dir. İmam Cafer'in Hamide'den 4 çocuğu olmuştur. Musai Kazım, Muhammed İshak ve Fatıma'dır. Abbasiler devrinde İmamı Cafer Sadık mezhebinden dolayıalevi kızılbaşlar denilmiştir.

****

Hazreti Muhammed'in vefatından sonra İslam âleminde gelişmeler;

Hazreti Muhammed 20 Nisan 571 yıında doğdu. Peygamberlik ünvanını 620 tarihinde 40 yaşındayken erişti.

Hazreti Muhammed'in eşi Hazreti Hatice 620 yılında Hakka yürüdü.

Hazreti Muhammedin ölümünden 178 yıl kadar sonra İslamiyet mezheplere bölünerek İslam Dininin parçalanmasına başlanmıştır. Bölünmelerle ilgili bir sürü çatışmalar ve savaşlar olmuştur. Muaviye zihniyetiyle kölelik yolu açılmış insanlar ırklara ve cinslere ayrılmıştır.

Hazreti muhammed'e ait emanetler 1517'de Yavuz'un halifeliği almasıyla Osmanlı'nın eline geçti. Hazreti Muhammedin emanetleri Emevi zihniyetiyle kabul edilmemiştir.

DERSİM ALEVİ- İSLAM İNANCININ ÖNCÜSÜ PİR SEYİT RIZA Ve BÜTÜN SEYİTLERE KARŞI YAPILAN ZULÜM GERÇEĞİ

1514 Yılında Yavuz Sultan Selim ile Şah İsmail arasında yapılan Çaldıran savaşı sonrasında başlayan alevi katliamı ve 1526'da Hacı Bektaş-ı Veli neslinde Kalender Çelebi'nin hareketi başlangıçta büyük başarı sağlayarak Alevi öncüsü olarak hareket etti. Savaş sonrası Alevi katliamı devam etmiştir. Özellikle katliamlar Hazreti Ali soyundan gelenle ve yandaşlarına yönelmiştir.

Hazreti Ali yanlıları harbe giderken başlarına kırmızı bant bağladıkları için, düşman tarafı bağlanan kırmızı banttan dolayı Kızıl başlar geliyor diyerek birbirlerine haber verirlermiş.

Hazreti Hüseyin ise Kerbela'da Muaviye'nin oğlu Yezidin askerleri tarafından çoluk çocuğuyla katledilmiştir. Yezit taraftarları o kadar acımasız davranmışlar ki Fırat suyundan bir damla su bile vermeyerek Hazreti Hüseyin'i ve beraberinde olan aile efradını susuz bırakmışlardır.

Ehli-Beyt soyundan gelen Seyit Battal Hüseyin'de bir alevi inanç öncüsü olarak Malatya 'da şehit edildi.

Ehli-Beyt yolunu ve erkânını süren Seyit Hasanlı İksor aşireti ve Caferi Geyik evladı olan Mamiko'da, Kalende, Dersim'de yaşayan atalarının yaşamını devam ettiren Seyitlerdir.

Ovacık, Pülümür ve Nazmiye'de; bu Seyitlerin yanı sıra dikme dedeler oluştu. Ama onlar asla seyit olamazlar. Seyit olabilmeleri için Ehli-Beyt soyundan gelmeleri lazım

***

Anadolu'nun Türkleşmesi ve İslamlaşması için 1. Kuşak Horasan erenleri;

ABDALAN-I RUM ERENLERİ

Birçok kültür hareketinin merkezi olan Horasan, sûfi hareketlerinin de odak noktalarından biriydi. Maveraünnehir ve civarı İslamlaştıktan sonra sûfi'lik cereyanı, Türkistan'a girmeye başlamıştır. VIII. Asırda Herat, Nişabur, Merv, Tus, Bel gibi merkezlerde olduğu gibi IX. Yüzyılda da Buhara ve Fergana'da Türkler, kendi şeyhlerine "Baba" adını vermişlerdir. Böylece Türkler arasında Sufilik cereyanı hızla yayılmış, Buhara, Semerkant ve Kaşgar gibi İslam merkezlerinden gelen dervişlerin, konargöçer Türkler arasında yayılmış ve göçebe halk kitlelerine cezbedici Horasani fikirleri götürmüşlerdir.

Bu dervişler Türk halkına özellikle şiirle yaklaşıyorlar, onları Allah rızası için iyilikte bulunmaya davet edip hoşgörü ve takvayı öğretiyorlardı. Böylece medres ve tekkelerde halk kültür bütünlüğünü tesis ediyorlardı. Türkler, eski ozanlarının yerini dolduran bu derviş şairler "Baba, Ata, Hoca" gibi isimler vermişlerdir. "Arslan Baba Korkut Ata ve Çoban Ata" bu ismi taşıyan sufilerlerden sadece bir kaçıdır.

Fakat bunların arasından öyle bir sûfi çıkmıştır ki, yüzyıllarca etkisini ve manevi nüfuzunu koruyarak Türk milletini fikir dünyasının adeta tek başına ihya etmiştir. Bu sûfi, Hoca Ahmet-i Yesevi'dir ki, Türki-İslam tasavvufunun tefekkür yapısını, hala Türkçe yazdığı şiirlerinde ortaya koymuş ve bu eşsiz öğretiyi, yüzlerce talebesiyle birlikte uyandırdığı ocaklarda İç Asya'dan, Balkanlara kadar ulaştırmıştır. Gerek yaşarken, gerekse vefatından sonra birçok kerametler gösterdiğini, menkıbelerden öğrendiğimiz Hoca Ahmet-i Yesevi'nin şöhreti, bütün Türk İslam dünyasına yayılmıştır. Bilhassa Cengiz Han istilası esnasında Harezmî, Horasan ve Azerbaycan yoluyla Anadolu'ya hicret eden Yesevi halifeleri, Türk Milleti'nin İslamiyet'i bir gönül dini olarak sevmesinde ilk hareket edenlerdir.

Lokman-ı Perende, Hünkâr Hacı Bektaş-ı Veli, Kutbettin Haydar, Tecul-Arifin Seyyid Ebül Vefa Bağdadi, Dede Garkın, Emirci Sultan, Karaca Ahmet Sultan, Karadonlu Can Baba, Kolu açık Hacım Sultan, Barak Baba, Taptuk Emre, Şeyh Edebali, Dursun Fakih, Abdal Musa, Kaygusuz Abdal, Seyyit Mahmut Hayrani, Akyazılı Sultan, Yunus Emre, Şems-i tebrizi, Sultanül Ulema Şeyh Bahattin Veled, Seyit Burhannettin Tirmizi, Mevlana Celalettin Rumi, Çelebi Hüsamettin, Ali Semerkandil, Otman Baba, Koyun Baba:

GAZİ YANİ RUM ERENLERİ

Tuğrul Bey, Alp Arslan, Ertuğrul Gazi, Samsa Çavuş, Aktimur, Saltuk alp, Konur alp, Abdurrahman Gazi, Kumral Abdal, Osman Gazi, Gündüz Bey, Aydoğdu Bey, Turgut Alp, Akça Koca, Aykut Alp, Hasan Alp, Kara Ali (Emir Ali), Kara Mürsel, Seyit Battal Gazi, Abdulvahabi Gazi, Ahmet Turan Gazi, Sarı Saltuk, Seyit Ali Sultan (Kızıl Deli) Seyit Sultan Şücaattin Veli...

AHİYANİ RUM

Ahi Evren Dede

BACIYANI RUM

Gevher Şehnaz Hatun, Fatma Bacı (Kadıncık Ana), Halime Hanım, Fatma Ana, Sarı Kız,

Burada kitabımızın en önemli kısmını ilgilendiren ve Seyit Rızanın soy kütüğünde adı geçen Seyit Battal Gaziye bir göz atmakta yarar var.

Seyit Battal Gazi'nin yaşam serüvenini Battal name denilen menkıbevi romanların değişik tarihlerdeki yirmi civarında Müellifin, manzum ve mensur destansal eserlerden öğrenmekteyiz.

Destanların coğrafyası, Malatya merkez olmak üzere, Amasya, Kayseri, Ankara, İstanbul, Fırat boyları, Tarsus, İskenderun, Suriye, Kıbrıs ile tam bölgeler üzerinde kesin bir yargıya varamadığımız birçok yer adlarını içine alan yakın doğudur.

Seyit Battal Gazi Pavlikanlar döneminde yaşadığı kaynaklardan bilmekteyiz. Bu kaynaklara göre Avansım bölgesi denen Bizans-Arap sınır hattında; Özellikle Malatya ve Sivas arasındaki dağlarda göçebe olarak yaşayan ve hayvanlarının ürünü ile geçimlerini sağlayan, çoğu zaman Müslümanların yanında, Hristiyanlara karşı savaşan pevlikenler yaşamaktaydılar.

Battal namelerden çıkaracağımız tarihsel kesit ile Veli Baba menakıpnamesi şeceresinde Battal Gazinin yaşadığı çağ belirlenmemektedir. Tahmini olarak 8.yy. ile 9. yy yıllık bir dönemi kapsamaktadır ki; Battal Gazi'nin 150 yıllık bir ömrü de olasıdır. Dolaysıyla, bugün bile bu bölgelerde uzun ömürlü insanların yaşadığını biliyoruz.

Seyit Battal Gazi'nin efsanevi bir kişilik olduğunu iddia eden ve bunun yanında Türk Kahramanı Danişment Gazi olduğunu da ileri sürenlere karşılık; O'nun yaşamış, Ehlibeyt soylu bir şahsiyet, kahraman, Alperen, Gazi, Seyit olduğunu belirtmektedirler.

Battal Gazi'nin Babası Serdar Hüseyin Gazi 832 yıllarında tamamen bir Müslüman şehri olan Malatya'da Seraskerlik yaparken... Kardeşi Hasan Gazi'nin de, Eğridir, Uluborlu, Eğri Dere'de, bulunan itgar şehri, Saklı viran şehri, Eşek Hisarı kalelerinin alınarak Türkleştirilmesinde çok büyük fedakârlıklarda bulunup şehit olmuştur. Bugünkü türbenin bulunduğu yere defnedildiğine göre, köyün (İlegüp Uluğbey) o zamanlarda kurulmuş bir Türk köyü olduğu ve bir Türk kahramanı olan Hasan Gazi'yi bağrına bastığı Kesindir...

Emevi'lerin devrinde, "Mevâli" denen ve Arap olmayan kölelerden bir ordu teşkil ettirilir. Emevi devleti yıkıldıktan sonra, Emevi'lerin yerine kanlı bir ihtilal

ile Abbasîler iktidara geldikten sonra durum en kısa zamanda Ehlibeyt aşığı Türklerin lehine değişmeye başlar. Abbasi devletinin gerçek kurucu Halife El Mansur 754-775'dan itibaren durum lehine olarak değişmeye başlamış ve Türk Nüfusu ve nüfuzu kısa zamanda çok büyük yol katletmiştir. Türk asıllı komutan ve askerlerin sayıları giderek yükselirken, diğer taraftan hükümet ve idari kademelerde, hatta edebi sahalarda boy gösteren Türkler kendilerini kısa zamanda kabul ettirerek önemli bir askeri ve siyasi varlık haline gelmişlerdir. Genellikle yazarlar, Türklerin müteşekkil ilk ordu birliklerinin Abbasiler devrinde el Mu'-tasım (833-842) ın büyük himmet ve gayretiyle kurulduğunu yazmaktadırlar.

İşte bu zamanlarda, Mu'tasım'ın muazzam ordusu 837 yılında Anadolu'nun önemli merkezlerine büyük seferler düzenler. Bizans İmparatoru'nun komutanı olduğu orduyu yenerek, Ankara'yı işgal eder. Battal Gazinin babası Hüseyin Gazi'nin Mamuriye (Ankara) kalesi ve şehrini işgal eden Arap ordusuyla birlikte (837) yılında savaşmış olabilir, ama bu savaşta şehit düşmediği kesindir. Çünkü Malatya Valisi Ömer'in şehit edilmesinde (863-69-?) sonra halkın isteğiyle Hüseyin Gazi Vali olur. Demek ki, Hüseyin Gazi bu tarihlerden sonra Ankara'ya düzenlediği bir akında şehit olmuştur.

Destana göre Hüseyin Gazi'nin bu taarruzda başı kesilir, kesilen başını koltuğunun altına alarakAnkara'nın 1,5 saat doğusundaki bir tepeye (Mamak) götürmüş ve orada ölmüştür. Daha sonra burası türbe yapılarak ziyaretgâh olmuştur.

Özetle. Seyit Hüseyin Gazi, Seyit Battal Gazi'nin babasıdır. Kemal Gazi ise torunlarındandır. Kul Hüseyin, "Battal Gazi Destanı'nda şöyle demektedir.

"Kalktı Malatya'dan huruç eyledi
Bin Hüseyin'i Seyit Battal
Ben atamın kanını alırım dedi
Bin Hüseyi'i Fazi Seyit Battal

Şemmas seyirde gördü idi düşünü
Dua kıldı Hakk onarsın işini
İndi kesti Muhribal'ın başını
Bir Hüseyin'i Seyit Battal

Battal da haykırdı meydana geldi
Naranın sesi asumana etti
Babik'in gözünü oydu çıkardı
Bin Hüseyin'i Gazi Seyit Battal

Otuz altı arşın kendd-ü kemendi
Gören kâfirler de alır heybeti
Tevabil Lalası Aşgardır atı
Bin Hüseyin'i Gazi Seyit Battal

Hakk nazar kılmıştır Seyit Gaziye
Kaf Dağı'nda koparır tek bazıya
Gör ki ne işledi akabe cazuya
Bin Hüseyin'i Gazi Seyit Battal

Hüseyin'im eyidur dileğim budur
Öğmüş de yaratmış ol gani kadir
Urum'u İslam'a getiren odur
Bin Hüseyin'i Gazi Seyit Battal

Anadolu farklı dinlerin ve ırkların edebi destan geleneklerinin filizlendiği verimli, ortak toprağıdır. Anadolu'da yaşayan kültürler, birbirlerine şiddetle karşıt dinsel ve kültürel dışlamaları aşmış sınır boyu insanlarıdır. İlgili destanlarda heyecan verici maceraları anlatılan bu destanlardaki kişiler, bazen hısım ve ak-

rabadırlar. Aynı zamanda Seyit Battal'ın, anten ve Zat el-Himma'nın Müslüman çevreleridir. Aynı çevrede Türk unsurlarının varlığı da söz konusudur.

Özetle, tüm yukardaki bilgilerden anlaşıldığına göre, Seyit Battal gazi, 4. İmam Zeynel Abidin oğlu Zeyd'in soyundan Gelmiş ve Malatya'da büyüyüp yetişmiş, Bizans'a karşı Müslümanların yaptığı savaşlarda gösterdiği başarıları destanlaşmış bir sınır boyu savaşçısıdır. Ayrıca savaşçı Türklerle hem yan yana savaşmış ve onlarla tanışıp kaynaşan Ehlibeyt soylu bir Anadolu Alperenidir. Çünkü sözünü yaptığımız bu asker Türklerden pek çoğu bu sınır boylarında, özellikle Malatya ve çevresine yerleşerek. Arap ve Bizanslılarla karşılaşmışlardır. Zaten Hazar denizinin güney kıyılarında; Daylam, özellikle Horasan, Türkmenistan, Kuhistanda ta 740'lardan beri Ehlibeyt soyunun Türklerle karışması olgusu kesintisiz sürmekteydi.

Söz buraya gelmişken "Kız Kulesi" ile ilgili anlatılarla gelen bir menkıbeye de ayrıca değinmekte yarar var.

Menkıbeye Battal Gazi'nin askerleri ile Kız Kulesine baskın yaparak, kuleye saklanan hazineleri ve Üsküdar Tekfuru'nun kazını kaçırdığı ile ilgili hikâyedir. Battal Gazi Tekfur'un kızını ve hazinelerini aldıktan sonra Üsküdar'dan atına atlayıp oradan uzaklaşmıştır. Çokça bilinen ve söylenen "Atı alan Üsküdar'ı geçti" deyişi de işte bu hikâyeden gelmektedir.

Tarihi Tüm göstergeleri Seyit Battal Gazi'nin İmam Zeynel Abidin soyundan geldiği açık ve nettir. Pir Seyit Rızaya kadar bu soy devam etmiş ve etmektedir. Seyit Battal Hüseyin torunlarından Caferi Geyik evlatlarına kadar Dersim'de bu gelişmeler devam etmiştir. Bundan sonra da devam edecektir. Sarı Saltuk talibidir.

1926'da olan Şeyh Sait isyanı olmuş. Önceleri siyasi olarak Türk devletinin yanında yer almıştır. Sonra yaptık.

larının yanlış olduğunu anlayınca gelip Seyit Rıza'ya; yanlışa düştüğünü, isyan ederek Dersim'lilerin yanında yer almak istediğini ne kadar israrla söylediyse de, her şeye karşın Seyit Rıza Şeyh Sait'in düşüncelerinin hiç birisini kabul etmedi, daha doğrusu kabullenmedi. Her şey bitti dedi. Aslında Şeyh kendisinin bittiğini anlayınca dönüş yaptı. Yoğun çabaları sonuç vermedi. Aşırı dinci mollaların iki taraftan da yenilgiye uğradıklarını anladılar.

Koçgiri aşiretinin dağılması Dersim'den Elazığ- Koçgiri Sivas-Zara ağırlıklı dağılmıştır. Tokat- Çakal aşireti Amasya'ya dağılmıştır. Çoğu aşiretleri Anadolu'nun kimi yörelerine dağılmışlardır.

Pir seyit Rıza'dan kalma Tezel anlamı ise; Seyit Rıza'nın bir talibi tuz üretiyormuş. Ama belli bir zaman sonra su kesilmiş gölde artık tuz görünmez olunca adam evini geçindirmekten bayağı zorlanmış. Gidip Seyitlerden birine söylemiş:

Ben perişan oldum. Gölde bir dirhem tuz yok su tamamen çekilip yok oldu. Eğer gelip buna bir çare bulmazsan artık ceddinize itikadım kalmaz," deyince Seyitlerden biri:

"Sen şimdi git ben yarın gelirim," diyerek adamı göndermiş.

Ertesi gün gider gitmez adamı yanına alarak tuz gölünün başına gitmişler. Gölde ne bir damla su, nede tek nokta tuz falan yokmuş. Seyit adama dönerek yönünü köyüne döndür, ama hiç arkana bakma" diye tembihledikten sonra: İki elini açarak bir dua okumuş. Duadan sonra da "De haydi tez gel nerde kaldın bu zamana kadar," der demez su anında akmaya başlayarak göl su ile dolar adeta."

Seyit geriye dönüp talibine:

"Hiç arkana bakma doğru köye doğru yürü, ama hiç geri dönme sakın ha sakın," diyerek talibi önde kendisi de arkasından yürüyerek köye varırlar.

Talip tüm köylüleri toplayarak bir kurban keserler, akşam muhabbet ederler, sabahleyin Seyit talibine:

"De haydi git tez tuzunu alda gel,"

Adam gider tuzunu alıp gelir. Seyit'in adı da o günden bugüne Tezel olarak kalır ve Cumhuriyet dönemindeki soyadı kanunuyla soyadlarına Tezel adını verirler.

1923 de kurulan Türkiye Cumhuriyetine bir türlü alışamazlar, kendileri için alışık olmadıkları bir durumdur. Eski düzene özlem duyarlar, yeni düzene pek alışamazlar, hoşlanmazlar, ama devlete vergilerini yasaların öngördüğü her şeyi yapmaktan da geri kalmadılar. Her nedense eski rejimi alışkanlıklarından dolayı Cumhuriyete biraz soğuk bakıyorlardı. Bu duruma alışmak zaman isterdi kuşkusuz.

On iki aşiret Pir Seyit Rıza'nın talipleriydi.

Pir Seyit Rıza, dini ve siyasi anlamında halkına öncülük ederken, kişiliği ve dürüstlüğüyle halkının gönlünde yerini almıştı. Halkının çıkarlarını her şeyin üstünde görüyordu. Tam bir Kerbela vahşeti:

Pir Seyit Rıza'nın idamı tarihte eşine az rastlanır acı bir dramdır. Seyit Rıza'nın yaşı indirilerek 6 kişiyle birlikte idam edilmiştir. İdamında hazır bulunan devlet yetkilileri:

Üçüncü Ordu Müfettişi Kazım Orbay,

Dördüncü Ordu Müfettişi Alpdoğan,

Cumhuriyet Kuvvetlerinin İçişleri Bakanı Şükrü Kaya: "Pir Seyit Rıza'nın, Seyit Battal Hüseyin torunu olduğu kanıtlanınca ve Cafer Geyik evlatlarının künyesi okunduğunda: Pir Seyit Rıza'nın kayıtsız şartsız, sabah saat 08.00'de Erzincan jandarma Komutanlığında mahkemede hazır bulunmasını, aile fertleriyle Alevi-

likte en büyük rol oynadığını; Başbakan İsmet İnönü kayıtsız ve şartsız Seyit Rıza'nın idamına, Aleviliğin asimile edilmesine onay ver-miştir.

Böylece Seyit evlatlarının başka tutar dalı olamaz, idamına artık karar verilmiştir. Gerisi teferruattır. Her şey kılıfına uydurularak hazırlanmış bir yargılamadır.

Bu karar İsmet İnönü'nün emridir. 13 Ekim 1937 tarihli Cumhuriyet gazetesinin vermiş olduğu habere göre. Pir Seyit Rıza ve arkadaşlarının Türk Ceza Kanunun 149. Maddesi gereği yargılanmaları başlamıştır. Burada sözü geçen Seyit Rıza'nın arkadaşları üç oğlu, yeğeni Fındık Ağa' (Fındo) dır.

Günümüzde daha da genişletilmiş 125. Maddeye denk düşmektedir. Gelişmeler gazetelerde şöyle veriliyor. Dersim Alevilerinden bilhassa Seyit Hasanlı ve Seyit Battal Hüseyin torunlarının tamamının yok edilmesine ve ölüme terk edilen Caferi Geyik evlatlarının söz konusu; Dersim'de halkın gözünde düşürülmesi için gerekli anti propagandanın yapılması gerekir. Çünkü öteki geniş boyutta ve farklı olarak Aleviliğin din hizmetlerini yürütüyorlar. Seyit Hasanlı bu konuda dine düşkün oldukları için, diğerleri o kadar değil. Seyit Rıza soyunun kalanının tamamen sürgün olması için, Dersim'de bu konuyu tamamen ele alabiliriz

Ulus Gazetesizinde 28.10.1937 tarihli haberinde gelişmeleri kaygı ile izliyor; Başbakan İsmet İnönü'nün

ŞİMDİ YENİDEN KONUMUZA DÖNELİM

Dersim'de, Erzincan'da, Elazığ'da, Pir Seyit Rıza'nın mahkeme sahneleri:

İzzettin Paşa Seyit Rıza'ya kim olduğunu sonrunca:

Seyit Rıza:

"Ben Dersim Piriyim, Rızo'yum. Hangi Rızo'yu soruyorsunuz? Dersim de herkes Rızo'dur. Her meşenin altında bir Rızo vardır. Her taşın altında bir Rızo, Mun-

zur'un her köşesinde bir Rızo vardır. Atam kimseye boyun eğmedi, ben de kimseye diz çökmem, bu da size dert olsun. Dolu da yağsa, yağmur da yağsa su birgün yatağını bulur. Gerçekler olmasaydı filizler bitmezdi. Evren ve yaratışın güzelliği olmasaydı kaplıcalar olmazdı. Ağlayan kayaların kırk gözesinde fışkıran sular dersim'in özüdür. Gece gündüz içimizde akan özün gizli bir şifası vardır." Deyince yüzüne hayretle baktılar. Seyit Rıza söze başlayınca daldığı düşten uyanır gibi yeniden Seyit Rıza'ya döndüler.

"Bu bir sırdır. Dersim'in suyu, Munzur'un köpüğü, uyuyan kayaların esen rüzgârı, Düzgün babanın duası, Tujik babanın havası, Dersim'in özü, Hacıbektaşı Veli'nin yolunda Allah hepimizi korusun kollasın. Geldik gidiyoruz artık. Yargıya söyleyeceğim sözlerim belli. Biz Aleviyiz, özümüz Kerbeladır, on iki imamlardır. Hünkârla özümüz birdir. Biz insan değil miyiz? Tüm adliyelerde ifadelerim hep aynıdır. Savunmamda kendime yakışanı söylerim. Sürekli beni tehdit ederek halkımı ezmeye çalışıyorsunuz. Yalanlarınızla dolanlarınızla bizi canımızdan bezdiriyorsunuz. Suçumuz ne vergi mi vemedik? Devlete karşı mı geldik. Söyleyinde suçumuzu bilelim bari. Ben size söyliyeyim suçumuzu. Alevi olduğumuzu hazmedemiyorsunuz?" deyince hâkim sinirlenip mahkemeye ara vererek:

"Akıl işi değil bu konuşmalar;" deyince:

Seyit Rıza'nın gözleri parladı, tüyleri diken diken oldu. Hâkim şaşkınlıkla:

"Söyleyecek sözün mü var?" deyince

Seyit Rıza:

"Evet, var Hâkim Bey var. Çapulcuların iftiraları, çekememezlikleri bizi bitirdi Hâkim bey! Enginlere daldık artık bu süreç yetmiyor. Dostlar bizi bıraktı, ne gelen var ne de giden. Dersim'im bana yetiyor. Artık buğday meydanı kararı sizi bekliyor Hâkim Bay; ne söysem de boş artık, çapulcuların yalan ve iftiralarını delil olarak

dosyalara yerleştirmişsiniz. Bu da sizin adelet anlayışınız. Bir azda oturduğun makamın hakkı için bizi de dinleseydiniz ne olurdu. Kıyamet mi kopardı, ya yoksa dünyanın sonu mu gelirdi? Evet biliyorum hâkim bey her şeyi biliyorum. İçişleri Bakanı Şükrü Kaya, Genel Kurmay Başkanı İhsan Sabri Çağlayangil, Jitem raporunu hazırlayan Abdurahman Alpdoğan, Başbakan Sayın İsmet İnönü'nün kayıtsız şartsız raporu içindeki emir ve direktiflerde, kayıtsız şartsız Pir Seyit Rıza'nın idamından haberim var hâkim bey haberim var, idam çözüm değil, Aleviyim ben hâkim Bey Alevi, Ehli Beyttenim. Dersim herkese yol oldu yalan dolanla hazırlanan roporlar ve dönen dolaplardan ötürü. Emevi zihniyeti Muaviye yandaşları mollalar muradına erdi mi? Ama bilesiniz ki aslan yatağı boş kalmaz. Baksanıza acımıza binaen Munzur dağlarında kuşlar bile ötmez oldu. Yavrularımız yetim kaldı. Yuvalarımızın kapıları kilitlendi. Tarihler önce Pirsultan kendi talebesi yüzünde darağacını boyladı. Ben de Dersim için, Pirsultan'ın yolunda gidiyorum. Kâinata kadar sürerim bu yolu."

Yıl 1937'de üç jandarma, bir başçavuş, Seyit Rıza'yı Dersim'den Erzican'a giden köprüden geçerken Seyit Rıza: "Ey köprü ben gidiyorum, artık sen de git," deyince askerlerin gözü önünde köyrü yıkılıyor. Jandarmalar şaşkınlık içinde Seyit Rızaya hayretle bakarak:

"Eyy! Amca ne yatın. Hiçbir şey kalmadı." Dediklerinde, Seyit Rıza ser verip sır vermedi. Yürüyerek Erzincan'a indiler.

Yıl 1937 Seyit Rıza yaşamının son zamanları, tanıdıklarına beni bu üç jandarmanın elinde alın" diye söyledi. Ama aldığı cevap yüreğine bir alev düşürdü:

"Git artık,"dediler "Bıktık usandık senden" dediklerinde:

Seyit Rıza:

"Güz ayı artık, ben giderim ama siz de peşimden gelirsiniz," dedi hüzünle.

Yıl 1939 Pazartesi gecesi saat 12.00 sularında Erzincanlıları deprem vurdu. Bütün Erzincanlılar Pis Seyit Rıza'nın bedduası dediler.

Bu bilgi ve belge prof.Dr. Ali Kılıç ve Vali Ali Cemal bilgisi ile yazılmışlardır. Kimi kitaplara da sızdırılmıştır. Seyit Rızanın oğlu Seyit İbrahim sürgünde olduğunu rapor edildi. 1884 doğumlu bu ifadeler yazılıp çizilmiştir.

***

Toplum içinde herhangi bir haksızlığa meydan vermezlerdi. Her türlü olayı, mahkeme işleri gibi halleder, yanlışı kesinlikle kabuletmezlerdi. Her kötü işi sevgi ve saygı sınırları içinde görürlerdi.

Seyit Rıza sorunu; Hazreti Muhammed'in Hakka yürümesinden sonra bugüne kadar devam eden Ehlibeyt ve Alevi sorunudur. O yola baş koyan bütün seyitler hakarete uğramış, zehirlenmiş, darağaçlarına çekilmiş ve katledilmişlerdir. Seyit neslinden gelenleri tamemen yok ettiler. Böylece çakma Seyit, dede ve babalar türedi.

Dersimdeki seyit evlatları:

1- Pirsultan Abdal 2-Seyit Sabun Evladı saadettir. Şeyh Salih evlatları Seyit Cafer'dir. 3-Seyit Saf evladı saadetten evlatları, 4-Pirsultan evladı Pülümürde Hacılık köyünde, 5-Sultan Munzur evladı Ovacık Kazası, 6-Abdal Musa evladı, 7-Ali Abbas Hazreti Abbas neslindedir, Erzincan Kistim Süleymaniyeli Köyündedir. Devlet arşivi 3137 sayılı nüshasında bu yayın yapılmıştır. Sahabeye dikkat çekmektedir. Dersim erenlerinin zor durumda olduğunu 'El Arabi gazetesi tarafından sızdırılmıştır' Nuri Dersim'i tarafından.

8- Keçeci baba, Ocağı Dersim'de ve Tokat'ta, 9-Seyit Hasanlı Ocağı, Ovacık, Pülümür Dersim'de, Vanık köyü, Cevizli köyü, Ağdat ve lirik köyünne bağlı Sosis yaylasındayaşamlarını sürdürmüşlerdir. Bu Seyit evlat-

ları Pir ve Pirvanedir. Seyit Hasanlılardır, bunlar Seyit Battah Hüseyin'in devamıdır. Türbesi eski Malatya'dadır. 10-Sineminli Ocağı Elaziz'den Kemah Karaoğullarının bu Ocakları yüzyıllara dayanır. Tabileri Alevilerin beyninden yer edinmiş, tıpkı Hünkâr Hacıbektaş Veli gibi, Ahmet Yesevi gibi bağımlılığı vardır. Uzun yıllardır kendi aralarında çok kollara ayrılmışlardır. Pir makamı, Mürşit makamı, Rehber makamı olarak üçe ayrılır. Seyit evlatlarıdır. Oturdukları post, Peygamber postudur. Kutsalları İmam Cafer postudur. İmam Hasan, imam Hüseyin'e vekâleten Seyit evlatlarına emanettir. Herkes Seyit olamaz, Seyit olabilmesi için, Seyidi saadet evladı Resul soyundan gelmesi gerektir.

11- Garip Musa Horasan erenlerindendir. Hacıbektaş Veli dergâhında hizmet alma ile bu unvanı aldığı belirtilmiştir.

12- Ağu içenler, Karacan Kerbela ocağı, Dersim Hozat'a bağlı Karabekir köyü; Mir Seyit köse, Seyit ve Mençek bir Ağu içen Ocağı, Karadonlu Can Baba merkeze bağlı sin köyü Dersim'dedir. Mir Seyit Köse, Seyit Mençek, Seyit Koca dört kola ayrılır Ağu içenler.

13- Hubyar Sultan Ocağı merkezi olan Tokat Almus Hubyar köyünde, Üryan Hızır Ocağına bağlıdır. Kapatma sürecinden bugüne yıllardır Kureşan Ocağı Dersim'de Nazmiye ilçesi Seyit Mahmut Hayrani soyundandır. Düzgün Baba Hacı kureşan'ın tek oğludur. Hacı Kureşan Çilekeş köyünde keramet göstermiştir. Orada 40 gün çile çektiğinde Hakka yürümüştür.

14- Ahi Avrani gerçek adı Mahmut'tur. 1247'de Kırşehir'e yerleşmiş ahilik Ocağını kurmuştur. 1 Nisan 1261'de öldürülmüştür. Bir Filozof tarafından...

15- Kerbela'da İmam Hüseyin Mescidinde, Ali Ekber, Ali Askar ile birlikte Kerbela'da şehit düşen 72 kişinin türbesi vardır. Hazreti Ali'nin türbesine ise Meşhed al denir. Bağdad'dan 80 Km ve Fırat'a 25 Km'dir.

16- Haydar Sultan Ocağı Merkez Kırıkkaleye 40 Km uzaklıktadır, Haydar dede köyündedir.

17-Şah İsmail Hatayi 1847-1524'de tam 843 yıl evvel Hakka yürüdü. Türbesi Erdebil derfahında babası Şehy Haydar yanındadır.

18-Seyit Battal Gazi Malatya Serdarı Hüseyin Gazi'nin oğludur. Bizanslılarla yapılan Akrenois savaşında şehit düşmüştür. (740) Türbesi Eskişehir'dedir.

19-3. Yüzyıl başlarında Seyit Battal Gazi; İlk Anadolu'ya göç eden erenlerin kafilesi ile gelir. Böylece Horasan'dan Dersim'e göç başlamış olur. Dersim'den de Anadolu'ya dağılmaya başlar. İlkin Seyit Hasanlı; sonradan da Dersim'e Hasanlı denildi. Esası Seyit Hasanlıdır. Bu Seyit evlatları Yukarı Abbas ve Aşağı Abbas mahallerinde yerleşiklerdi. Bu Seyit evlatları imam Hüseyin soyundandır. Din hizmetleri yaparlardı bu durum Seyit Rıza'ya kadar devam etti. Seyit Rıza halk önderiydi. 1870 yılında babası Seyit İbrahim'den emaneti devralmıştır. Seyit İbrahim'de babası Seyit Mehmet El Efendiden devralmıştır. Seyit Mehmet El Efendinin babası olan Kara Kazan Hakları olup, Hünkâr Hacıbektaş'da görülmektedir. Aynı zamanda Fındık ağa rehberi; Fındık Ağa'nın babası da Kamer Ağa'dır ve Rehberdir. Fındık Ağa'nın soyu da Türkmendirr.

1 2 3 4

1-Pir Seyit Rıza
2-Pir Seyit İbrahim ve Kardeşi Hüseyin
3-Mustafa Ağa Öztürk Zinozade Ali Seyit İbrahim Talibi
4-Şadıl Aşireti Diyap Ağa, Seyit İbrahim Talibi

DERSİM CEVİZLİ KÖYÜNDE ALEVİ İNANCI TARTIŞMASI KONUSU: TALİB VE SEYİT SORUNU ÇÖZÜMÜ

Talibin sorunu Pir Seyit İbrahim oğlu şeyt Rıza, Seyit Kureşan aşiretinden Seyit Hasso ve Seyit seydo, Draman aşiretinden Cebali, Pir Seyit İbrahim'in talibi cevizli köyünde Pir ve talip üzerine tartışma alevi-islam inancına bir kanıt alevi islam inancında talip kızı benim-semiş ise iki cahilin sonuçta bir karara vardığını; bu artniyetli düşüncelere meydan vermeyerek, kimi sorunlara meydan vermeden sorunun çözülmesi için ve seyit arasında mutabık bir fikire varılmışsa konu alevi-islam inancında talip ve seyit arasındaki kız alma verme son sözü fikir birliği olmuş ise;

Soru-1- Seyit kızı talibi benimsemiş ise fikir anlaşmasına gidilmişse o kız tamamen kendini seyitlikten alınmış vaziyette talip konumuna ve eş tarife almış mutabık oldukları için talip kalmak zorunda; talip soyundan çıkmıştır. Çünkü tarafa kıldığı için talip sayılır sebebi:

1-Analık soyismi değişmiştir.

2-Aşireti değişmiştir.

3-Oğlan soyuna geçmiştir. Tamanen talip sayılır. Bundan doğan evlat taliptir.

4-Kendi kararını kendi vermiştir. Baba soyundan ayrılmıştır,Talibe taraf kılmıştır. Çözüm: talip kızı seyit evladıyla tamamen fikir birliğine varılmışsa oda analık kızlık soyismi değiştiği için aşireti değiştiği için tamamen oğlan soyismini taşıdığı için oda seyit sayılır. Çünkü taraf-lar anlaşmasından doğar. Böylece kırgınlıklar bitmiş olur. Prof. Dr. Nuri DERSİM'in Tinde ve kaleminden alınan bir rapor. Dersim Cevizli köyünden bu toplantı, Seyitler ve taraflar arasında alınan bir karar..

Pir Seyit İbrahim oğlu Seyit Rıza rehberi, Fındo Ağa kızılboğa İnden Ali, Mirzali Ali, Kirvesi Alişer ve Eşi zarife Hanım. Şadıl aşiretinden Diyap Ağa zamanında talipleridir. Dıraman aşiretinden Cebali Halil, Bahtiyar aşiretinden Şahin Ağa Cemal aynı zamanda Sarı Saltık talibleridir. 90 yaşında Hozatlı Mehmet Ağa Seyhan İnden Hüso Seyit Baba Mansur aşiretinden Seyit Hüseyin Seyitoğlu Aslan Pir Seyit in talibi Damanlı aşiretini ve Laçin aşireti. Halife devrinden Ebu Bekir döneminden Halid Bin Velid İran'ın Hire şehri fetheden Halife Ömer devrinde (639) akınlar yapılır bu akınlar Dersim yöresine kadar ulaşmıştır. Fakat Bizans - Ermenistan eyalti valisi ad Araplardan yana olduğunu bildirdi. Simbad'ın bu karara varmasıyla bu eyaletler içinde Dersim yöresi Arapların etki alanı içine girmiştir. (9) Teşrinisen (644) İslamiyetin doğuşu ora halkına bir umut kaynağı olmuştur. Arap savaşları sık sık isyanların yoğunlaşmasına neden oluyordu. Dersim yöresindeki öncüsü olan aralıklı 8 ve 9, yüzyıllara kadar devam ediyordu. Halife Ömer devri Orta Asya'daki zulüm İslamiyeti kurtarmamıştır. ori Köyü Pir Seyit Rıza'nın Çok sevdiği köyü idi Dersim'de. 1890 senesine aittir.

Ön Sırada Pir Seyit Rıza'nın 3 Oğlu ve Arkada Arkadaşları

PİR SEYİT RIZA'NIN AİLESİ, ÇOCUKLAR! VE OLUP BİTENLER

Dersim bir sessizliğe bürünmüştür artık Seyit Rıza'nın oğlu olduğunu

1-Seyit Hasan 2- Seyit İbrahim 1925 yılında sürgüne gitmiştir. Ve 1928 yılında Ovacıkta görülmüştür. ve yapılan rapora göre tekrar sürgüne dönmüştür. Kardeşleri Seyit Hüseyin en küçük kardeşimiz Seyit İbrahim sürgüne gidişinden bu yana görülmemektedir. Ben nereye gittiği belli olmayan yalnız hayattadır. Bir Kaç kez Dersim'e gelip gitmiştir. Yapılan raporlara göre ve babamızın da haberi var nerde olduğunun. Babamdan başka bilen yok onun nerde olduğunu. Bizim halk ile normal kendi aramızda yaşamırnızı sürdürmeye devam ediyoruz- Fakat çok zor bir durum yaşadığımızı farkındayız. Pir seyit Rıza ailesi tüm sürgüne zorlanmaktadır. Devlet baskısı Seyit evlatlarının üzerinde yoğundur. Yüzyıllara dayanır bizim tarihimiz. Mecbur kaldıkça sürgüne ve ölüme mahkum kalıyoruz. Darbe üzerine darbe yapıyorlar. Sabiha Gökçen'in düzenlemiş olduğu ilk hava saldırısı 1924'te ve ondan sonrası Dersim'in tüm varlığını yok etmeye yönelik havada ve karada yok etmeye, insanlara zülum etmekten başka bir şey değildir. Tek bir suçumuz var ise o da alevi Olmaktı. Dersim'i dağıtmak için Osmanlı Devleti'nin almış olduğu kararları Türkiye uygulamıştır. Ve oradaki insanlara yönelik saldırılar başlamıştır. Haksız yere zülum ederek vergi bahanesi, isyan sözleri ile devlete karşı geliyor anlamı ile; Amerika'nın, Almanya'nın, Fransa'nın ve diş güçlerin oyunu ile alevi insanların çok zekalı olması ve altı ili beş kazasını yok etmek için ve herkes bunların düşüncesinden yararlanması için Amerika Dünyaya bu insanların dağılmasına sebebiyet vermiştir. Herkesin fay-dalanması için özellikle Seyit Mehmet El Efendi'nin Dersim'de bir Türkmen aşireti olarak Yukarı Ababs Aşağı Abbas mahallesi olan Seyit evlatlarının kalabalık bir aşiret olarak

sürekli rapor ediliyordu. Bu Seyit Hasanlılar Seyit Battal Hüseyin torunları .ve onunda eski Malatya'da şehit olması nedeni ile gündem yoğunlaşmıştı. Ve dönemin . Başbakanı İsmet İnönü sürekli askeri jitem raporlarını 1852 doğumlu olan Pir Seyit Rıza üzerinde yoğunlaştır-mıştır. Ve ailesi hakkında surekli rapor yaparak jitem ra-poru aylık rapor alarak, jitem raporunun resmi kayıtlara göre jandarmalar Seyit Rıza'yı Munzur Baba kış günü azgın sudan geçince 3 jandarma şaşkınlık içirişinde izlemilerdir. Pir Seyit Rıza ne heybeti' sordular şu cevabı verdi: Siz bilmezsiniz dedi tekrar yanıt verdi yanında kaynatası Diyap Ağ ve yeğeni Fındu Ağa Kirvesi Ali Şer Prof. Dr. Nuri Dersim yol kardeşi olan Cemal (akrabalık bağı yoktur). Jitemin yapmış olduğu rapora göre resmi kayıtlarda 185 ailesi Arabistan'a döndü, Ve İzzettin Paşa'nın raporudur. Resmi kayıtlarda mevcuttur.

***

Atamız Hüseyin Kerbela da şehit olduğu gibi Eski Malatya'da şehit olan dedemiz Seyit Battal Hüseyin gibi; bizde dersim'de şehit olmaya hazırız. Çünkü dinimizi inkar edemeyiz, biz aleviyiz.Dersim'de yapılan katliamların Şam'da yayınlanan El-İstiklal El-Arabi gazetesinin yayın yaparak, Dersim'in katliamını; Seyit evlatlarına bir zulüm olarak nitelendirmiştir 15.3.1927 tarihinde Şam'da resmi resmi gazetede yayınlanmıştır. 3800 sayılı yasaya gore Sosis yaylası 2. Konağında Pir Seyit İbrahim'in Kirvesi ve çocukları ile yapmış olduğu toplantı. Prof. Dr. Nuri Dersim'in Türkiye'ye sızdırdığı bir resmi belgedir. Şam'da mevcutur.

1 2

1- Erzincan Hükumet Konağı

2- Koçgiri Aşiretinde Cafer, Miço Ağa ve Mahmut

RAPOR GÜNDEMİ ERZİNCAN DERSİM'İN PİRİ SEYİT RIZA'NIN KÖYÜ VE MEKÂNLARIN TESBİTİ

Vali Ali Cemal Konağında yapılan görüşüne General Alpdoğan yıl 1934 rapor gündemi Salı günü 5. Ayın 15'i. Söz konusu Dersim Piri Seyit Rıza'nın artık son kararların gündemine alınması muhtemelen

1-Yakınıyladestek olan aşiretlere mensup olup destekliyenleri araştırma kararı alacağız. Resmi rapor tüm kararlar kararlılıkla alınacaktır.

2- Dersim'in Piri Seyit Rıza tamamen soyunun kimliğinin araştırılmasına karar hakkında rapor.

3- Diyap ağadan sorulmasına, Diyap ağa şöyle söylüyor. Dersim'in Piri Seyit Rıza'nın öyle sıradan birisi değildir. Benim damadım olduğu için demiyorum. Alevi din hizmetlerini yürüten bir zatın evladıdır. Aynı zamanda Dersim'in Piri ve talipleri vardır. Dersim'in yarısı talipleridir. Aynı zamanda tüm aşiretlerin sorunlarını üstlenmiş bir Seyidi Sadet Evladı Resuldür. Bil-

meniz gerekir Seyit Battal Hüseyin'in torunu ve Caferi Geyik evlatlarıdır.

Aynı zamanda Ahmet Yesevi ile yakın akrabalık bağı vardır. Zeynel Abidin ocağına bağlıdır. Kamer Ağa rehberi aynı zamanda da enişte sidir. Ağu içenler mürşitleridir. Pir Seyit Rıza onların da piridir. Alevi inancına göre benim söyleyeceğim; bunlar Seyit Hasanlı ve soyu pir ve Pervanedir.

Sayın Paşam Abdurrahman Alpdoğan ifademde hiçbir eksiksiz olarak beyan ediyorum.

Koçgiri aşiretinden Seydo, Cafer ve Miço Ağa ifadesinde Dersim'i anlatıyor. 1934 yılındaki ifadesinde, Dersim'de en büyük aşiret olan Koçgiri aşireti aynı zamanda 6000 nüfusa sahip olan Seyido da şöyle diyor. Biz Puir Seyit Rıza'nın talipleriyiz, demesi aynı zamanda İhsan Sabri Çağlayangil ile General Alpdoğan'ı düşündürdü. Seyido ifadesinde, biz Dersim'in piri Pir Seyit Rıza'nın talipleriyiz, ben de dâhil...

Seyit Rıza'nın talipleri:

1-Koçgiri Aşireti, 2-Şeyh Hasanlı aşireti, 3-Dıraman aşireti, 4- Pezgör aşireti 5-Bahtiyar aşireti, 6-Kalan aşireti, 7-Kırgan aşireti, 8- Aşuranlar aşireti, dile yanıt verdi. Miço'ya soruldu evet diye yanıt verdi. Cafer'e soruldu doğru dedi. Alevi-İslam inancına sahip olduğumuz için birbirimize sahip çıkmamız suç mudur? Tek suçumuz var o da Alevi olmamızdır. Dinîmiz İslam, Kitabımız Kur'an, yol ve erkânımız İmamı Cafer'in atasında gelen yol ve erkânı sürmektir. Bu yolun erkânı şöyle:

1-Rehber makamı

2-Mürşit makamı

3-Pir makamı olmak üzere bir pire bağlıdır. Buna bağlı hazırlanan rapora göre, aynı zamanda rapora göre; Ahmet Yesevi inancı üzerinde devam etmektedir. Aynı soydan oldukları için akrabalık bağları vardır.

Pir Seyit Rızanın çocuklarının raporu; 7 tane oğlu ve 3 tanede kızı vardır. Oğulları 1-Seyit Memet, 2-Seyit

Hasan, 3-Seyit Ali, 4-Seyit Hüseyin, 5-Seyit Risiki, 6-Seyit Yusuf, 7-en küçük oğlu Seyit İbrahim, Seyit İbrahim'in sürgünde olduğu sürekli raporlarda yer alır.

Rapor Dışişleri Bakanlığı 424/281 Bölüm XXXIII sayfa 132 No: 89 Sir P-Lorane 28 Mayısta alındı. No: 309 yıl 1934 Dersim hakkında belgelenmiştir.

1358-1590 yılları arasında hüküm sürmüş olan Dersim'li Seyit Mahmut 1416 yıllarında bölgede ancak 1592 yıllarında işgal edilen Abbasi devleti eteğinde bu gün Dersim 126 aşiretten oluşur. Alevilerdir. Kendi aralarında anlaşmayı sağlamış, duygu ve düşünceleri bir olmak kaydıyla dilleri Zaza, Kürtçe, Türkçe, Arapça ve Ermenice konuşurlardı Dersim'de.

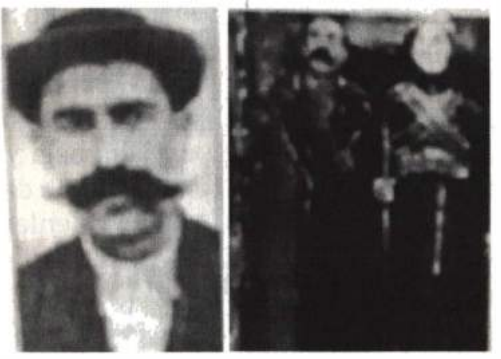

1 2

1-Aşağı Abbas Mahallesinde Seyit Hüseyin 1935 - Seyit Hasanlı

2-Pir Seyit Rıza'nın Kirvesi Alişer ve Eşi Zarife Anlatır. Kirvem Hakkındaki bilgiler ve yaplıan yanlışlarla Dersim hüsrana uğradı (Çapulcular mahvetti.)

PORF. DR. NURİ DERSİM'İN DERSİM HAKKINDA SON RAPOR

Dersimden Seyit Hasanlı'ya yapılan zulüm hakkında Rapor; Pir Seyit Rıza'nın soyumuz Kerbela'dan gelir cevabını verdi. Bizim Soyumuz Pir ve Pirvanidir. Prof.Dr. Nuri Dersim ise Pir Seyit Rıza Hakkında Bütün iddialar Mahkemede Çapulcuların yalan söylemesiyle ve Dersim'i karanlık yıllara bırakmaya mahkum etti Üçüncü Ordu Müfettişi Kazım Orbay Dördüncü Ordu Müfettişi Alp Doğan'ın ve Dersim Elazığ'da Erzincan'da Mahkemede şahitlere baskı yaparak sürekli Pir Seyit Rızayı karalama küçük düşürme halkın gözünde karalama bir kampanya yapmıştır İçişleri Bakanı Şükrü Kaya'dan Pir Seyit Rıza'nın Seyit Battal Hüseyin Torunu Olduğunu Cafer Geyik evlatlarıdır diyerek kayıtsız şartsız Alevi İslam inancına göre 12 İmamlar Soyundan Gelen Zeynel Abidin Ocağına bağlı Dersim' Piri Olan Pir Seyit Rıza kayıtsız şartsız olarak saat 22:00 'de Erzincan Jandarma Komutanlığına teslim edilmesine Dersim'in Piri Pir Seyit Rıza 1852 doğumlu Pir Seyit İbrahim oğlu aynı zamanda Derviş yol kardeşidir akrabalık bağı yoktur Pir Seyit Rıza'yla Seyitlerin soyu ne Türk'tür ne de kürt'tür. Seyitler İmam Hüseyin'in soyundan gelenlere verilen isim; Seyitler Hz. Muhammed'in soyundan gelir, Hz. Muhammed'de Hz İbrahim'in soyundandır.

Mustafa Kemal sürekli Dersim'de katliam yapılmamasını önlemeye çalışırdı. Sürgün edilmemeleri için çabalar harcadı. Dersim hiçbir zaman katliam yapma taraftarı değildi, Vanık köyünde Alevilerin kutsal erenlerin orada olma çocuklarından Kerbela'dan öldürülen İmam Hüseyin'in torunu oturuyordu. İdam olunca Pir Seyit Rıza İmam Hüseyin'in şahadet parmağı Vanık köyündeki evinde bir camekân içerisinde çeşitli renkler içerisinde özel bir koruyucuda gelmiştir. Benim torunum gitti ise ben geldim diye dile gelmiştir. Dersim'deki Vanık Kilisesini Dersim halkı duymadan ihsan Sabri

Çağlayangil'in emri ile teslim edilmiştir. Kerbela evladıdır Pir Seyit Rıza Sadrazam Şakir Paşa'dan gelişmelerle ilişkin raporun isteği doğrultusunda 11 Ağustos 1898 raporun aynısını uygulamak şartı ile 18 Şubat 1897 sayılı tarih 911 sayılı dilekçe ile 114 numaralı 4 Haziran tarihinde dilekçenin aynen Dersim hakkında Alevileri yok etmek için gereken Dersim raporu yazılmış 3 defa askeri harekât yapılmış ve inançların yok edilmesi için gerçek Seyitleri yok etmek sahte Seyitlere yol vermek ve Aleviliğin yok edilmesi için yapılan bilinçli bir politikadır: 1934'ten sonra Dersim Seyit doldu. SeyitIer belirsiz oldu.

ESMER DERGİSİ

Seyit Rıza'nın İngiltere Dışişleri Bakanlığına Yazdığı Mektup

Konu: Mektup

İngiltere Dışişleri Bakanlığı'na,

Sayın Bakan

Yıllardan beri Türk hükümeti Dersim'de alevi halkın üzerinde asimilasyona uğratmak için çalışmaktadır,

Baskı ve zulümler şu anda yoğun bir şekilde halkı katletmektedir. Sorun zaten Dersim'de hayvancılık ve tarımcılıkla yaşayan insanlara zulüm ederek sürgün ederek yok edilmektedir, Dersim'in bu kutsal ve bereketli topraklarında büyük bir bölümünün telef olduğunu bir bölümününse Anadolu'ya sürgün edildiğini zorunlu göçler, düzenlenmektedir, Zulüm edenler Türk hükümetinin olsa bu kendilerini savunmayacaklar mı? Bir anlaşma sonucu bu baskılardan Dersim halkının kurtulmasını, Dersim bölgesinde kalmasını istiyoruz.

Biz olaylar karşılığında Dersim Alevilerinin göçü uzak yollarda ve yapılan zulümden, korkudan 1930'da Ararat Tepesinde, Zilan ve Beyazıt ovasında olduğu gibi silahlı saldırıya halk uğramaktadır. Uç aydan beri ülkede tüyler ürpertici bir savaş sürüyor, Savaş olmaktan eşitsizliğe, yangın bombalarının, boğucu gazların kullanılmasına rağmen ben ve yurttaşlarım

Türk ordusunun baskısı altında kalmaktadır. Burada canımızı, malımızı orduya karşı savunmak çok zor, Dersim bombalanıyor, yıkılıp, yakılıyor. Zindanlarda alevi halkının dolup taştığını aydınlar kurşunlara diziliyor. Asimilasyona uğratılıyor.

Türkiye'nin tercih ettiği bölgelere sürüyorlar. Üç milyon insan sesinden ekselanslarına sesleniyorum. ve hükümetinizin manevi etkisinden alevi halkının Dersimde yararlandırılmasını sizden istirham ediyorum, Sayın Bakan en derin saygılarımla kabulünüzü rica ediyorum.

Dersim Generali

Seyit Rıza

İran ve Suriye topraklarına geçtikten sonra bu rapor yazılmıştır.

İngiltere Dişişleri Bakanlığı gizli belgelerden, Dersimle ilgili gizli raporlarda Şöyle: Bakanlığı gizli belgelerden Dersim'le ilişkin gizli raporlarda

Prof. Dr Nuri Dersim bilgisi dâhilinde bu belge yapılmıştır.(28 Mayıs 1937'de alındı) (Evrak No: 293) (17 Mayıs 1937 'de yazılmıştır.) Bu rapor Esmer Dergisi tarafından İran'da sızdırılmıştır. 607 no'lu evrak

Fuzuli Divanından.

HAZRETİ MUHAMMED'İN ÖLÜMÜ

Heç şüphe yok ki, kötülüklerin en büyüğü Kerbela şehidi İmam Hüseyin ile Hazreti Muhammed'in ölümüdür.

Hazreti Peygamber hicretin onuncu yılında veda hacını yerine getirdiği arife günü Arafat sahasında şu ayeti kerim indi.

"Eyyevmü Ekmeltü İeyküm diyniküm ve etmemtü aleyküm nimeti"

Hazreti peygamber bu ayetten ölümünün yakın olduğu kukusunu alıp bu sözün manasından, dünya değiştirmesinin yakın olduğuni sezdi.

Bunun üzerine Müslüman büyüklerini ve ileri gelenleri bir araya toplayıp buyurdu ki:

Rivayet ederler ki veda hacından döndüğü zaman, Gadirhum mevkisinde ibadet ettikten sonra sahabeye dönüp:

"Ben müminlere nefeslerinden daha ileri değil miyim? Mecliste bulunanlar hepsi birden:

"Evet ya Resulallah" dediler.

O zaman Peygamberimiz Hazreti Ali'nin elinden tutup şöyle buyurdu.

"Her kimin ben mevlası isem, Ali'de onun mevlasıdır. İlahi ona düşmanlık edene sen de onlara düşmanlık et, onunla dost olanlara, sende onlara dost ol." Sonra sözlerine şeyle devam etti.

"Ey kavim beni ahiret âlemine davet ettiler. Size hilafetimin sırrına eren iki emanet bırakıyorum. Biri Kur'an öteki de Ehlibeytim'dir."

O vefasız ümmete yazık olsun ki, bu doğru manaya rağmen, kısa zamanda Kur'an'ın manasını değiştirmeyi uygun görüp, Ehlibeyte eziyet etmeyi münasip gördüler. Kerbela sahrasında Resulün evladına eziyetler ettiler.

İmam Hüseyin bir gün mahalle çocuklarıyla oyun oynarken; Hazreti peygamber onu tutup gökyüzüne kaldırarak:

"Yarabbi! Bunu sev!" diye dua etti.

O saatte göklerde şöyle bir nida geldi.

"Ya Resula sevginle yücelttiğin ciğer köşen Kerbela çölünde şehit edilecek; dergâhımızda babası ve kardeşleriyle buluşacaktır. Biri klıç ile biri bir şerbetle öteki bir darbe ile şehit olacaktır.

Rivayet edilir ki, Peygamber:

"Ey kavim size hükümleri bildirdim, artık sohbetinizden alakayı kesmek ve sizden ayrılmak zamanıdır. Kimin benden hakkı varsa alsın ve kimin müşkülü varsa sorsun ki, Allah katına bütün dualardan sıyrılmış olarak gideyim. Yalnızlık eteğimi kimse tutmasın ve bana sızlanmasın." Deyince mecliste bulunanlardan biri ayağa kalkarak:

"Ya Resulallah; Tebük seferinden dönerken deveye kamçı vurdun, kamçı deve yerine bana erişti, o darbeden çok acı duydum şimdi kısas isterim." Deyince.

Hazreti Muhammed:

"İyi ki kısası ahirete bırakmayıp bu dünyada istedin. O kamçı Fatıma'ı Zehra'nın evindedir getirsinler;" dedi.

Salman aldığı emir üzerine Fatma'nın evine gidip:

"Esselamun aleykum ey Ehlibeyt" diye seslendi.

Hazreti Fatıma:

"Ey Salman istediğin nedir?" diye sordu.

Salma da:

"Falan kamçıyı Hazreti Peygamber ister," deyince:

Fatma Selmana:

"Ey Salman hastalık halinde bu kamçıyı istemekten meramı nedir?"

Salman meseleyi anlattığında, Fatıma:

"Hazreti Resul hastadır. Kendisi de kamçıya dayanacak kudret yoktur," deyip derhal Hasan ve Hüsein'i yanına çağırdı ve onlara:

"Ey ciğer köşelerim, dedenizin üzerinde bir hak belirmiş, adelet icabının yerine getirmesi lazım geliyor, dedenizin yerine o kamçı darbelerini yemeği siz kabul edin" dedi.

Salman Hasan ile Hüseyin'i ve kamçıyı alıp mescid'i şerife geldiklerinden. Meclis ehlinde bir gürültü koptu. Herkes o kamçıların yerine her birimize bin tane kamçı vurup. Tek Hazreti Resule eziyet etme. Hazreti Peygamberin kısası benim üzerimdedir, buyurdu.

Ukkaşa Resulullah'a:

"Ben o gün çıplaktım" deyince, Hazreti Muhammed gömleğini omzundan Salıverdi. Ukkaşa Hazreti peygamberin mübarek omzundaki peygamberlik mührüne baktı ve derhal mühre yüzünü sürüp, kamçıyı elinden bırakarak dedi ki:

"Ya Resulullah bu kısası istememin iki amacı vardı; birisi senin ne tadar insaflı olduğunu halka göstermek, öteki de benim tenime dokunan insanı cehennem ateşi yakmaz sözüne uyarak mübarek vücuduna yüzümü sürmek ve böylece cehennem ateşinden aman bulmaktı," dedi.

Bu olaydan onra Hazreti Muhammed minberden inip, Salmanın yardımıyla evine doğru yürüyüp yatağına girdi. Hastalığı gün gün artıyordu. Artan hastalığın etkisiyle kulağına Kudüs âleminde cennet sesleri erişmeğe başlayarak mübarek ruhu dünya hapishanesinden ebedilik âlemine yöneldi.

Maktel_i nurul Elmmede yazılıdır ki:

Hazreti Muhammed vefatı esnasında Hasan ve Hüseyin'e doğru dönüp şöyle dedi:

"Ah ne yazık yetimlik kederi yüzünüzü kaplamış. Tavrınızda kimsesizlik eseri belirip topluluğunuz bozulmuş. Acaba vefasız ümmet size ene cefalar edecek ve ne bahanelerle sizlere saldıracaklar. Bu sözleri söylerken kendisini tutamayıp ağlayınca; Ümmü Seleme sordu:

"Ya Resulullah gözyaşı dökmene sebeb nedir? Hazreti Muhammed buyurdu ki:

"Ümmetim içindir."

Riavayet ederler ki:

O sırada Ali bin Ebu Talibi istedi. Hazreti Murtaza yanına geldiği zaman, Hazreti peygamber yataktan başını kaldırıp, bazı lüzumlu vaiyetler yaptıktan sonra, Ali'ye bazı elanetleri teslim etti. Yine rivayet ederler ki, Hazreti peygamberin vasiyetinden O'na kavuşuncaya kadar, hiç kimse Fatıma-ı Zahra'nın güldüğünü örmedi.

Fuzuli Divanından

HAZRETİ FATIMA HAKKINDA HAZRETİ FATIMA TÜL ZEHRA'NIN DOĞUMU ve ÖLÜMÜ

Hazreti Peygamberin Hatice'i Kübra'dan altı evladı oldu. Bunlardan ikisi erkekti. Birisinin adı Kasım öteki de Abdullah idi. Kızlardan biri Zeynep, biri Rukiye, biri Ümmü Gülsüm, biri de Fatma idi.

Bütün evlatları İslamiyet zamanında doğmuş olup yaşça en küçüğü Fatımadır. Bütün evlatları sağlığında ahirete göçmüş Fatıma'ı Zehra sağ kalmıştır. Revza-tül vaizinde yazılıdır ki, Hatice Fatmaya gebe kaldığında Hazreti Muhammed kulağına eğilerek şöyle buyurdu:

"Ey Hatice Cebrail sana haber verdi. Karnının sedefinde olan Şahlara layık inci bir kızdır ki adı Fatıma'dır. Onun nesli zamanlar uzadıkça uzayarak kıyamete kadar devam edecek; O. Dünya gelininin gerdanına takılmış bir cevahir silsilesi olacaktır.

Hazreti peygamber kadınlar arasında en çok fatıma'yı severdi. Erkeklerden de en fazla Ali bin Ebu Tabile riayet ederdi.

Hazreti Peygamberin vefatından sonra Fatıma'nın asla gülmediği haberi kesin olarak söylenmektedir. O halde iken birgün Medine halkı ağlamasından üzüntüye kapılıp:

"Ey Resulullahın kızı, ya gündüzleri ağlayıp gece dinlen, yahutta geceleri feryad edip, gündüz tahammül et ki, halk için bir müddet rahat etmek mümkün olabilsin. Hazreti Zehra halkın bu ricasını kabul ederek geceleri ağlar, gündüzleri de sabır dağı ile ciğeri dağlayıp tahammül gösterirdi.

İmamı Cafer'i Sadık anlatır:

"Fırat derecesinden ağlamak beş kişiye münhasırdır. Birisi Âdem ki cennetten ayrı düştüğünde dolayı feryat ederdi. Biri Yakup ki, Yusuf'un hicri ile ağlardı. Biri Yusuf ki, Yakup derdinden perişandı. Biri Fatıma'i Zehra ki Hazreti Muhammed ayrılık ateşi ile yanardı. Biri de İmam Zeynel Abidin ki, Kerbela olayından sonra kırk yıl hiç durmadan gözyaşı dökmüştü.

Rivayet ederlek ki Zeynel Abidin'in Müflih adında bir kölesi vardı, bir gün kendisine:

"Ey Resulullah'ın oğlu! Bu kadar ağlama yüzünden korkarım ki perişan olacaksın." demesi üzerine:

Hazreti İmam buyurdu ki:

"Ey Müflih ağlamaktan kendimi alamıyorum. Ne zaman ki Kerbela'daki harp sahasında babamın, kardeşlerimin, amcalarımın suya hasret kalıp şehit düştükleri ve Ehlibeyt kadınlarının günah işleyenlere esir

olup ihanet çektikleri aklıma gelse kendimi ağlamaktan kurtaramam.

Özetle Hazreti Peygamberir üçüncü ay ve bir irvayete göre de altı ay sonra birgün Hazreti Murtaza evine gelip gördü ki, Fatıma bir miktar hamur yapmış ve evlatlarının saçlarını temizlemek için biraz gül ezmiş ve onları yıkamak için su hazırlamıştı.

Hazreti Murtaza bunu görünce hayret ederek ey cihanın hatunu senin dünya işleriyle bu derece meşgul olduğunu görmemiştim. Bu ne hikmettir ki bir günde üç iş birden bitirmeğe kalkmışsın?" diye sordu.

Hazreti Fatıma gözlerinden yaşlar akıtarak:

"Ey Ali dün rüyamda Resulullahı gördüm. Yatağımın üzerine oturmuş; ağlamaya başladım ve dedim ki: Ey babam, ey Allah'ın Resulü ayrılığından dolayı perişan oluyorum. Sen şimdi acaba nerdesin?" dediğimde Hazreti Resul şu cevabı verdi:

"Ey Fatıma sana müjde vermeğe gelmişim. Bu Fani dünyanın darlığından sonsuzluk boşluğuna ayak basmanın demidir. Ey Fatma sen gelmeyince ben buradan gitmem. Eğer bana kavuşmak davetini istersen çobuk ol ve çalış ki; yarın gece benim misafirim olasın ve ben bunun üzerine uykudan uyandım. Halen o ümitle ahiret âlemine doğru yönelmiş bulunuyorum. Ya Ali senden ayrılışın ateşli alemide ciğer yakıcıdır. Ama O Hazrete de kavuşma müjdesi, gönül parlatıcıdır. Yol tedarikine kalkışmanın sebebi şudur ki yarın sen benim ölümüm ile meşgul olurken, evlatlarımın gıda endişesi çekmeyeler ve elbiselerini yıkadığımın sebebi odur ki, benden sonra bu iş için başkalarına yüzsuyu dökmeyeler ve saçlarını yıkadığımın sebebi odur ki, benden sonra onların derdini çekecek olanların kimler olduğu belli değil."

Fatıma çocuklarını saçlarına toz konacak diye kederlenirdi. Elbiselerinin kirlenmesi onun canını sıkardı. Ah eğer Kerbela sahrasında yüzleri, gözleri kan ve top-

rağa bulanarak vücutları ciğer kanından lale rengine büründüğünü görseydi hali ne olurdu. Hazreti Murtaza gözyaşları arasında:

"Ey Fatıma henüz babanın ayrılık yarasına merhem konulmadan, senin de cana taze bir yara açman ve paramparça olmuş gönlü felaket yıldırımlarıyla yakman reva mıdır?" deyince Fatma:

"Ey Ali, ansızın gelen belaya sabrettin bu sıkıtıya da tahammül et ve benden ayrı kalma. Bu an benim son dakikalarımdır."

Fatıma bu sözleri söylerken gözlerinden yaşlar akardı. Bir yandan da; " Ey ciğer köşelere acaba benden sonra haliniz nice olur!" diye söylendi.

Şehzadeler bu durumda üzüntüye kapılıp ağlamaya başladılar.

Fatıma:

"Ey gözerimin nuru baki mezarlığına varıp orada bir müddet benim için dua edin ve Tanrıya yalvarın," onlar mezara doğru yöneldiklerinde Murtaza'ya:

"Ey şevkatli yoldaşım veda vaktidir, hakkını helal et!" dedi.

Bundan sonra Amis kızı Esmayı çağırıp:

"Ey Esma, bir yemek hazırla ki, ciğer köşeleri eve dönünce yesinler. Onların benim yanıma gelmelerine müsade etme ki; beni bu helle görüp perişan olmasınlar," dedi.

Şehzadeler Baki mezarlığında geri döndüklerinde; Esma kendilerini karşılayıp yemek teklif etti. Şehzadeler bizim annemizden ayrı yemek yediğimiz yoktur." Dediler.

Yemekten vazgeçip annelerinin odasına girdiklerinde gördüler ki Fatma yatağına uzanmış. Ali de baş yastığı üzerine oturmuş ağlamaktadır.

Fatma Hasan ve Hüseyin'e:

"Ey ciğer köşeler bir ara Resulullahın bahçesine varıp dua edin!" dedi.

Şehzadeler analarına itaat edip yola koyulduklarında Fatıma:

"Ya Ali uyuma ki ömrümün sonudur!" deyince Ali:

"Ey Fatma, senden böyle sözleri dinlemeğe tahamülüm yoktur." Deyince Fatma:

"Bu haber tebdiri olmayan olay; gecikmesi mümkün olmayan hadisedir!" başını çevirip Ali'yi ağlar görünce:

"Ya Ali taziyet zamanı değil, vasiyet zamanıdır." Dedi. Bunun üzerine Ali:

"Vasiyetin nedir?" diye sordu.

Fatma: "Dört vasiyetim var. Bir vasiyetim şudur ki benden senin hakkında edebe aykırı bir hareket meydana geldiyse afedesin." Deyince Ali:

"Haşa ki senden edebe aykırı bir hareket zuhur ede. Daima sen benim derdimi çektin ve gamlarımı paylaştın:"

Fatma: "İkinci vasiyetim şudur ki; evlatlarımı muhterem tutup, kendilerinden bir küstahlık görürsen hoş göresin. Üçüncü vasiyetim şudur ki; Beni gece vakti defnedesin ki, ömrüm içinde nahmahrem gözlere karşı örtülü olduğum gibi, ölümümde de naşıma yabancı gözler ilişmeye. Dördüncü vasiyeti ise; Mezarımı ziyaretten ayağını çekmeyesin ve bana dua etmeyi unutmayasın!"

Bu vasiyetleri söylenirken Hazreti Ali, feryat edip hal diliyle şöyle dedi:

"Ey fatıma vasiyetlerin kabul edilmiştir."

Fatma ile Ali konuşurken birden bire bir gürültü oldu. Hazreti Ali seslerin geldiği tarafa baktığında gördü ki, gelenler Hasan ve Hüseyindir. "Ey Vah anamız!" diye bağırıyorlardı.

Hazreti Ali, "ciğer köşelerim bu haldir!" diye sordu?

Hasan ve Hüseyin:

"Anamızla veda etmeğe gelmişiz," dediler.

Hazreti Ali:

"Annenizin bu halde olduğunu ne bildiniz;" deyince. Hasan ve Hüseyin:

"Resulullahın bahçesini ziyaret için buradan ayrıldığımızda, kulağımıza Fatma'nın yetimleri diye bir ses erişti. Bunun üzerine Peygamberin mübarek kabrinde de şu ses geldi. Ey göz nurları durmayın geri dönün ki annenizi dünya gözüyle görüp kendisine veda edebilesiniz. Çünkü kendisi ahiret âlemine geçmek üzeredir. Şu sırada İbrahim Halil ve Kurban İsmail, Musa Kelimetullah, İsa Ruhulla, Resulullah ve diğer peygamberler ve mübarek ruhlar, O'nun temiz ruhunu karşılamağa gelmişler. Biz bu haberi alınca büyük bir teessür içinde kalarak geri döndük!" diyerek Fatıma'nın ayağının dibine döz çökerek yalvardılar:

"Ey Muhterem anamız, gözünü açıp seni seven çocklarına bir göz at ve dile gelip bu bela sahrası felaketzadeleriyle konuş!"

Haykırışları Fatmanın kulağına eriştiğinde, gözlerini açarak onları yanına çekti. Ve şöyle dedi:

"Ey yetimler acaba benden sonra sizin haliniz ne olur?" dedikten sonra vasiyetlerde bulunarak, sonra cennetin selamına yöneldi.

Hazreti Ali bunun üzerine bir mersiye yazmıştır;

Tercümesi şöyle:

"Her topluluğa bir ayrılık kararlaştırılmıştır ve her bela ayrılığa nispetle küçüktür ve Hazreti Resul'dan sonra Fatıma'nın ölümü bana delildir.

Fuzuli Divanından

İMAM HÜSEYİN ve KEBELA OLAYI

Kerbela olayında büyük kötülük mümkün olmaz ve Kerbela şahının mertebesinden yüksek mertebeye ihtimal verilmez.

Rivayet ederler ki:

Hüseyin İbni Ali doğduğunda Tanrıdan Cebrail'e emrolundu; yere inip hem doğuş hediyesini versin, hemde şahitlik için baş sağlığı dilesin.

Hazreti Peygamber sordu:

"Ey kardeş, tebriğin sebebini biliyorum, ama başsağlığı dilemeğe sebeb nedir?"

Cebrail:

"Ya Resullullah; bu mazlumu senden sonra Kerbela'da cefa kılıcı ile zalimler şehit edecektir." Diyerek Peygambere durumu anlattı.

Hazreti Peygamber ağlamaya başladı. Hazreti Ali ağlamanın sebebini nedir? Diye sordu.

Hazreti Peygamber, Hazreti Ali'ye durumu anlattı:

O anda Hazreti Ali ağlayarak evine dönüp, Fatma'ya halini belli etti. Fatma ağlaya ağlaya Hazreti Peygamberin yanına varıp:

"Ya Resullullah, Ali'nin senden öğrenip bana anlattığı haber nedir?" dedi.

Hazreti peygamber:

"Ey Fatma, b olayı bildiren Cebrail'dir." O zaman Fatıma: "Ya Resullullah bu iş ne vakit olur?" diye sordu.

Hazreti Peygamber şöyle buyurdu:

"Ben'den, Sen'den, Ali'den ve Hasan'dan sonra!"

deyince Fatma:

"Ya Resullullah derdim çoğaldı. Acaba bu musibet meydana geldiğinde benim mazlumum için kim başsağlığında bulunur?"

Rivayet ederler ki; O esnada Cerailden şöyle bir ses geldi. "Ey Hatun ahir zaman ehlinden, Peygamber hanedanına bağlı olanlar her yıl bu matemi tazeliyecekler ve kıyamete kadar dünya yüzünde bu matemi yürüteceklerdir."

Kufe halkı Hazreti Hüseyin'i Kufe'ye davet ettikleri zaman. Birgün Abdullah Bin Abbas kendisiyle görüşüp saygıdan bulunduktan sonra şöyle dedi:

"Ey zamanın imamı lütfedip Kufe'ye gitmekten vazgeç Mekke'den çıkma ki, atan Ali Bin Ebu Talip o ülkeye doğru yöneldiğinde belalara düçar olurdu.; ve kardeşin Hasan mücteba'nın o memleket halkından hatırı perişan oldu." Deyince:

İmam Hüseyin:

"Ey Abdullah, Müslümanlar mektuplar gönderip benim oraya gitmemi rica ettiler ve zaferi kazanacağıma kefil oldular; mümkündür ki bu suretle Hakka ait şeyleri başarmak kısmet olsun. Ya imam bu ısrara sebep nedir?"

Hazreti Hüseyin:

"Bu gece rüyamda Hazreti Peygamberi gördüm bana şöyle buyurdu; Ey Hüseyin Kufe'ye hareketi geciktirmeyesin ve bu yolda geri kalmayasın, çünkü ululuk tahtının sultanı olan O Hazret seni o toprakta tozlara ve kanlara bulanmış olarak görmek ister. Bu işte duraklamak hatadır ve teredüte düşmek layık değildir." Ashap ve ahbabı bu sözleri dinleyince:

"Ya Şehsade kararın malumumuz oldu; ama çoluk çocuğu ümitle gurbet diyarına salarsın ve ne sebeple böyle başıboş bırakırsın." Dediler.

İmam Hüseyin:

"Ey Azizler Ehlibeytimin halini Hazreti Peygambere arz ettim, buyurdu ki; Vacib-ül vücut onları da o zalimle elinde aciz ve esir görmek ve uğrayacakları o belaya karşılık vermek ister." Diyerek, O din sevgilisi Mekke

halkına veda edip yola koyulduğunda Mekke toprakları adeta yerinden oynadı. Ondan ayrılışın elemi ile halk öyle ağlaşmaya başlamıştı ki o gözyaşlarına bahar bulutu bile gücendi. Ordu bir yere konmağa emir alınca İmam Hüseyin bir kürsü bulup üzerine çıktı ve şöyle seslendi.

"Ey içinde Ashab'ı Kiramın da bulunduğu halk topluluğu ben bela sahrasının gezgini sıkıntı çöllerin yabancı bir misafiri ve şehitlik yolunun yolcusuyum. Dünya lezzetlerini mertebesini ve görevini yükseltmek müjdesiyle hiç kimsenin eteğini tutmuyorum. Yüksek sancağımın altında diş dünya saltanatının gölgesini dileyenler benim külfetimden bağlarını kessinler." diyerek bu öğütten sonra haram sarayına kapanıp, sabaha kadar Allah'a yalvararak vakit geçirdi. Sabah olunca konak yerinden yola çıktı.

Dünya ile bağlılığını kesmek istemeyenler geri döndüler ve vefa yolunda ayak direyenler onunla birlikte kaldılar.

Hazreti İmam doğruca Şukuk adındaki Konak yerine indiğinde Kufede biri gelip Müslüm Akıyl ve Hani Ünveyi şehit edip başlarını Şama gönderdiklerini haber verdi. Bundan sonra Male denilen konak yerine indiğinde, Ömer Bin Sad dan bir mektup geldi. Mektup şöyleydi:

"Ey Hüseyin Kufe halkı ikrar ettikleri şeyleri inkâr edip Müslüm Akıylı şehit ettiler. Müslim ise şehit edileceği sırada vasiyet etişti ki bu ahvali sana bildireyim. Gerektir ki bu haberler erişince çekingen davranmasın ve Kufe'ye gitmekten vazgeçsin. Ve nihayet şahadet meydanında at koşturanlar korkulu bir konak yerinde durakladılar. Oradan ileriye gitmeğe izin yoktu. Hazreti imam bindiği atı her ne kadar kamçılayıp yürütmek istediyse de fayda vermeyince sordu. Ey göçüp konduğumuz yerleri bilen kişiler. Bulunduğumuz yer neresidir?" dediler ki:

Buraya Mariye toprağı derler. Hazreti İmam sordu.

"Bunun başka bir adı olacaktı." Cevap verdiler ki:

"Evet, bir adı da Kerbela'dır." Hazreti İmam:

"Allah'ü Ekber burası Kerb ve bela toprağıdır:"dedi. (Kerb: Gam ve Musibet demektir.) Ali Ekber bu sözlerden üzülerek:

"Babacığım bu ne uğursuz faldır." Deyince:

İmam Hüseyin: "Ey gözümün nuru Hazreti Ali Murtaza ile Sıffin harbine gidip bir konağa eriştiğinde, Murtaza Düldülden inmiş ve mübarek başını İmam Hasan'ın dizi üzerine koyup uykuya dalmış. O sırada ani olara uyanıp bir ah çekmiş. İmam Hasan bu ahın sebebini sorduğunda Hazreti Ali şöyle buyurmuş.

"Şimdi rüyamda gördüm bu sahra kan girdabı haline gelmiş ve benim Hüseyin'im o girdaba düşüp hayretler içinde kalmış. Bunun üzerine bana doğru dönüp; "Ey Hüseyin o çölde bir şey gelirse ne dersin?" cevap verdim:

"Ey Şahı Merdan sabrederim ve sabrımın karşılığını isterim." Dedikten sonra Hazreti Hüseyin şöyle buyurdu:

"O yerde ordumun çadırlarını kurarım. Bu ferman gereğince o padişahın yükset sera perdesi; Kerbela sahrasına ve o melek Melek süvarileri sultanın karargâhında bu bela meydanına kuruldu."

Anlatırlar ki; İmam Hüseyin atından inip Kerbela toprağına ayak basınca, toprak utancından sarardı ve içinden çıkan toz onun anber kokulu saçlarına yapıştı. Ümmü Gülsüm bunu görüp; "Ey azizim, bir tuhaf hal oldu ve bir gariplik gördüm, çöl toprağından gönlümü bir sıkıntı kapladı." İmam Hüseyin onu teselli edip, Şehri Banu'ya Ey can yoldaşım ve ey benim arkadaş ve sırdaşım. Beni burada yaralanmış vücudumla toprak ve kana bulanmış gördüğün aman sana vasiyetim budur ki; sakın ola ki yüksek sesle bağırıp, çağırarak düşmanın sevincini arttırmaya sebeb olmayasın ve zülüflerini

dağıtıp yüzünün gül bahçesini, gürültücü insanlarının seyrine bırakmayasın. Bütün Ehlibeyt aldıkları bu haberden ağlamaya ve yanıp yıkılmaya başlayarak nemli gözlerle şöyle dediler:

"Ey âlemin sığınağı olan Şehzade, bu ne can alıcı ve ciğer yakıcı haber ve bu ne gam arttırıcı sözlerdir" dediler. İmam Hüseyin bir takım öğütlerle üzüntü içinde olanlara teselli verici sözler sarfederek şöyle dedi:

"Ey Peygamberlik madeninin cevherleri, Ey velilik bahçesinin rüzgârları mademki Rabbani takdirin idaresi budur, sabırdan başka çare yok demektir.

Hazreti İmam Süleyman Serdi Hesaiye ve Irak ileri gelenlerihe bir mektup yazıp Kays Arabi ile gönderdi. Yezid'in askerleri Kays'i yolda yakalayıp Ubeydullah Bin Ziyadın huzuruna çıkardılar. Kays Arabi minbere çıkıp Yezit ile İbni Ziyad'a lanet ve nefretler yağdırıp, Hüseyin ve ona uyanları övdü. Ubeydullah Bin Ziyad onun hareketlerine sinirlenip henüz minberdeyken kendisini şehit ettirdi. (Allah Rahmet eylesin)

Ubeydullah Bin Ziyad İmam Hüseyin'in Kerbela'ya geldiğini öğrenip ona bir mektup gönderdi. Mektup şöyle idi:

"Yezid'in emriyle ya Yezid'e biat edeceksin ya yoksa savaşa hazırlıklı ol" dedi.

Mektubu getiren döndü, İbni Ziyad Hüseyin'in cevabını sorunca, bir cevap almadığını öğrendi. Orada bulunanlara dönerek içinizden Hüseyin ile harb isteyen kimdir? Kimseden cevap alamayınca en sonunda; Ömer Bin Sad Vakkas'a döndü. "Rey topraklarını ve Taberistan vilayetini benden ister dururdun, şimdi bunların ikisini sana verdim," dedi. Ömer Bin Sad bu kararı gidip oğullarına sordu. Büyük oğlu karşı çıktı, ama küçük oğlu bunu kabul etti. Ömer Bin Sad ile İmam Hüseyin arasında mektuplaşma olup İbni Sad mektubun anlamında barışa imkân olmadığını anladı.

Durum Ubeydullah Bin Ziyad'a bildirildi. Ubeydullah birden hiddete gelip Hasin Bin Nemir, Şeys Bin Rebii ve Şimr Zilcevşeni onbin fesatçı ile gönderip emretti ki:

"Hüseyin'e Fırat suyunu yasak edip, Yezid'e biat edinceye kadar kendisine su vermesinler. İbni Sat Emre itiaat etti ve Ömer Bin Haccı beşyüz hainle Fırat'ın zabtına memur edip gönderdi. Böylece fırat suyuyla o fazilet deryasının arasını ayırdılar. Bu hadise Muharrem ayının yedinci gününde meydana gelmiştir. (Muharrem de İmam Hüseyin'in şehit oluşu 10 Ekim tarihi yasın başlaması, 15 Ekim bitişi 26 Ekim dir.)

Daha o gündede itibaren İmamın askeri arasında susuzluk baş gösterdi. Abbas Bin Ali, elli nefer süvari ve piyade askerlerle Fırata yönelip Ömer in Haccac'la savaşa tutuştu. O harekette galip gelerek yetecek kadar su alıp ordugâha getirdiler.

İmam Hüseyin İbni Sad'a:

"Be hey zalim bu ne düşmanlıktır. Bu işn sonunda ele geçirmeyi umduğun Murada nail olmayacaksın."

Sonunda öyle de oldu. Bir zaman sonra Muhtar İbni Ebu Übeyd ortaya çıkıp onu ve oğlunu idam edip, pis vücudunu yeryüzende kaldırdı.

Rivayet ederer ki:

Şaki Şimir Zilcevşen savaşın geciktiğini sezince derhal Kufe'ye gidip; Ubeydullah Bin Ziyad'a, Hüseyin ile Ömer Bin Sad arasında iletişimle meclisler kurulduğunu, buna karşın hazırlıklarını öğrenemediğini bildirdi.

Ubeydullah Bin Ziyad bu haberle öfkelenip, Ömer Bin Sad'a şöyle bir mektup gönderdi:

"Sen bu güç ve tehlikeli işin üstesinden gelemeyeceksin; Teberistan ve Rey fermanını Şimir Zilcevşene teslim et. Lanetli Ömer Bin Sad bu mektuptan sonra çok üzüldü ve yaktığı fesat ateşi, Ubeydullah Bin Ziyad'ın tahrikiyle alevlenip savaş kesinleşti. Böylece kuşku perdesi de aradan kalkmış oldu.

Rivayet ederler ki Muharrem ayının sekizinci günü, İslam askerlerinden susuzluk eserinin bir kat daha arttığı haberi Hazreti Hüseyin'e arz edildiğinde O Hazret bir yeri işaret ederek kazdırınca; orada bir çeşme peyda oldu. Bütün asker bu sudan içip susuzluklarını giderdikten sonra çeşme tekrar gözden kayboldu. Bu haber Ubeydullah Bin Ziyad'a yetiştirildiğinde o zalim tehditle Ömer Bin Sad'a şunları bildirdi.

"Haber alıyoruz ki; Sahrada Hüseyin'e kuyu kazdırmaya izin vermişsin, Bu doğru değildir. Kendisini büsbütün sıkıştırıp rahat vermeyesin.

O günden sonra on altı bin asker bir araya toplandı. Hücüm hazırlığı vaziyetini aldılar.

Ömer Bin Sad bütün askerlerini toplayıp harbe başlamak için gereken hazırlıkları yaptı. O gün Muharrem ayının dokuzuncu günüydü.

Hazreti İmam o esnada kendisini emniyette hissederek uykuya varmıştı. Birden ney ve savaş borusunun çıkardığı gürültüden uyanıp Abbas'a gelenlere karşı durup neler olduğunu öğrenmesi emrini verdi.

İmam Hüseyin Cuma gecesi olduğundan ömrünün son günlerinde ibadet etmeyi düşünüyordu. O gece savaşmayı uygun görmedi.

Hazreti İmam o günü düşünerek geçirdi.

Nurlu günün saltanatı sona erip yerini karanlık gecenin istilasına terkedince ve zamanın hali, olayların gidişindeki değişikliğe uğrayınca o velayet gecesinin ışığı, böyle bütün gece sabaha kadar yalvararak ibadet etti. Öyle ki teşbih ve tehlil sesleri göklere erişti.

Rivayet ederler ki; Hazreti İmamın ibadeti sona ermeden ve ibadetin son duasını tamamlamadan kisler ve daullar çalınmağa başladı. Zalimler Kerbela sahrasına ellerinde bayraklarla yürüyüşe geçtiler. Delalette kalmış süvari ve piyadeler akın akın meydanı doldurdular.

Sefih Ömer Bin Sad, süvari saflarını ayırarak sağ cenahı Ömer Bin Haccac'a teslim edip, Şimr Zilcevşen'i de sol cenaha tayin etti. Kendisi de merkezde yer aldı.

Böylece bir yandan da, mücadele meydanının can dağıtıcıları ve şehitlik arsasının vefakârları bu gürültüler üzerine harekete geçerek o sultanın karagahına eriştiler ve meydana gelmeğe müsaade alıp tesbih ve tahlillerle savaş meydanına doğru yürüdüler.

Hazreti İmam dahi, düşman süvarilerinin çokluğundan telaşa, dost azlığından üzüntüye kapılmayarak mübarek başını Resulullahın sarığı ile sarıp, Peygamberin abasına büründü ve onun kılıcını beline takarak Zühcenah adındaki atına bindi. Medanda atıyla birkaç hüner göstererek süvarilerinin safları önüne gelerek askerini düzene soktu.

Sağ cenahını Züheyir Bin Mücella'ya teslim edip, sol cenahının idaresini Habib Bin Müzahir'e bıraktı ve üzerinde Fetih süresi yazılı sancağı Abbas Bin Ali Murteza'ya emanet edip, kendisi de bizzat iman gibi müminlerin kalbinde karar tutup şehitliğini bekledi.

O gün halvet sarayının gelini, matem içindeki dünyaya yüzü gözü perişan bir halde çıkmış ve gül yüzü, eğilmiş vücuduyla tefrit yolunu tutmuştu. Seher rüzgârı şehitler için durmadan ah çekip, kâinatın mizacını bozmuştu. Cennet bahçelerindeki meleklere Kerbela şehitlerinin ruhu misafir geliyordu. Huriler ise, şevk ile gözlerini açıp, Zehra'nın gözbebeği geliyor diye bekliyorlardı.

Rivayet ederer ki; iki taraftan harbe hazırlanan safla- rın hazırlıkları tamamlandıkta ve hak ile batıl küfür ile iman birbirinden ayrıldıkta Kerbela Sultanı, süvarilerin safları arasından çıkıp o saddetsizlerin karşısına dikildi ve şunları söyledi:

"Ben Allah'ın Peygamberi oğluyum ve Peygamberler efendisinin evladıyım.

Öğünmek lazım gelse bana bu öğünmek yeter. Eğer gururlanmak gerekirse bana bu asalet yeter. Ey merhameti olmayan kavim! Başımdaki sarık ve belimdeki kılıç, sırtımdaki aba Hazreti Resullullahındır. Ve ben Peygamber bayrağının mirasçısı; Hazreti Zehra'nın gözü nuruyum. Asla boş yere söz etmemiş ve yalan söylememişim. Asla Allah ve Resulüne karşı gelmemişim. Medine'de Resullullahın cennetteki bahçesine komşu idim. Beni orada tutamadınız. Mekke'de kanaat köşesinde ittifaka çekilmemi reva görmediniz. Bana mektuplar göndererek, üzerime hüccetler vererek beni bu diyarlara ulaştıran, fitneyi koparıp beni türlü nedenlerle bu makama getiren siz oldunuz. Ey Ömer Bini Sad ve ey Ömer bin Haccac! Ve ey Şeys bin Rabia! Bu ne gaddarlıktır. Ve ey Sinan bin Enes ve ey Şimr Zilcevşen bu ne hilekârlıktır."

Toplanan Cemaat bir anda yaptıklarını inkâra kalkıştılar. Hazreti İmam mektupları onların önüne koyup böylece inkâra mahal bırakmadıktan sonra bu mektupların hapsini ateş de yaktırdı.

O zaman Ömer Bir Sad karşı gelip:

"Ey Hüseyin! Bu hikâyelerden bir netice çıkmaz. Ya Yezid'e biat edersin yahut da ölümü göze alırsın?"

Bu sözleri söyledikten sonra eline bir ok alıp:

"Ey Kufe halkı! Şahit olun ve Ubeydullah Bin Ziyad huzurunda şahitlik edin ki, Hüseyinle harbe tutuşan ilk defa ben oldum!"

Bunları söyleyerek o oku, Hazreti Hüseyin'e doğru fırlattı.

Hazret'i Hüseyin; sakalını eline alarak:

"Ey Kavim! Allah'ın gazabı Yahudilere karşı-Aziz Allah'ın oğludur-dedikleri zaman son şiddetini bulmuştu. Ve iye Tanrının kahrı, Hiristiyan kavmine "Mesih Allah'ın oğludur?" dedikleri zaman indi.

Allah'ın gazabı bugün de size Ali Resule kastettiğiniz için erişmektedir. Bedeninizdeki her kıl, demirine su

verilmiş birer hançer olsa, **"Vasbir ve masabarüke illa billah..."** emrinden dışarı çıkmam. Ve her biriniz ayrı ayrı bana kastetmek için kin tutan askerlerden olsanız, **"Allah sabırlıları sever!"** mertebesini elden bırakmam."

Rivayet ederler ki: yezid'in askeri, İbni Sad'ın gayretini gördükte, ona uyup Hazret'i İmamı öyle bir ok yağmuruna tuttular ki, atılan oklardan güneş görünmez oldu.

Hazreti İmam o hücum karşısında süvarilerine dönüp ahşap ve ahbabına şunları söyledi.

"Ey vefakâr arkadaşlar ve ey benim için canlarını ortaya koyan insanlar! Kavgaya kendinizi hazırlayın ki, kanların dökületeceği zamandır!"

Bu olay, Hicretin altmış ikinci yılına rastlayan muharrem ayının onuncu Cuma günü olmuştu.

Düşman askeri bir rivayete göre, on yedi bin nefer, bir başka rivayete göre de otuz bin nefer, fakat daha doğru rivayetlere göre, yirmi iki bin muharipti. İmamın askeri ise seksen veya diğer bir rivayete göre yetmiş iki neferden ibaretti.

Askerin belli olduktan sonra Hür bin Yezid Riyahi, Ömer Bin Sad'ın yanına gelip:

"Ya İbni Bin Sad; Hüseyin'le harp etmek kati surette kararlaşmış mıdır?

İbni Sad:

"Evet karalaşmıştır. Bu meydanda kanlar dökülecek ve başlar kesilecektir!"

Hür sordu:

"Resulullah'a kıyamet günü ne cevap vereceksin?

Ömer Bin Sad bu suale cevap vermeyince Hür, kendi askerleri arasına döndü. Uğradığı heyecanın tesiriyle rengi değişmiş ve neyapacağını şaırmıştı. Hâsılı çok karasız birhalde idi. Kardeşi:

"Ey Arap pehlivanı! Bu güne kadar senin hiçbir cenkte senin böyle bir sarsıntıya uğradığın görülmemişti. Bu kadar az bir düşman karısında bu derece değşmene sebep nedir?"

Hür:

"Ey kardeşim! Benim korkum düşmandan değildir. Fakat Cennet ve Cehennem arasında hayrette kalmışım. Hak ile batılı birbirinden ayıramıyorum!"

O bunları söylerken ihtiyarsız olarak öyle bir nara attı ki, Allah'ın minneti ile gayp âleminden hidayet nurlarının ışıkları zahir olunca, onu delalet yolundan alıp doğru yola bıraktı.

Sonunda kendi askerleri arasından çıkıp, Hüseyin'in askerleri arasına katıldı. Atından inerek İmamın eteğine yüz sürdükten sonra şöyle dedi:

"Acaba Emirülmü'minin, mazeretimi kabul eder mi?" diye sordu.

Hazret'i İmam Hüseyin:

"Ey Hür! Lütuf ve ihsan dergâhının kapıları, özür ehline daima açıktır. Ve günahını itiraf eden kimse daima sevaba nail olur ve hareketi eğenilir."

Mıs'ab Bin Yezid, ahireti dünyaya tercih eden kardeşinin günahını mazur görüldüğünü anlayınca, o da Hazret'i imamın huzuruna çıkarak ahvalini arz etti.

Hâsılı Hür bin Yezid Riyahi, yaptığı işin mükâfatını görmek için Hazreti imamdan harbe girişmek üzere müsade istediğinde Hazreti İmam:

"Ey Hür! Henüz bizden, rahat kokusu koklamadan zahmete düşmen münasip değildir. Sabret! Harbe onlar başlasınlar.

Hür:

"Ya imam, mademki kavgaya önce ben başladım, isterim ki muhabetimi açığa vurmak işi de benden zuhur etsin!"

Hâsılı böyle yalvara yalvara müsaade alıp meydana girdi,

Akılsız İbni Sad, Hür bin Yezid'i meydanda görüp boyuna posuna baktıkta içine korku ve titreme gelip adamlarından safvan ismindeki bir muharibe:

"Yürü... Var Hür'e nasihat et... Mal ve para vadedip kendisini kandırmağa çalış. Eğer teklifini kabul etmezse de öldür!" Emrini verdi:

Safvan, süvariler arasından ayrılıp Hür ile karşılaştı:

"Ey Hür! Akıl ve tebdir sahibi olmak gerek. Dünya nimmetlerinden ayrılıp bu zilleti neden ihtiyar ettin?..

Hür:

"Ey cahil herif! Âlemde izzet, Ali Resule hizmettedir. Zamanın o ne sefihidir ki, fani bir nimmet için baki olan bir devleti bırakır. Eğer imanı varsa, Cennet bahçelerinin nimmetleri nasıl olur da reddedilir? Ve eğer iman yoksa iman dava etmenin sebebi nedir?

Safvan gördü ki, Hür'e nasihat kar etmez. Gazaba gelip göğsüne bir hançer havale etti. Vefakâr Hür, kılıçla bu darbeyi önledi, sonra da şidedetli bir hücumla onu atından yuvarlayıp öyle bir hünerle yere yıktı ki, aferin sesleri göklere yükseldi.

Rivayet ederler ki Safvan'ın üç kardeşi vardı, intikam almak niyetiyle birbiri ardınca meydana gelip her üçü de, Hür elinde fena şerbetini içtiler.

Hür o muharipleri öldürdükten sonra Hazreti imamın huzuruna gelip:

"Ya zamanın imamı!.. Benden hoşnut oldun mu?"

Hazreti İmam:

"Evet! Sen Hür'sün. Azatlısın. Annenin sana verdiği Hür adı gibi... Hür bu müjdeyi aldıktan sonra yeniden meydana dönüp harbe tutuştuğu sırada bir haramzade, atını sakatlamakla yaya kaldı. Fakat düşman askeri önünde acizlik göstermeyip geri dönmedi. Muharebeye

tutuştu. Hazreti Hüseyin onu yaya görünce kendisine yöğrük bir at gönderdi. Hür, o ata binerek ortalıkta salına alına dolaşmaya başladı. Düşmanları ise güruh güruh etrafında toplanmaya başladılar. O sırada hafiften şöyle bir nida geldi:

"Ey Hür! Sana müjde olsun ki huri ile gılman, didarını görmeğe müstahaktır."

Hür bu sesi duyunca sevinerek Hazreti Hüseyin den yana dönerek:

"Ya İmam! Ceddinin hizmetinde bulunmağa gidiyorum!.. Benimle gönderecek bir haberin var mı?"

Hazreti Hüseyin bu sözlerden mütesir olarak ağlamaya başladı. Ve ona şöyle dedi.

"Ey Hür! Biz dahi senin ardından geliyoruz!"

Hâsılı o yiğitlikte arslanlara eş olan kahraman, kötü niyetli düşmanların saflarında boşluklar yaratmağa başladı. Sonunda kargısı kırılıp, elindeki yalın kılıçla düşman merkezine doğru yürüdü. Düşman süvarilerini darmadağın edip; düşman sancaklarının bulunduğu tarafa doğru ilerledi. Sancağı tam parçalayacağı sırada bedbaht Şimr Zilcevşen bir nara atıp askerlerine hitaben:

"Ey namertler! Kavgadan aciz olmak nedendir!" diye bağırdı.

Askerler unun üzerine her araftan saldırıp Hür'ü ortalarına aldılar. O sırada Kısver bin Kenane onun vücudunda bir tehlikeli yara açtı. Hür, dahi onu yaralayıp ikisi de hayvanlarından aşağı yuvarlandılar. Hür derhal bir nara attı:

"Ya İbni Resulullah edrikni! (Ey Resulullahın oğlu beni bul!)

Hazreti İmam hemen medana atılıp Hür'ü o zalimlerin elinden alarak askerlerinin yanına getirdi. Ve hayvanından inerek başını dizinin üstüne koyarak müba-

rek avucuyla yanaklarından akan kanları ve toprakları temizledi. Dua ile meşgul olan Hür, onun can bağışlayıcı kokusundan yeniden hayat bulup mübarek yüzüne gülümseyerek baktı ve:

"**Ya İmamı-ül Müslimin**! (Ey Müslümanların imamı) dedi. "Benden razı oldun mu?"

Hazreti İmam:

"Ben razı oldum. Allah da senden razı olsun!"

Vefalı Hür bu müjdeyi aldıktan sonra derhal canını hakka emanet etti. (Allah kendisine en geniş süratte rahmet eylesin)

Hür'ün kardeşi onun şehit olduğunu öğrenince, derhal izin alıp meydana atıldı ve pek büyük yiğitlikler gösterdikten sonra şehid kardeşine katıldı.

Rivayet ederler ki Hür'ün Ali adında bir oğlu vardı. Çok babayiğit bir adamdı. Bu halleri görünce, Urve adındaki kölesiyle atlarına su vermek bahanesiyle askerler arasından çıkıp Hazreti İmamın hizmetine can attı. Ve adını sanını söyleyip düşmanla çarpışmak üzere müsaade istedi. İlk olarak Ali Bin Hür meydana atılarak, döğüşe döğüşe şahadet mertebesine erdi.

Ondan onra Urve, efendilerine karşı olan vefakârlığının eserini göstermek için hürriyete kavuşmak üzere meydana atılarak birçok yiğitlikler gösterdikten sonra şehit oldu.

Hür oğlu ile ve kardeşi ile bela meclisinde saadet kadehinden şehadet şerbetini içitikten sonra. Yükseklik ve izzet tahtının sultanı Ali Murtaza oğlu Hazreti Hüseyin, kendi süvari saflarının arasından çıkarak düşman askeri karşısında durdu ve onlara bir daha nida kılarak dedi ki:

"Ey İslamım ve iman davasında bulunanlar! Ben Ahmet Muhtarın torunu ve Züfikar sahibi Ali'nin oğluyum! Askerinizin çokluğunda korkuyorum sanmayın.

Düşmanlığınızın şiddeti, benim sebat ve temkinimi bozacağınızı aklınızdan geçirmeyin. Kılıcımın hikmet karagahının tedbircisinden ruhsat olsa, süvarilerinizin kara gölgeleri, benim için âlemleri parlatan güneş yerine geçerdi. Ve eğer şehitlik silsilesini tahrik edende icazet bulsa, yıldırım saçan kılıcım, sizin inat ve fesadınızın binasını yerle yeksan ederdi. Muhakkak surette bilirim ki, tiyniyetiniz nasihat dinlemeyi kabul etmez. Cibiliyetinizdeki fırsat, vaizlen ve nasihatlerle değişmez. Fakat hüccetimi tamamlamak için size nasihatımı tekrar ederim.

"Ey isyancı taife! Ben bu diyara, harb etmek için gelmemişim. Bu kavgaya kendi arzumla katılmamışım. Henüz aramızda fesat ateşi alevlenmeden ve vuruşmalar başlamadan, ya bana mani olmayın, Medine'ye döneyim veya yolumu kesmeyin de Yezid il konuşmak üzere Şam'a gideyim!"

Cevap verdiler ki:

"Ey Hüseyin! Bu tehlikeden kurtulmak senin için mümkün değildir. Çünkü Şam'a gitmiş olursan tatlı dilinle Yezid'i aldatıp kurtulursun. O takdirde, bir fesat sermayesi olursun. Ve eğer Medine'ye dönecek olsan, fitne sebeblerini hazırlaıp, bizi azaba düşürürsün!"

Hazreti imam gördü ki, onlarla uyuşmak ve sulh yaşamak mümkün değil.

"Ey kavim, mademki harp kararlaştırılmıştır. Bu karardan artık dönülmez. Ancak birer birer dövüşelim ki, merd ile namerd birbirinden ayrılsın!"

Bu şartları kabul edip Yezid'in askerlerinden Sam adında bir mel'un meyana geldi ve:

"Benimle kim dövüşür?" diye bağırdı.

Hazreti imam askerinin karşısında duruyordu. Zübeyir bin Hasan, Kerbela sultanından müsaade aldı. Meydana çıktı. Rüzgâr gibi esip cilveler eden yıldırım misali, atıyla düşman saflarını ağaç yaprakları gibi titretti. Ve Hamdü sena işini tamaladıktan sonra:

Behbat Sam, o bahtiyarı görüp şöyle nasihat etti.

"Ey cenk divanını şehsüvarı! Ve ey harp divanının namlı eri!.. Bu ne uygunsuz tedbirdir? Ve ne münasip olmayan reydir ki, malını ev ehli ayalini terkedip, bu mağlup asker arasına girmiş sin?

Züheyir ise:

"Ey namerd! Ebedi olan devlet, Peygamber hanedanına mülazimmettir ve daimi olan izzet, velayet ilkelerine uymaktır.

Bedbaht Sam, sözü uzatmak istedi ise de Zübeyr buna meydan vermeyip onu bir darbede cehenneme gönderdikten sonra kendisiyle boy ölçüşecek bir pehlivan istedi. Irak ve Şam halkı, bu meşhur pehlivandan öyle korkmuşlardı ki, hiçbir pehlivan er meydanında onunla at oynatmağa cesaret edemiyordu. Ömer bin Sad, bu hali görünce askerine:

"Ey namertler! Sizden sadır olan bu hamiyetsizlik nedir?"

Arap reisleri arasında, bir muharibe bedel tutulan Nasr bin Keap Nehai meydana gelip Zabeyir'in karşısına geçerek, bir takım boş laflar savurdu ve naralar attıktan sonra Zübeyir'e:

"Ey biricik yiğit! Niçin inadı bırakıp bizimle birlikte gelmezsin ki, Ubeydullah bin Ziyad'ın dünya devletine erişesin ve akran ve emsalin arasında yükselip sivrilesin!"

Zabeyir:

"Ey bahtsız kişi! Ben velilik bostanında murat rüzgarını ele geçirmişim ve risaletim gül destesinden rahat kokuları koklamağa muveffak olmuşum. Bana Yezid'in dikenli ve zahmetli hizmetinden yetişmiş olan pişmanlık dalı gerekmez. Çankü bu dalın yaprakları delalet gölgesi aldığını ve yemişlerinin fesat ve isyan lezzetinden olduğunu bilirim.

Nasr bin Keab'ın niyeti, onu lafa tutup hile yolu ile bendini hareketsiz hale getirmekti.

Züheyir bunun farkına varıp fırsat vermedi. Ve bir vuruşta onu da öldürdükten sonra Salih bin Keab yanına gelince ona da kılıcı ile ölüm şerbetini içirdi.

Hâsılı bu yolda bu imanlı adam birçok muharipleri öldürüp hiçbir muharip kendisine ciddi surette karşı koyamadı.

Bunun üzerine askerin başında olan piyadeler sınıfına doğru yürüyüp onları da dağıttıktan sonra tekrar meydana dönüp keğdisiyle dövüşecek kimse aradığında, süvari safları arasında en fazla itimat edilenlerden ibni Sad Hacerül Ahcar'a:

"Ey Şam askerinin başı! Senden başka hiç kimse bu pehlivana karşı duramıyor. Haydi, göreyim seni!" deyince:

Hacerül-ahcar:

"Ey Emir! Bu pehlivan bir yakıcı ateştir. Bir takım çerçöpün, onula boy ölçülmesine imkân yoktur, meğerki hile ile onun hakkından gelelim! Siz üç yüz kadar muharip hazırlarsınız. O, benim üzerime hücuma gelince askerler, yerlerinden fırlayıp her tarafta oklar yağdırmaya başlarlar. Ve bu hile yoluyla onu yenerler."

İbni Sad bu teklifi kabul edip üç yüz muharibi hazırladı. Hacerül-ahcar, Züheyr bin Hassan'ın karşısına gelerek yavaşlıkla ona:

"Ey Arabın seçkin evladı. Ve ey yüksek soylu şehsuvar... Ben buraya harp etmek için gelmedm. Nasihatte bulunmak üzere geldim. Senin gibi namlı bir izzet ve iktidar sahibi bir adamın böyle aciz bir duruma düşmesine yazık! Ali oğlu Hüseyin, şimdiki halde mağlup olmuştur. Ve dünya saadeti yezid'in elindedir. Himmetinin iktizası odur ki, zillet toprağını bırakıp yüksek mevkiye rağbet edesin. Ve ihanetten vazgeçip Ali makamlara istekli olasın."

Züheyr:

"Ey bedbaht! Edebi âlemde Ali Mustafa'nın yanında bulunmak, en lüzumlu bir iştir. Ve onlardan gayriye hizmet, tamamiyle yanlış ve isyankâr bir hareket olur."

Hâsılı Züheyr bin Hassan, üzerine saldırıldıkta Hacerül-ahcar bozguna uğramış gibi göründü. Züheyr askerlerin saklandıkları yere erişince üç yüz namert saldırıp o şehsuvarı aralarına alarak ok yağmuruna tuttular. Fakat o rahmet göklerin meleği, şeytanların hücumundan korkmayıp, şehitlik devletinin zevkiyle şevki bir kat daha artarak, etrafındaki çer çöpten, yiğitlik kıvılcımları, bir kat daha çoğalıp himmet deryasının dalgalanışı o dereceye vardı ki, dudakları suya hasret kalan Hazret'i Hüseyin tarafına düşman kanından ırmaklar yürüttü.

Fakat en sonunda umumi bir hücum vaki olunca Şeya bin Rebi, fıratı bulup Şehriyarı tehlikeli süratte yaraladı. O da Şeya bin Rebi'ye hücüm ederek behbatı bozguna uğrattı.

O yiğitlik arslanı böylece elli kadar muharibi öldürüp akıbet yaralarından akan fazla kanın etkisiyle takati kesildi. Hazreti İmam, onun halini görünce on nefer gönderip; o ejderha gibi adamı kalabalık arasından çekip alarak huzuruna getirdi.

Vücudunda doksan yara almıştı. Her bir yaradan çeşme gibi kan akıyordu. Ama şehitlik saadetine erdiğinin şükrünü eda etmek üzere her yarası bir açıkağız vazifesi görmekteydi.

Hazreti İmam atından inip Züheyr'in başını dizlerinin üstüne alınca, Züheyir onun can bağışlayıcı kokusundan yeniden hayat buldu ve gül yanaklarına nergis gibi gözlerini hayran hayran açarak; hal dili ile şunları söyledi:

"Bihamdullilahi rehi aşkında can nakdin nisar ettim

Verip can hâk-i dergâhında kesb-i itibar ettim..

Hazreti İmam:

"Ey şahadet bahçesinin uçan kuşu! Gönlümdeki sırları açıp benimle biraz konuş..." dedi.

Züheyr:

"Ey Hüseyin, benim için bir kadeh dolusu şerbet hazırlanmıştır. Sabret onu içtikten sonra konuşayım."

Hazreti İmam, ashab ve ahbabına şöyle dedi:

"Bu şerbet, Züheyr'e sunulan Cennet şerbetidir!"

Bu konuşma sırasında, o yüksek uçucunun ruh kuşu, beka yuvasına uçarak gitti.

Rivayet ederler ki: Züheyr bin Hassan, şehitlik saadetine erdikten sonra; Yezid askerinin komutanları ölüler arasında dolaşırken, Züheyr bin Hassan'ın katli sırasında öldürülenlerin yaralılar hariç, yüz neferden fazla ölü olduğunu gördüer. Bu oların içine bir korku saldı, Kendi aralarında şöyle konuştular:

"Ne yazık! Ne yazık! Bu güruh ile vuruşmak meğer ne kadar güçmüş!.."

Bu olayla birlikte asker arasında öyle bir korku baş göstermişti ki, hiç kimsenin er medanında dolaşmağa cesaret ve gayreti kalmamıştı.

Hazreti İmamın askeri her ne kadar miktarca az olsa da, neferlerden her biri, eşi bulunmayan birer yiğitti. Öyle ki hepsi birleşip de takva silahlarını kullanınca; şeytanların askerlerini melekleri görmüş gibi dehşete düşürüp yüreklerini titretmeşlerdi. Çünkü bunlar, dünya ile alakalarını kesip şehitliğe hazırlanmış bulunmakta idiler.

İbni Sad askerlerinin yüreğini korku sardığını anlayınca, korkuya kapılıp düşmanlarını öldürecek adam aradığı sırada, saflar arasında Ubeydullah bin Ziyad'ın iki kölesi gözüne ilişti.

Birinin adı Salim, ötekinin adı da Yesar idi. İkisi birden meydana atıldılar.

Hazreti İmamın askerlerinden Berir ile Habib bin Müzahir de bu arada gayrete gelip meydana atılmak için müsaade istediklerinde Hazreti İmam bu ruhsatı vermedi. Bunun üzerine, Abdullah bin Ömer Kelebi imamın nikabına yüz sürüp o da er meydanına varmak isteyince; Hazreti İmam şöyle buyurdu:

"Ey Abdullah! Merdane davran ki, bu iki haramzadenin ölümleri senin elindedir!"

Abdullah bunu duyunca, kılıcını yıldırım hızıyla çekip meydana atıldı.

BetbatYasar o vefalı insana bir ok attı. Abdullah da onun okunu iade edip, salladığı bir kılıçla atından düşürdü. Herif yaya kalınca fırsat bulup onu öldürmek tedarikinde iken Melun Salim hücuma geçti. Ama o vefakâr muharip, asla korkuya kapılmayıp Yesar'ı öldürdü. Ondan sonra da Salim'i de bir darbeyle cehenneme gönderdi.

Ubeydullah bin Ziyad'ın köleleri bu hali görünce hep birlikte saldırıp uzun bir mücaleden sonra Mazlumu şehit ettiler.

Ondan sonra da mal ve mülk endişesi aklına gelmeyen devrin büyük zahidlerinden Berir bin Hasr Hemdani harp meydanına girip o amansız askerlerle çarpışmağa başladı. Çarpışma esnasında nara atarak şöyle seslendi:

"Ey gaflet çölünün başıboş insanları! Ve ey delalet sarhasının sarhoşları!"

Düşman askerleri aciz kalıp... Yezid bin Makale'yi vaitlerle onu öldürmeğe hırslandılar. Nihayet o melun da meydana gelip bir yerde dudararak:

"Ey Berir! Sen delalet ehlindensin. Çünkü zamanın imamına karşı geliyorsun?" deyince:

Berir:

"Ey zalim kişi! Seninle bahse tutuşalım. Butlan ehli her kimse ona belalar insin!"

O melun kabul edip, iki taraf da duaya durdular ve dediler ki:

"İlahi! Hakkı galip ve batılı mağlup eyle!"

"Yezid bin Makal Berir'e bir kılıç vurdu. Fakat ona bir zarar eriştiremedi. Berir ise, bir kılıç darbesiyle o namerdi öldürdü. Sonunda Bahteri isminde bir bahtsızın savurduğu darbe ile şehitlik mertebesine erişti.

Ondan sonra Fars gulam, hazreti imamın ayağına yüz sürmek şerefine erişip niazını arz etti.

"Ya zamanenin imamı! Şehitliğin feyzi, umuma ihsanını açtı. Herkes kendi derecesine göre bundan istifade ediyor. Gaza hazinesinin kapıcısı, kapıları açtı. Kendi istidadınca herkes bundan nasip almaktadır. Bu kulun da böyle bir saadet ister."

Hazreti İmam:

"Ey fars! Sen İmam'ı Zeynel Abidin'e mensupsun.

Müsadeyi kendisinden iste!"

Hazreti İmam Zeynel Abidin, o sarılarda rahatsız dı, Fars hemen onun yanına gidip müsaade isteyince. Hazreti Zeynel Abidin:

"Ey Fars! Ben seni azat ettim. Harbe tutuşmak artık senin iradene bağlıdır."

Fars bu suretle hürriyetine kavuşanların arasına karışmış oldu ve erkekçe meydana atılıp düşman saflarının karşısında yerini aldı.

Fars harb meydana girerek kötü kalpli düşman askerlerini ölüm kılıcı yağdırırken, şahadet kadehi onada yetişip fütura uğrayan ruhu, hafiften gelen "Benim iyi kullarım arasına karışacak gireceksiniz!" Sedasını duyunca cennet bahçelerine revan oldu.

Ondan sonra; Hanzale bin Sad, Yezid bin Şeabi, Muhammed bin Hanife, Cibade bin Haris, Ömer bin cibade den sonra, onbeş kadar namlı yiğit, Muhammed bin Mikdat, Abdullah ibni Deccane meydana girip

harbe katıldıhar. Karşılarındaki kötü niyetli topluluğu darmadağan ettiler. Ama düşmanların hücumu gitgide şiddetleniyordu.Sonunda Hazreti imamın askerlerinden, Ali bin Ebu Talibin kölesi Sad Gulam ile Kaya bin Rebia, Şeya bin Süveyd, Ömer bin Kırt ve Müslim Hamad Mikdad ile Abdullah Deccane'nin yardımına koştular. Bu suretle yiğitlik kubbesinin bu yedi yıldızı, düşmanlara takım takım hayatla alakalarını kestikten sonra şehitlik şerbetini içerek, birbir ardı sıra, yedi kapılı Cennet'e doğru yöneldiler. (Hepisine Alah rahmet eylesin)

Hâsılı güneş göğün dörtte birini dolanmadan Hazreti İmamın adamlarından ve yakınlarından elli üç kahramanşehadet şerbetini içtiler. Hazreti İmam ile Hazreti Zeynel Abidin'den başka on dokuz kadar dilaver, şehit olmalarını beklerlerdi.

Fakat güneş yükseldikçe günün harareti de artıp sıcaklık bir dereceye gelmişti ki, esen sam rüzgârının savurduğu kumlar, keskin bir kılıç gibi dokunduğu yeri kesiyor, güneşin kızgın ışıkları adeta şimşeği andırıyordu.

Hazreti İmam, düşman askerinin kalabalığını ve mürüvetsizliğini düşünüyor ve ashabından çoğunun maktul düştüğünü görerek kendisinin ve geride kalanların akibeti neye varacağını muhakkak surette biliyordu. Ehlibeyt düşman hücumlarından büyük bir ızdırap içinde idiler. Dolu ahlar çekip nemli gözlerden hasret yaşları döküyordu. Etrafında bulunan eş ve dostları teselli maksadiyle:

"Ey saadet hüması! Ve ey velayet yuvasının şehbazı. Peygamberlerin mukaddes ruhu sana mülakat vadediyor. Hangi saadet vardır ki bundan daha sürekli olsun? Evet! Mülakat vadesi yaklaşmıştır. Talip matluba (Aşık maşuka) kavuşmağa fırsat bulacaktır.

Hazreti İmam, onları vefa yolunda sabit görüp dua etti. Ve bunula teselli buldu.

Ehlibeyt zümresinden Abdullah İbni Müslim Akıyl, meydana çıkmaya izin isteyip:

"Ey risalet gözü nuru! Senin iznini alarak cennet Bahçelerine gidiyorum. Selamını Müslim'e iletmek himmetini benden esirgeme!"

Birçok ısrardan sonra müsaade alıp meydana atıldı.

Er medanında öyle bir nara attıp ak koşturdu ki, hayvanın nalından savrulan tozlar, feleğin kubbesine uzandı.

Düşman tarafındaki Ömer bin Sad, bunu görünce askerin başındakilere:

"Ey yiğitler! İhtiyat ile hareket edin ki, bu cemaat Beni Haşim'in ileri gelenlerindendir. Eğer hayvanları açlık ve susuzluktan zayıf düşmüş olmasa ve eğer vücutlarında hararet tesriyle mühtiş susuzluk baş göstermese ve çocuklarının haykırışlarından ıstıraba düşmüş olmasalar, onların her biriyle bizim yüz askerimiz başa çıkamazdı. Şu dakikada güneşin kılıç gibi ışığı, göğüsleri paralayan oklar ve ciğerleri yakan sam rüzgârı, sizin yardımcınızdır."

Sonra askerin ileri gelenlerinden Kuddame ibni Karan'a rönüp:

"Ey Kuddame! Sen zamanenin en yiğit kişilerindesin. Bu beni Haşim pehlivanına karşı çıkıp şerrini üzerimizden defet!"

Kuddame bunun üzerine Abdullahın karşısına çıktı, Abdullah derhal üzerine hücum etmesi üzerine geri çekildi ve bir hile yolu bulmağa koyuldu. Abdullah ise susuzluktan Tabü takatı kasilmiş bir halde idi. Bir ara köşede dinlenerek elindeki kargısını bırakmıştı.

O haramzade, bunu fırsat bilip O'na kargı ile hücum etti. Abdullah ise derhal üzerine atılıp kargısını elinden aldı. Ve onu bir vuruşta öldürdükten sonra hayvanını ele geçirip üstüne bindi, kendi hayvanını yedeğe alıp yeniden harp meydanına döndü.

Düşman askerleri onun bu hareketinden ürküp karşılığını vermekten geciktiğinden kendisi tek başına kalıp düşman askerenin üzerine saldırdı. İbni Sad'ın alayından Salih bin Mısri'yi öldürüp yine meydana döndü. Melun bir şaki hayvanının sakatladığından yaya kaldı ve aldığı yaraların çokluğundan zaafı artmış olduğu bir sırada Mafdal bin Müzahim adında bir melun indirdiği bir darbe ile o hanedanlar hülasası şehid oldu.

Ondan sonra Cafer bin Akıyl; İçtihat adlı atı ile cihat arsasına seğirtip meydana girdi. Büyük yiğitlik gösterip en sonunda o da Abdullah bin Urve'nin indirdiği darbe ile şehitlik saadetine erişti.

Akıyl'ın evladı; şehitlik perdesine büründükten sonra şehadet nöbeti Cafer Tayyar'ın evladına gelmişti. Bunlardan Muhammed bin Abdullah, İmamın ayağını öpüp:

"Ey Tanrı yakınındaki Kaf dağını kuşu! Ve ey sunsuz feyizlerin yuvasındaki şehbaz. Bana müsaade et ki, meydana çıkıp bu kötü siyriyeti kâfirler ve bozuk itikatlı Haricilerden mümin kişilerin intikamını alıp sevaba gireyim!" dedi. Hâsılı müsaadeyi alıp meydana girer girmez, ok ve kılıç yagmuriyle gaflet kıyılarında rahat ve feragatle yaşayanları fena seline verip en sonunda kendisi de şehit düştü. Ondan sonra Muhammed bin Avf, Avn bin avf meydana girip Haricilerin canını cehennem zebanisine teslim ettikten sonda kendileri de ahirete teveccüh ettiler.

Hariciler böyle başa çıkamayacaklarını anlayınca; Bahteri bin Şami, Ömer bir Sad'a:

"Ey Emir, askere reis olmak davasını edersin. Bir muharipten kaçmak doğru mudur?"

Ömer bin Sad: "Ey Bahteri! Ben askerin başıyım. Benim ölümüm, bütün askerlerin ölümü demektir. Bundan başka can da tatlı şeydir. Karşılığı yoktur... Eğer sende, Benden fazla kahramanlık varsa onlara karşı çık.

Hâsılı Ömer bin Sad'ın bin muharibi, İmamın dört Şehsuvar pehlivanıyla vuruştukları halde yine de onlara karşı duramadılar ve yenilip bozguna uğradılar.

HAZRETİ İMAM HÜSEYİN ŞEHADETİNİ BEYAN EDER

Kudret karagahının hükümlerini yazan ve hikmet sahifelerindeki rakamları dizen kâtip, ilk yaratılışta "***İnnel insane lefiy nusrin...***" ibaresiyle insanların ahvali hakkında hüsran hükmünü yürütmüş ve havas zümresinin "***illelleziyne âmenü lâ yü'minin***" mazmuniyle imansızların çokluğuna kati bir bürhan vermiştir.

"Ve kalilün min ibadiyeşşekür" mefhumu ahbabının azlığına açık bir beyandır. Delalet erbabının çokluğuna, hidayet ashabının azlığına sebeb odur ki; insan tabiatı, aslen yaradılışında rahata maildir ve şeriat hükümlerini kabul, türlü meşakkatleri, güçlükleri tazammun eder.

Netikim bu mazmuna bir doğru şahi ve bu mefhuma bir uygun delil ve Kerbela vakasında yezidin süvarilerinin çok ve şehitler zümresinin az oluşudur. (Şehitlere Allah rahmet eylesi.)

Zira yirmi iki bin zalim, dudağı susamış yetmiş iki kırık gönüllüye karşı gelmişlerdi.

Bir yandan bütün düşmanlar, cemiyet halinde toplanmış, öte yandan iman cemiyeti silsile halinde harekete gelip, ne düşman güruhundan mürüvvet yoluna gireceklerine dair bir eser vardı. Ve nede şehitler zümresinin de alçalış ve boyun eğme temailü mevcut idi.

Her ne kadar, zaman zaman mücahitler eksilip muhalifler çoğalmaktaydı. Fakat mana âleminde muhalifler alçalıp mücahitler, yüksek mertebeye erişmekteydiler.

Hazreti İmam Hüseyin askerinin ölülerine (***Ferikun filcenne)*** bir mazmun, (***innel'ebrâre lefiy naim***) bir müjde idi.

Bu sözler manevi rahatlığa sebeb olup; Cennet bahçeleri sakinlerinde (***Selamün-aleyküm bima sabertüm***) bir tebrik yerine geçmekte idi.

Düşman süvarilerinin öldürülmüş ***olanlarına (Ferikun-i fissair***) tehdidi ise, onları titretip ortalığı ihtilale verir.

Kerbela arsası tekellüfsüz bir halde, Hak ile batılı ayıran bir meydandır. Ve hâsıl olacak şeylerin yolu için merhale ve konakların en şereflisidir.

Şehitlerin hallerine dâhil olan gam arttırıcı hikâyeler, kırık dilli kalemle ifade tarzı verilmeyecek kadar uzundur.

Söz meydanın kavgacıları, bilgiler ve haberler mafilinin encümen azaları, Kerbela ahvalini şu halle haber vermiş ve şehitlerin encamını bu tarz ile anlatmışlardır.

Hazreti İmam zade Hasan Müçteba'nın oğlu Kasım saadetle cennete girip beka âlemine yöneldiken sonra Ali Murtaza oğlu Ebu Bekir, şehitlik kemerini can beline takıp, Kerbela sultanından yalvara yalvara meydana girmeyi istediğinde, Hazreti İmam Hüseyin şehla nerkis gözlerinden gül yanaklarına lale renkli yaşlar dökülüp:

"Ey imamet gülünün goncası ve ey rahmet bağının çiçeği! Senin istediğin bela meydanı, yokluk arsasıdır. Bu arsaya ayak basan bir daha dönmedi. Ve bu meydana giren geri gelmedi. Ne ümitle sana ruhsat vereyim? Ve senden ayrı düşmeyi nasıl reva göreyim?"

Ali Ebu Talibin oğlu, onun rikabına yüz sürüp:

"Ey izzet ve temkin mesnedinin padişahı ve ey devlet ve din veliliğinin şehriyarı! Bayrağının altına giren

muhariplerinden her biri, meydana girip şehitlik balını tattıkça, benim şevk deryam da, dalgalanıp ve muhammed ve Murtaza ile görüşmek için hâsıl olan ateşim fazlalaşıyor. Benden evvelkilere karşı duyduğum kıskançlıktan helak oldum. Ne olur, merhamet et de, bende canımı feda edip bu meydanda muradıma ereyim."

Birçok ısrardan sonra müsaade alıp meydana doğru yöneldi. Yiğitçe meydanda dolanıp baba ve dedelerinin büyük kudretleriyle öğünüp, rüzgâr yürüyüşlü atını sağa sola aynataraktan, yıldırım andıran kılıcı elinde melydana girdi ve az zamanda yüz kırk kötü yol tutmuş muharibi, yokluk yoluna misafir etti.

Vücudunda bir tanesi tehlikeli olmak üzere yirmi yedi yara açılmıştı. En sunanda Ubeydullah bin Utbe'nin vurduğu bir darbe ile edebiyete göçtü.

Ondan sonra Ömer bin Ali. Harbe davranıp Yezid'in

İstiklal bayrağını titretmeye başladı. ve yaman bir yiğitlikle düşman muhariplerini yere yıktıktan sonra niyet o da şehitlik şerbetini içti.

Ondan sonra Osman bin Ali Murtaza, Kerbela sultanından aldığı müsaade üzerine harp meydanına atıldı.

Ve Haydarın yiğitliğine varis olan o Hazret kevser sakisi Ali gibi döğüşüp, Haydarane hücumlar yapıp birçok düşmanı helak ettikten sonra; Sinan bin Yezid Ebtahi'nin indirdiği bir darbe ile şehit düşüp hayat ışığı vücut şamdanında söndü.

Ondan sonra, Ali oğlu Avn, Hazreti İmamın rikabına yüz sürüp, izin alıp meydana at sürerken:

"Ey Hak bergahının (***inni a'lemü mâ lâ ta'lemun***) perdesini açan (***Nun velkalemi vema yestirun***) sırlarının arifi! İltifat meydanına girmeğe icazet ver ki, heyecan arsasında henüz zafer ayeti yazan sancağının gölgesi dalgalanırken ve iltifat gözün zahiraleminde kullarını gözetirken, merametinin gölgeliğinde şehitlik derecesine erişeyim. Çünkü muradım budur ki,

mahşer divanında senin şahadetinle kendi şehitliğimi isbat edeyim.

Ve müsaade aldıktan sonra:

"Ya İmam! Bu askerin sonu yoktur. Ve bunlarla birer birer çarpışmak fayda etmez. Zira ki eğer onlar bize hiç taaruz etmese de, işimiz onlara kılıç vurup öldürmekten ibaret kalsa, bütün ömrümüz boyunca bu askerin sonu gelmez.

En iyisi, doğrudan doğruya düşmanın kalbi üzerine saldırayım. Böylelikle belki düşmanı baş aşağı etmeğe fırsat bulabilirim.

Hazreti İmam:

"Ey güzellik mülkünün şahı! Düşman askerinin safları bu idianın tahakkukuna ruhsat ve fırsat verir mi?"Avn:

"Ey güzel huylu Server! Örümcek ağı, anka kuşunun hücumuna karşı perde vazifesi görebilir mi?" ve bu tedbirle o gazi Server, düşmanın kalbi üzerine hücum ederek İnbil'ahcar adındaki o gaddar melun iki bin kan dökücü muharibe Şehzadeyi karşılayıp harbe girişti.

Şehzade o haramzadeleri öldürdükçe düşman askerinden yardım geliyordu. Askerin kalbi içine sokulmak pek güç olup Hazreti İmamanı yüzündeki nurlu ışık, Şehzadenin hareket dizginini çadırların bulunduğu tarafa doğru çekmişti.

Yanına yaklaşınca, Hazreti İmam kendisine dua edip:

"Ey Avn, yaraların pek çoktur. Bir müddet için hareme gel de, onları bağlasınlar. Azıcık dinlenir, sonra yeniden meydana dönersin!"

Avn:

"Ey büyük kardeş! Görürüm ki kevser sakisi, şerbeti kadehe koyup hazırlanmıştır. Bana işaret etmektedir. Korkum şudur ki, rahata erişirsem bu şerbet kaybolacak, üstelik hareretim bir kat daha artacağından fırat

suyundan fazla bir şerbetin hasretini, canımda hissedeceğim!"

Hazreti İmam gördü ki kendisini alıkoymak kabil değil:

"Ey Avn! Bindiğin hayvan aldığı yaralardan düşkün bir halde görünür. Benim sana verdiğim at, Hazreti Ali Murtaza'nın hilafeti esnasında cezaya hak kazandığı için şeriat emri gereğince kendisine seksen kamçı vurdurmuş olduğu Salih bin Yesar karşısındadır ve Avn'dan o intikamını almak üzere gelmiştir. Salih kininin unutmamıştır.

Fakat Avn fırsat vermeyip onu bir darbede öldürdüdükten sonra kendisiyle döğüşecek başka birini istedi.

Facirlerin sayılmaz derecede çok olan piyade ve süvari askerleri, her yandan ok yağdırmağa başlayınca, o yüksek uçuşlu kartal, düşman oklarından adeta yeniden kol ve kanat peyda edip kuvvet ve kudreti oldukça dövüştü ve en sonunda, o da kardeşlerinin arasına karışmak üzere şehitlik şerbetini içti.

Ondan sonra Ali Murtaza oğlu Abdullah, rıza mesnedinin şehriyarından müsaade alıp er meydanına, seba rüzgârı yürüyüşü atının cilveli hareketleriyle dolaşıp yüzseksen muharibin hayat bağını kestikten sonra Hani bin Nevib Hazremi'nin eliyle ebedi şerbetini içti

Ondan sonra Ali Murtaza oğlu Abbas'a geldi. O Hazret, süvarilerin alemdarı ve askerin başı idi.

Fani ve eğreti olan hayatın darlığı içinde gördü ki, saflarını tertip ettiği asker, birer birer beka âlemine çekilmekte ve Kerbela Sultanından izin alıp bu mihnet daraşlığından v ferahlı boşluğu kendilerine cilve yeri alarak seçmektedirler.

Kerbela sultanı olan ve Hazretin rikabına yüz sürüp kendisine şu yolda niyaz eyledi:

"Ey sabır ve Tahamül gemisinin çapası! Ve ey teslim Kaafının anka kuşu! Benim içinde, yüksek âlemlerde bayrağını dalgalandırıp ukbaya göç etmek zamanı geldi!"

Bu sözlerin etkisiyle Hazreti İmam Hüseyin ağlamaya başlayarak:

"Ey Abbas! Sen İslam askerinin sancaktarı idin. Şu dakika da askerin, yokluk sahrasında varlık mülküne göç etmiştir. Seninde o diyarda bayrak çekmen münasip olur. Sana nasihatım budur ki: Meydana girdiğin zaman bu zalimlere hüccetlerini yenilemek için nasihat veresin!" Ali oğlu Ali bu teklifi kabul ederek meydana girip adını sanını Bildirdikten sonra yüksek sesle şöyle nida etti:

"Ey mürüvvetsiz kavim! Eğer nasihat makbul ise, Hazreti İmam Hüseyin'den size elçi olarak gönderildim. Ve eğer mürüvvete aykırı bir yol tutarsanız yeniden çarpışmalara sebeb olursunuz."

O inatçılar:

"Getirdiğin haber nedir?" diye sordular.

Abbas:

"Ey fefasızlar, Kerbela sultanı olan Peygamber torunu, Ali Murtaza'nın gözü nuru ve Zehra'nın ciğer köşesi buyurdu ki: Ona vefakâr olan kimselerin hepsini öldürdünüz. Hala vakit gelmedi mi ki bu halden pişman olup susuzluk ateşinden ıstırap çeken kadınlara ve çocuklara bir içim su verip taze dudaklarını ıslatsınlar! Ve aman veresiniz ki onları alıp Rum taraflarına ve Hint veya Çin diyarına geçip Arap cezirasini ve Hicaz mülkünü size teslim edeyim. Ve sizinle kıyamete kadar düşmanlık etmiyeceğime dair şart koşayım!"

Bu sözlerden Yezid'in askerleri arasına velvele düştü. Bazıları yaptıkları işe teessüf ederek, askerin başındakilere kastetmek hazırlığı içndeyken, melun Zilcevşen ve Şeyt bin Rebia ve Hacerül ahcer, fitne kopmasından korkarak askeri önlediler ve Hazreti Abbas Ali'ye karşı gelip:

"Ey Abbas! Eğer bütün yeryüzü sel ile dolsa ve o seli orada saklamak bizim elimizde olsa. Yezid'e biat etme-

yince İmam Hüseyin'e ve yanındakilere bir damla su vermemiz mümkün değildir."

Abbas bin Ali, bu cevap üzerine onların yola gelmesinden ümidini keserek geri döndü ve Hazreti Hüseyin'e ahvali arz edince, bir anda Ehlibeyt arasında bulunan çocuklardan:

"Susuzuz! Susuzuz!" feryatları yükseldi.

Bu feryatlar Hazreti Abbas'ın kulağına erişince, bir miktar matara ve tulum alıp, ihtiyarsız bir halde boşanmış bir sel gibi Fırat kıyısına doğru yürüdü. Fakat Fırat'ı muhafazaya memur olan dört bin kişi arasında Abbas'ı görenler oldu ve kendisine fırsat vermeyip süvari ve piyadeler üzerine ok yağdırmaya başladılar.

Abbas bunun üzerine Fırat'tan ayrılıp o tuğyan deryasını, Musa'nın asası gibi yardıktan sonra tekrar Fırat'a döndü. Hem bindiği hayvanı sulamak, hem de bir miktar su içmek istemişti. Fakat Ehlibeyti'in yüreği yanmış ve dudağı kurumuşları hatırına gelince onlardan evvel kendi susuzluğunu gidermeyi doğru görmedi.

Hâsılı bir yudumcuk su içmeden elindeki tulum ve mataraları su ile doldurup kalkıp yürüyünce, o behbatlar, etrafını sarıp kendisini ok yağmurunu tuttular.

Çarpışma esnasında Nevfel bir Ezrak adındaki haramzade melun bir kılıç vurup o mazlumun sağ kolunu müberek bedeninden ayırdı.

Hazreti Abbas tulumu sağ omuzundan sol omuzuna alıp yola devam etti. Bir başka haramzade de sol kolunu mübarek bedeninden bir kargı ile ayırdı.

Rivayet ederler ki Cafer'i Tayyar'ın ikincisi ve Haydar Kerrar'ın varisi olan o mübarek zat, hala tulumu bırakmadı ve onu mübarek dişleri arasına alıp omuzuna attıktan sonra etrafına toplanan düşmanları defetmeğe uğraşırdı.

O sırada ansızın bir haramzade, gönül yakıcı bir okla o tulumu deldi. Ve içindeki su, mazlumların gözyaşı ve şehitlerin kanı gibi Kerbela toprağına döküldü.

Abbas, bu olaydan perişan bir hale gelip, ateş dolu göğsünden ciğer yakıcı ahlar çekerek:

"Ya Rabbi! Bu ne haldir ki, Ehlibeyt'e bir damla su nasip olmaz!"

O sırada hafiften şöyle bir nida geldi:

"Ey mazlum! Ahret derecelerini elde etmek kolay olmaz ve cefa çekmeden Tanrı yoluna girmiş olanlardan hiç biri, meramını elde edemez."

Hâsılı Ali oğlu Abbas, o iki tehlikeli yara ile hayvanından yere inip şöyle nara attı:

"Ya ahi! Edrik ehak" (kardeşim! Kardeşini bul!)

Mazlum Hüseyin bu avazı duyunca şöyle figan etti.

"El'ane İnkeser zahri..." (Şimdi belim kırıldı!)

Hazreti İmam Hüseyin hizmetinde bulunan Mehmet bin Enes, Hazreti Abbas'ın feryadını duyunca Şehzadenin ıstıraba düştüğünü görerek meydana doğru koştuğu zaman gördü ki Abbas, toprağa ve kanlara bulanmış olup, cansız yerde yatar. Kendisini onun üstüne atarak feryat ederken, düşman askerinden süvari ve piyadeler, oklar yağdırıp onu da şehit ettiler.

Böylece bütün hısım akraba, eş ve dost şehitlik şerbetini içip bekaa âlemine göçtüler. Şimdi bu şerbeti tatmak nöbeti Hazreti Hüseyin ve evladına gelmişti.

Sitem ateşinin şideti ve hiddeti kâinata tesir etti.

Gökler güneşin pençesini devranın eteğine vururken şöyle dedi:

"Vakit gelecek ki, bu muhalif devirden pişman olacaksın!"

Ve ecel ölüm meleğine şöyle taaruz etti:

"Ali Mustafa'ya yaptığın işlerin hangi birinden utanacaksın?"

Rivayet ederler ki Ali oğlu Hazreti İmam Hüseyin'in üç oğlu vardı. Biri Ali Ekber, öteki Ali Evsat idi ki, kendisine Zeynel Abidin derlerdi. Üçüncü oğlu da Ali Asgar idi, ona da Abdullah derlerdi. Hazreti İmam, onun adıyla künyelenmiştir.

O bekaa mülkünün serveri ve vefa sera perdesinin mahremi evlatlarının ölümünü görmemek için silahlarını kuşanıp meydana girdi. Ali Ekber, güneş misali yüzünü Hazreti İmamın arşa erişen ayağının altına sürüp yalvara yalvara meydana girmek için müsaade istedi. Harem hatunları her ne kadar feryadi figan ile onu bundan menetmeğe çalıştılarsa da fayda etmedi. Hazreti İmam onun bu yalvarışlarından müteessir olup kendi mübarek eliyle silahlarını kuşandırarak velayet şahından (Ali) yadigârı olan kemeri beline bağladı. Ve Hazreti Abbas'ın atına bindirip meydana gönderdi.

Rivayet ederler ki, o esnade şehzade on sekiz yaşında olup sümbül kokulu saçları yanağının gülleri üstüne gölge salmakta idi ve etrafındaki lale bahçeleri taze menekşelerle süslenmişti.

Fanilerin anası, Resulullaha ondan daha fazla benzeyen kimseyi doğurmamıştı. Ve ondan daha güzel yüzlü insan, yokluktan varlık dünyasına gelmemişti. Ne zaman ki Ehlibeytin'de Resulullahın sözlerini dinlemek arzusu uyanırdı, onun şekerler dökülen gül dudaklarını açtırıp konuştururlardı. Ve ne zaman ki kâinatın efendisine iştiyakları artardı, onun yüzünden gözlere sevinç nurları aksettirirlerdi.

Hâsılı sehabet güneşinin dalı ne zaman ki ruhsat alıp, dalgalanan servi boynu, meydan arsasına bayrak yaptı ve o zaman ki, seri yürüyüşü atının ayağını öpmenin zevkinden sevinç çağlıkları yere ve göğe erişti.

Her tarafı dolaşıp kahramanlıklar gösterdikten sonra adını ve sanının bildirip şiyle bir nara atarak:

"Takva dalının çiçeği benim! Hüseyin Ali Murtaza'nın oğlu benim!.."

Onun cemalinin parlaklığını gören Ömer bin Sad, tahkik edip Şehzadenin kim olduğunu öğrenince kendi yaptığı kabahatlerden dolayı utanç duydu ve bir hasret ahı çekip kötü yol tutan askerlerin ileri gelenlerine:

"Ey kavim! Bu Server, Ali oğlu Hüseyin evladının en büyüğüdür ki, şekil ve şemailde Hazreti Peygamberin eşi ve tam benzeridir!"

Bir zamanlar hayrette kalıp kimsenin meydana girmesine ve ona bir elem erişmesine müsade etmedi. Zira bildi ki, orada eğlendikçe askerin hücum etmesine ihtiyaç olmayıp o civanı öldürmek için susuzluğun kılıcı, güneş ışığının okları ve ödleri patlatan ciğer yakıcı sam yeli kâfi gelecektir.

Şehzade gördü ki, hararetin kılıcı pek keskin olup, zaafının artmasına ve azasının üzülmesine neden olur. Korkusuzca kendisini süvarilerin ortasına atıp kavgaya yeniden başladı. Ve kılıcının hükmünü, imkân buldukça düşman vücutlarındaki damarların geçeceği yollara yürüttü. Ve son derece kahramanlık gösterip, şevk ile çarpıştı. Güneşin şiddetinden zırhının halkalarında hâsıl olan sıcaklık artıp nazlı vücudunda yaralar açılırdı. Ve sırtındaki harp aletlerinin ağırlığı mübarek omzuna ıstırap verirdi.

Cenk aletlerinin külfeti, çekilen susuzluğa eklenmiş olup, Şehzade harp dalgaları arasından kenara çıkıp babasının yanına döndükten sonra:

"Babacığım! Susuzluk beni helak ediyor. Ve demirlerin ağırlığı altında eziliyorum! Eğer bir damla su ile ateşimi yatıştırmış olsaydım düşman askerini tufana boğardım!" diye feryat etti.

Hazreti İmam, mübarek eliyle onun yüzünü tozlardan temizledi. Yeniden meydana döndüğünde Ömer bin Sad, Tarık İbni Şeys'e:

"Ey Tarık, sen meydana çıkıp bu şehzadeyi ortadan kaldırırsan Musul vilayetini sana bağışlarım!"

Melun Tarık, Musul hükümetini ve geçirmek sevdasıyla meydana koşup Hüseyin oğlu Ali'ye bir kırgı fırlattı. Şehzade, o behbatın savurduğu kargıyı savarak göğsüne şiddetli bir kargı vurdu ki, kargının öte yandan çıkan ucu, pelit cisminin çöplüğünde ne varsa dışarı çıkarıp ölümüne neden oldu. Ondan sonra Ömer bin Tarık gelip o da Ali Ekber tarafından öldürüldü. Ondan sonra Mısra bin Galip meydana gelip kendisiyle karşılaşınca Şehzade, Mustafa gibi yiğitlik ve Murtaza gibi kahramanlık gösterip su verilmiş kılıçla, okunu kalem haline getirip devletsiz ve uğursuz başına şiddetli bir darbe indirdikten sonra vücudu iki parça olup bindiği hayvanın yanlarından aşağı yuvarlandı. Düşman askerleri bu şiddetmli darbeyi görünce, sonbahar yaprağı gibi titremeye başlayıp onunla cenge tutuşmaktan çekindiler.

O zaman Ömer bin Sad, Muhkem bin Tufey'li iki bin kadar muhariple Şehzadenin üzerine gönderdi. Muhkem bin Tufeyl'in muharipleri o velaet göklerinin güneşini ortalarına aldılar. Fakat şehzade hiç telaş etmedi. Çünkü velilik şarabına susamıştı. O iki bin namerdin arasından geçip, tekrar Hazreti İmamın yanına dönerek:

"Babacığım! Susuzluktan yanıyorum!"

Hazreti İmam, nemli gözlerinden kanlı yaş selleri akıtarak:

"Ey ciğer köşem sabret. Senin için kevser şarabı hazırdır.

Şehzade bu müjdeyi alınca yeniden meydana döndü: Düşman askerleri üzerine hücm edip, sağını solunu çevirdiler ve dala benzeyen latif vücudunda yaralar açarak en sonunda İbni Temir malununun savurduğu bir darbe ile. Bir başka rivayette Mün'im bin Merve Ab-

di'nin açtığı yara neticsinde, hayvanında yere düştü ve bu esnada:

"Yâ ebeta edrikal." (Ey babacığım, beni bul!)

Hazreti İmam Hüseyin o mazlumu beklerken, feryadını duyup ihtiyarsiz olarak meydana koştu ve o boylu serviyi zelil topraklar üzerinden kaldırıp çadıra götürdü ve yanağını yanaklarına sürüp:

"Ey gönlümü bağladığım oğul! Ve ey dertli gönülün aramı... Biraz konuş!" dedi.

Şehzüda, gözlerini açıp karasız bir şekilde annesi ile gamlı kardeşini yanında görünce:

"Ey anacığım! Rüyamda gördüm ki, göklerin kapısı açılıp benim için akıtılan şerbetlerle doldurulmuş kadehler hazırlandı!"

Ve bunları söylediği anda, ruhu Cennet bahçelerine göç etti!"

Rivayet ederler ki, Şehzade düşman süvarilerinin üzerine hücum ettiği sırada, İmam Hüseyin, onu gözleri önünden kaybetmişti. Hazret ihtiyarsız olarak onun tarafına doğru giderek:

"Ya Ali! Ya Ali!" diye seslenerek her yanı dolaşırken, ansızın bir taraftan kulağına "Babacığım!" sesi geldi. Fakat kendisini göremedi. Sebeb şu idi. Men'a bin Merve adındaki haramzade, Şehzadeyi yaralayınca, aklı başından gitmiş bindiği hayvan, onu meydandan uzaklaştırıp sahrada bir yere bırakmıştı.

Hazreti İmam, Şehzadeyi araştırırken üzerinde sahibi bulunmayan hayvanı görüp çadırlara doğru yürüdü. Sabır ve tahammül esvabını parçalayarak hayvanı tutmak istedi. At yakalanmayarak geldiği tarafa doğru koştu. Ve Hazreti İmamı Şehzadenin düşmüş olduğu yere kadar peşinden koşturdu.

Hazreti İmam Hüseyin gördü ki, Şehzade kana ve toprağa bulanmış olarak yatar. Şehzade yaşıyordu.

Hazreti Hüseyin hemen hayvanından inip Ali'nin mübarek başını dizlerinin üzerine koyup; yanağını yanağına yaklaştırdı. Şehzade gözlerini açıp Kerbela sultanının yüzünü görünce:

"Ey baba! Şu dakikada görürüm ki, Hazreti Peygamber, iki elinde iki kadeh tutuyor. Birini bana vermek istedi. Ben:

"Ey dedeciğim! İkisini birden ihsan et ki, çok susuzum. Bana buyurdu ki:! "

"Ey Ali! Bu kadehlerin biri senindir. Onu sen iç! Ötekine tama etme ki, onu Hüseyin için hazırlamışlardır. Birazdan gelip içecektir."

Bu sözlerden sonra canını cananına teslim etti.

Hazreti İmam onu hayvanına bağlayıp çadıra götürdü ve bu yüzden Ehlibeyt'in musibetini yeniden tazelemiş oldu.

Ne acıdır ve ne yazıktır ki, İmametin yeni yetişmiş dalı, henüz çiçek verip, velayet bostanında çemen vazifesi görmeğe henüz başlamış iken fena kazasının fırtınasına tutularak kırıldı ve saadet göklerinin hilali, kaşının bir köşesini gösterip iştiyak ehlini sevindirmiş iken henüz tam bir bedir haline gelmeden ecel bulutu içinde gizlendi. İsmet sera perdesinin kadınları, yeniden ferada başlayıp matemlerini yenilediler.

Hadise gönül yakıcı hal, hâsıl olan hararet tesiriyle alevlenen bir kanlı ciğergahtır ki, her gönül parçası, kalbin bağlandığı bir yavrunun firak yarasıyla yanmıştır.

Hazreti İmam, Ehlibeyt hatunlarına teselli vererek:

"Ey Peygamberin Ehlibeyti! Ve ey imamet gülzarının rüzgârları... Göklerin belası, yere inince, eserleri bütün kâinatı kaplar. Ve kâfirlerle Müslümanlar hep birden bu mihnetin içine girerler. Fakat ikisini ayıran şey, müminin belaya karşı sabır göstermesi, ötekilerin ise sızlanmalarıdır.

Hiç şüphe yok ki müminin belaya sabır ve şükür etmekle mertebesi yükselir. Ve kâfir ise sızlanmak ve ıstırabını açığa vurmakla kahra ve zemme uğrar.

Ey üzeri örtülü iffet sera perdesinin hatunları! Sabredin ve tahammül gösterin ki bu sabır ve tahammülün neticesi ahirette cennet bahçeleridir ve dünyadan, kıyamate kadar hürmet ve tazim görmektir. Sakın, benden sonra yakanızı yırtıp saçlarınızı yolmağa kalkışmayasınız. Böyle bir hareket düşmanın sevinç çığlıkları koparmasına sebeb olur. Fakat ağlamaktan sizi men etmem. Çünkü mazlum gözünden akan su, rahmet bahçelerini sular. Ve garibin gözyaşı amel aynasından keder tozlarını giderir."

Bunları söyledikten sonra küçük evlatları, büyüklere teslim edip ve bunların hepsini Vâcib-ülvücud olan Allah'a emanet ettikten sonra veda edip çarpışanların arasına karıştı. Ehlibeyt kadınları, öylesine ağlamaya başladılar ki, gökte melekler, bunların feryatlarından adeta kendilerinden geçip tesbih ve tehlilerini unuttular. Cennet bahçelerinin bülbül ve kumruları, bu ağlayışlardan ne yapacaklarını şayırarak kendi ötüşlerini unuttular.

Henüz meme çocuğu olan Ali Asgar'ın annesinin havanın sıcaklığı yüzünden memesinden sütleri çekilerek yavrucuğun geçim çeşmesi kurumuştu. Masum çocuk açlığın ve susuzluğun etkisiyle helak olma derecesine gelmişti. Hazreti İmam'a halini arz ettiler. Hazreti İmam yavrucuğu mübarek eline alıp meydana girdi ve düşman askerlerine:

"Ey zalimler! Tutalım ki ben günahkârım. Fakat bu günahsız çocuğun kabahati ne? Ona niçin bir damla su vermezsiniz?"

O taş gönüllülerden akarsu çıkması elbette beklenemezdi:

"Ey Hüseyin! Ubeydullah Ziyad'ın emri suyun meni hususunda katidir. Asla değişmez. Ve biat etmeyince ne sana, ne de evladına su içmek müyesser olmaz!"

Hazreti İmam ümidi kesip geri dönmek nietinde iken Hazime'i Kâhili adındaki Melun bir kalb delici ok savurup o ok o masumun boğazına girip çıktıktan sonra Hazreti İmam oku çekince çocuğun boğazından çeşme gibi kan boşandı. İmam Hüseyin çocuğun kanlarını temizleyerek annesine götürdü ve:

"Ey zavallı! Evladın şehitlik şerbetini içti!" haberini verdi.

Söylerlerki; Ali Asgar ile yetmiş iki neferin şehadeti tamam olmuştu. Hastalanıp yatakta yatan Zeynel Abidin'den başka vücut sahrasında Hazreti Hüseyin'e yol arkadaşlığı edecek kimse kalmadı.

Şehzade kendini tek başına kaldığını anlayınca, ciğer yakıcı bir ah çekerek hal dili ile şöyle dedi.

Derda ki dar-ı dehrde bir yar kalmadı

Bir yar-ı gamıkisar-ü vefadır kalmadı

Dar-ı beladan ehl-e vefa buldular necat

Bir benden özge zar ü giriftar kalmadı

Söylerler ki Hazreti İmam Zeynel Abidin, babasının yalnız kaldığını görünce yatağından dışarı çıktı. Zayıf omuzları titriyordu. Bu haliyle silahlarını hazırlayıp yola çıkmak üzere olduğunu Hazreti İmam Hüseyin görünce:

"Ey gözümün nuru, şimdiki halde sana şehitlik için müsaade yoktur. Çünkü siyadet silsilesi, sana bağlıdır ve Mustafa ve Murtaza neslinin devamı senin vücudunla kaimdir."

Hazreti İmam Zeynel Abidin:

"Ben şehidlik şerbetinden nasipsiz ve senin şerefli didarının devletinden nasıl mahrum kalabilirim?"

Hazreti Hüseyin:

"Ey ciğer köşem! Bela meclisinde şehadat şerbeti içmek için sana henüz nöbet gelmemiştir. Ve ecel sakisi seni henüz anmış değildir. Yakında sende bu şerbetten içip bize katılırsın. Ve muradın üzere, bu musibet sofrasından nasibini alırsın!" diyerek Zeynel Abidin'e dede ve babasından yadigâr kalan emanetleri teslim etti. Bunlar Tanrı kelamı olan Kur'an'ı Kerim ile Hazreti Fatıma'nın mushafı, beyaz cifir ve cami cifir, kiyamet ilmi ve başka bilgiler ki, imamlardan başkası tarafından zaptedilmesi mümkün değildi.

Bunları kendisine teslim ettikten sonra onu da vacib-ülvücud Hazreterine emanet etti.

Emanetleri teslim ettikten sonra Cennet ziyafetine yetişmek üzere hazırlığa başlayıp "dostların düğününe giderken süslenmek adettir" diyerek tekrar hareme girdi ve meydanın toz toprağından yüzünü, gözünü temizledikten sonra sırtına yeni elbisesini geçirdi ve başındaki Resulullahın sarığını çözüp yeniden sardı. Şehitleri efendisi Hamza'nın kalkanını omuzları üstün alıp, Ali Murtaza'nın Zülfikarını boynuna astı. Resulullahın Zülcenah adındaki şimşek yürüyüşlü atını çekip üzerine binerek, mübarek eline ejderha misali bir mızrak alıp böylece her tülrü noksanlıklarını tamamladıktan sonra Ehlibeyt'e veda edip "***ve kefâ billahi şehiden...***" sözlerini tekrarlayarak meydana doğru at sürdü. Medana erişğinde kargsını toprağa saplayıp düşman gürhunu kendisine muhatap kılıp onlara şöyle dedi:

"Ey sitemkâr kavim! Ve ey gaddar taife! O kahharın kahrından çekinin ki; Ali Fravun taifesini nil sularının selinde boğdu. Ve ashabı Fil'in süvarilerini Ebabil kuşlarının hücumuyla mağlup etti. Korkun o cabbarın gazabından ki, lut şehri kavminin asilerini baş aşağı ederek; Nuh evladının tuğyan edenlerin mülkündan seller yürüttü.

Ey zalimler! Eğer kaza divanının hakimi, adline ve Hazreti Resul şeriatına itikat edep boyun eğiyorsanız,

bu işlerin sonunun nereye varacağını hatırlayın ve yaptığınız zulümlerden tövbe ve istiğfar edin. Ve bana aman verin ki, ben ehil ve ayali ve çocukları gurbet diyarında, ayaklar altında kalmadan alıp Habeş diyarına götüreyim ve bu cezireyi arabia Babil topraklarını ve Hicaz mülkünü size teslim edeyim. Ve eğer muharebeden vazgeçmek mümkün değilse, bari birer birer meydana gelin!"

Bu muhabbat dolu sözleri dinleyen Kufe ve Şam askeri, taşlar içinde çeşmeler boşanmış gibi ihtiyarsız bir şekilde gözlerinden nedamet yaşları dökmeğe başladılar. İçlerinden bazıları yaptıklarına pişman olmak üzere iken Bahteri bin Rebia ve şeys bin Rebia ve Şimr Zilcevşen ve askerin başından bulunan diğerleri ki; "taş kesilen kalplerinde velayet hanedanı düşmanlığı yerleşmişti" Hazreti İmam Hüseyin'in sözlerinin tesirine kapılan askerlerin akideleri değişmesi mümkün olduğunu anlayarak Hazreti Hüseyin karşısına geçtiler ve:

"Ey Hüseyin! Bizim yaptığımız muharebe, Yezid'in hükmü üzerine olup senin kurtuluş suyun, ona biat etmenin çeşmesidir. Ya biatı kabul etmek veya hut ölümü göze almak gerek:

Bunun üzerine ok atıcılara Hazreti Hüseyin'e mühlet vermeden ok yağmuruna tutmaları için emir verildi. Oklar öyle bir şiddetle yağdırıldı ki, gökyüzü bunların kanatları ile doldu. Hep birden fırlatılan oklar o kadar çoktu ki, güneş ışığı ile ay yüzlü yüksek mevki sahibi zat arasında demirden bir siper gerilmiş oldu. Ve o ismet gülzarının etrafı, okların hücumu ile bir cefa dikenliği haline geldi. Fakat Tanrının himayesi sayesinde o padişaha bir zazar erişmedi.

Hazreti İmam harb etmek üzere ilerleyip kendisiyle dövüşecek birini aradığı sırada, Şam emirlerinden olup muharipliği ile tanınmış olan Temin ile Kahtabe karşısına geçtiler:

"Ya İmam Hüseyin, tek başına öyle bir askere karşı durmuşsun ki, bir zamanlar atan, Nehrivan'daki muharebede onların çoğunu öldürmüştü. Hala hatırlarından onun kini çıkmaz iken, çoğunun kardeş ve evlatlarının yeniden öldürülmüş olması, aradaki düşmanlığı tazelemiştir. zaman zaman da bu düşmanlık artmaktadır. Böyle bir askere karşı durmak yanlıştır. Doğrusu şudur ki, biat yolunu tutup kurtuluşu isteyesin!"

Hazreti İmam:

"Ey şamlı, sizinle harbe ilk defa başlayan ben değilim. Fesadı siz çıkarıp çoluk çocuğumu öldürdünüz. Hala da düşman çokluğunu öne sürüp beni korkutmak suretiyle Yezid'e biatimi temin etmek istersiniz. Ey behbat kişiler! Her ne kader suret âleminde sizin askeriniz çok olsada, bemin de mana âleminde süvarilerime nihayet yoktur.

Ben bu yüksek bargâhın sultanıyım ki, celalim arş üzenrinde istikam kurmuştur. Ulvi ve Süfli bütün melekler, insanlar, periler, kurtlar ve kuşlar imametimin bayrağımın altında yardımıma memurdurlar. Bana itaat edenleri merhametimle cennet nimetlerine kavuştururum. İnad edenleri ise, Cehennem ateşinde yakarım. İnşallah bu akibet sizin de malumuz olur. Ve gaflet perdesi kalktığında herkes yaptığı amelin karşılığını görür.

Ey Temim! Benim yüksek mevki sahibi dedem o kişidir ki, düşman hücum ettikte melekler insan suretine girip, onun hizmetine koştular ve babam o kimsedir ki, bileğinin kuvvetiyle Hayber kalesinin kapısını kırmış kendisine kalkan yapmıştır!"

Bunları söyledikten sonra, öylesine bir nara attı ki, Kerbela toprağı zelzeleye tutulmuş gibi oldu. Ve hemen kılıcını çekip Temin ile Kahtebe'yi bir vuruşta öldürüp başka dövüşçü isteyince asker, o naranın dehşetinden ve o şiddetli darbeden korkuya kapılarak hayret içinde kaldılar.

Yiğitlik âlemindeki şöhretine mağrur ve Arap diyarında, dövüşkenliğiyle meşhur olan Zeyd Ebtahi, İmam Hüseyin'e karşı durup korkusuzca kılıcı ile saldırması üzerine Hazreti İmam, onu da bir vuruşta ikiye bölüp hayvanından yere düşürdü. Fakat İmam Hüseyin, susuzluktan son derece ızdırap çekiyordu. Biraz su içebilmek kastıyla Fırat nehrine doğru yürümek istedi. Şimr lain ise o hali görüp şöyle haykırdı:

"Ey Şam ve Kufe askeri! Sakın Hüseyin'e müsaade etmeyin! Eğer bir yudum su içip susuzluğunu giderirse ve hayvanının sulayacak olursa, o zaman ona kimse karşı duramaz! Böylece bunca gayretlerimiz ve çalışmalarımız gürültüye gidecektir!"

Haramzadeler, melunun bu sözleriyle yeniden hırsları artırıp; Hazreti İmam ile Fırat'ın arasına girdiler. Ve İmam Hüseyin hayvanının üstünde kılıcını çekip yeniden çarpışmağa başladı.

O şehadet şehsüvari ve saadet şahbazı, himmet atını ortada döndürüp ve yiğitlik kılıcını şekavet ehlinin kanlarına bulandırarak zalimlerin saflarını parçalayarak Fırat'a ulaştı. Ve nehre dalıp eliyle su içmek isterken bir kimse şöyle seslendi:

"Ey Hüseyin! Senin bu suyu içmen mümkün değildir!"

Böylece bütün gayretine rağmen izin elinden alınıp bir damla su içmeden, atını çadırların bulunduğu yere doğru sürdü. Orada anladı ki, o ses, kendisini su içmekten men edilmiş bir hileden ibaretmiş. Fakat kaderin hilesine de uygun bir hile imiş. Zira o gün kendisinin şehadet şerbeti içmesi kararlaşmıştı.

Söylerler ki Fırat kıyılarından çadırlara gelinceye kadar kırk düşman öldürmüştü. Ve doğru olarak anlatılan da şudur:

Hazreti İmam çadırlara varınca tekrar haremde ki kadınları etrafına toplayıp vasiyetini şöyle tazeledi:

"Ey fütüvvet dalının yemişleri ve ey taharet rügarlarının okşadığı ağaçlar! Musibete hazır olun. Fakat sakın, gömleklerinizi yırtıp saçlarınızı dağıtmaya kalkışmayın. Kendinizi yabancılardan mümkün olduğu kadar gizlemeye çalışın." Bunları söyledikten sonra İmamı Zeynel Abidin'i bağrına basıp tekrar yüzünü yüzüne sürerek kendisine veda ederken:

"Ey gözümün nuru! Sabırlı olma kolunda ayrılma ki, bu yol peygamberler ve velilerin yoludur. Eğer bize bu bela nasip olmamış bulunsaydı, bizden sonra gelecek Müslümanlara bu bela eriştiğinde onu Tanrının gazabı gibi kabul edip yeise düşenler olacaktı. Ne saadettir ki bela bizim bezmimizde, hakikat ehlinin sevgilisidir. Ve musibetin meydana gelişi, ümmetin ileri gelenlerinin teselli edilmelerine sebeptir.

Ey ciğer köşem! Medineye vardığın zaman nasıl ki ben senin selamını Cennet ehline ulaştırırsam, sen de benim selamımı, orada bulunan eşe, dosta arzedesin!"

O sırada Şehribanu, İmam Hüseyin'in eteğini tutup şöyle söyledi:

"Ey yüksek dereceli Server. Ve ey mertebesi ulu efendim. Ben Yezd-i Cürd Şehriyarın neslinden gelmiş bir kadınım, düşmanların şerrinden sana sığınmıştım. Şimdi korkum odur ki, senden sonra bu zalimler, diğer Ehlibeyt hatunlarına peygamber evladıdır diye hürmet edecek, fakat bana ihanette bulunacaklar. Beni kime teslim edip gidersin?" deyince Hazreti İmam:

"Ey Şehribanu! Bunun için gam çekme! Çünkü sen de Ehlibeyt'e dâhilsin. Bu iffet hisarında iken sana yabancının eli taaruz edemez."

Bir söylenceye göre de, Hazreti İmam, Şehribanuya şöyle dedi:

"Benden sonra hayvanımı, çadırların bulunduğu yere getir, üzerine binip sağlamca tutun, irade dizginini kaza hâkimi olan Allah'a teslim edersin. O hayvan, seni bu korkulu sahradan çıkarır!"

Şehribanu bu vasiyetleri tuttu ve hayvana binip askerler arasından çıkıp gitti. Fakat akıbetini Allah'tan başka bilen olmadı.

Ehlibeyt ile Şama gittiğini doğru bir söylence olarak kaydederler.

Sonunda Kerbela Sultanı vasiyetini tamamlayıp meydana doğru at sürdü. Süvarilerin Kuds olan o bargâh arşının Sultanı Padişah Tanrı dergâhına yaklaşmış olmanın zevkiyle:

"Ben Resulullahın torunu. Ve Veliullah Ali'nin oğluyum." Diye öyle bir nara atti ki, çıkardığı sesten kâinatın bütün eczası yerinden sarsılıp, felek devrini durdurmuş ve toprak zelzelee uğramış gibi oldu.

Ömer bin Sad, İmam Hüseyin'i bu hal ile görünce askeri birer birer kendisiyle çarpışmaktan men edip şöyle bağırdı.

"Ey habersizler! Mustafa'nın secati ve Ali'nin selameti, Hasan Müctebanın heybeti bugün, bu zat üzerinde toplanmıştır. Eğer bütün kâinat tek bir suret şeklinde görünüp ona karşı durmağa kalksa, hücumuna güç yetiremez. Hala susuzluk kılıcının acıları, aldığı yaralar ve evlat ile ahbabından ayrı düşmüş olması, onu bu hale getirmiştir. Bütün asker hep birlikte üzerine hücum edip, tereddüt etmeden işini bitirin!"

O melunun emriyle akerler hep birlikte üzerine saldırıp Hüseyin'i aralarına aldılar.

Hazreti Hüseyin nereye dönecek olsa, atının ayağı nın nali altından kopan tozların savurduğu rüzgardan, düşmanlar darmadağın olurlardı.

Söylenceye göre; Hazreti Hüseyin son defa olarak o yolunu şaşırmışları atının nalları altında çiğneterek Fırat'a yaklaşmak teşebüsünde bulundu. Bir damla su içip ateşini söndürmek istiyordu. Fakat o sırada kadınlarının, çocuklarının susuz olduklarını anımsayınca bu arzusundan vazgeçti.

Başka bir söylenceye göre de; biraz su içmek üzere iken Hasir bin Temim bir ok atıp o okun etkisiyle Hazreti Hüseyin'in mübarek dudağı ve dişleri parçalanarak kendisine o sudan içmek nasip olmadı.

Hâsılı düşman askerlerinin hücumu şiddetlendikçe, muhaliflerinin gürültüsü de artıyordu.

Artık şehitlik şerbetini içme zamanı yaklaşmıştı. Yaralarından çeşme gibi kanlar akıyor, zaafı gitgide artıyordu. Sonunda büsbütün takadı kesildi.

Söylenceye göre Hazreti imamın yetmiş iki yarası vardı. At üstünde duracak dermanı kalmamıştı.

Yaralarının çokluğu susuzluğunu arttırmış olması, kuvvet ve kudretini büsbütün kesmişti. Her tarafı titremekteydi.

Ömer bin, Sad Hazreti Hüseyin'in takattan kesildiğini görünce, onu öldürmeğe teşebbüs etti. İmam betbaha bakıp:

"Ey zalim bu kötü iş sana mı düştü?"

O bedbaht, suratını asıp geri döndü. Melun Şimr piyadelere kendisini ok yağmuruna tutmaları için emir verdi.

Hüseyin ise, bir hamlede üzerine çullananların saflarını dağıtıp bir mevzide karar kıldı.

Söylentilere göre; bedbahtlardan bazı yezidler, Hüseyin'i öldürmeğe kalkışırken, başka bedbahlar da Ehlibeyt'in içine dalıp talana başladılar.

Hazret onların bu hali görüp:

"Ey Ali Ebu Süfyan, tutalım ki sizden imandan eser yoktur. Bari cibilliyetinizin iktizası olan cahilliğin namus kaidelerini terkedip kadınlara sataşmayın! Eğer maksadınız beni öldürmekse o işi yapabilirsiniz."

Şimr melunu:

"Ey Hüseyin, bu ricanı kabul ederiz."

Askerini Ehlibeyt'in çadırlarından çıkartıp, İmam Hüseyin'i öldürme işine giriştiler.

Sölentilere göre Hazreti Hüseyin'in bu derece zayıf düşmesine rağmen, kılıcından korktukları için kimse onu öldürmeğe cesaret edemedi. Niyet kendisini uzaktan ok yağmuruna tuttular. Hazreti İmam gördü ki dönüp dolaşmağa mecali yok. Çaresiz atılan oklardan hayvanına bir zarar erişmesin diye inip piyade oldu. Çünkü bu at Mustafa ve Murtaza'nın yadigârı olduğu için kendisinin yanında çok kıymetli idi.

O bedbahlar, Hazreti İmamı yaya görünce bir kat daha hiddetleri artıp öldürmeğe kasdettiler.

Çarpışma sırasında, bedbaht bir melun, hidayetlerin doğduğu yer olan o saadet güneşinin mübarek alnına bir ok vurup yaraladı.

Hazreti İmam ucundan kanlar akan o oku, eliyle alnından çekip çıkardı, yüzüne doğru kan akmaya başlayınca, mübarek elini üzüne götürüp:

"İnşallah bu renk ile dedem Mustafa'nın hizmetinde bulunarak şeref kazanırım." Diyerek öğündü. Ve bu haliyle kıbleye dönüp mabudunun yakınlık bargâhına yüzünü tutarak şehitliğini bekledi.

Söylerler ki; O şeriat bahçelerindeki serviler şehriyarının ve o tarikat bağı gülbününün düşman hücumları ve eşkıya oklarının kopardığı fırtına karşısında vücuduna zaaf gelerek büsbütün takatsız kaldı.

Gördülerki Hazreti İmam hayvanından düşmüş, kendinden geçmiş bir haldedir. Münafıklar, birer ikişer onu öldürmek için karşısına geçtiler. Fakat mübarek yüzüne bakınca kendilerinden utandılar.

Nihayet melun Şimr askerin o Hazreti öldürme işini geciktirdiklerini görünce bağırarak şöyle dedi:

"Ey hamiyetsizler! İşi neden uzatırsınız?"

O sırada Der'e bin Şerik o hazreti kolundan yaraladı. Ve Sinan bin Enes adındaki melun mübarek omzuna bir ok vurunca aldığ o iki yaradan imam mecalsiz bir

halde yere düşüp Kerbela toprağına zelzele saldı. Ve o olaydan dolayı sera altında oturanlardan Süreyya sakinlerine kadar bir uğultu duyuldu. Felek devranı sersemleşip:

"Bu ne kötü iştir?" diye söylenirdi.

Ve zaman dairesi ıstıraba dönüp:

"Bu ne açık zulümdür!" diye acı çekerdi.

Hâsılı Havi bin Yezid Esbehi ve onun oğlu Şebi bin Yezid, atlarından inip O hazretin mübarek başını şerefli vücudundan ayırmak derdine düştüler. Fakat Şehzadenin mehabetinden ürkerek bu işi yapamadılar.

İsmail Buhari anlatır; Şehzade, yere düştüğü zaman Ömer bin Sad'ın emriyle bir muharip onu öldürmeğe çalıştığı zaman Hazreti İmam:

"Ey fakir! Benim katilim sen değilsin. Bu kötü işe önayak olmaya kalkma, yazıktır. Sonra Cehennem ateşine girersin!"

O muharip ağlayarak şöyle dedi:

"Ey Peygamber evladı! Bu halinde bile bize acırsın. Senin hak ehli olduğuna şüphem kalmadı!"

Muharip bu sözleri söyledikten sonra geriye dönüp elindeki kılıcı korkusuzca Ömer bin Sad'a savurdu. Adamları yetişip mani oldular ve onu birçok yerlerinden yaraladılar. O zamanın biricik iyi insanı, yaralı vücuduyla Hazreti İmam'ın huzuruna gelip:

"Ya İmam Hüseyin, beni senin için şehit ederler."

Hazreti İmam:

"Mücahidlerin emeği zayi olmaz!" dedi.

Hâsılı her taraftan kılıçlar üşürüp Yezid'den alacakları nimmet ve görecekleri iltifatın ümidiyle bu kötü işi bitirmeğe gayret ediyorlardı. Fakat bu şekavet, kimseye müsseyer olmayıp, iki kimseye nasip oldu. Biri Sinan bin Enes, diğeri de Şimr Zilcevşen idi.

Bedbaht Sinan, bu kötü işi işlemeğe teşebbüs ettiği zaman, Lain Şimr ondan evvel davranarak, ayağını o Hazretin göğsü üzerine koymuştu. Hazreti İmam gözlerini açıp:

"Ey bahtsız sana kim derler?"

Melun Şimr:

"Ben Şimr Zilcevşen'im!"

Hazreti İmam:

"Şu zırhın eteğini yüzünden çek ki, seni iyice göreyim,"

O bedbaht da zırhı yüzünden çekip murdar çehresini gösterdiğinde; Hazreti imam gördü ki melunun dişleri domuz dişleri gibi ağzından dışarı fırlamıştır. Kendi kendine:

"Resulullah doğru söyledi. Bu bir nişanedir." buyurdu.

Çünkü rüyasında, Hazreti Resul kendisine katilin ve öldürülceği vadiyi haber vermişti:

"Ey Şimr! Benim katlim sana mukadderdir. İşinde kusur etm! Fakat bana söyle ki, bugün hangi gün ve bu ay hangi ay ve bu vakit hangi vakittir?"

Bedbaht Şimr:

"Muharrem ayıdır. Günlerden Cuma'dır ve ibadet vaktidir. Hazreti İmam:

"Ey zalim, İslam hatiplerinin minberlerde dedemin evsafını andıkları ve Tanrının iyi kalbli kularının mabudan dergâhına dönüp ibadet ettikleri ve muhterem ayın Cuma gününde ve ibadet vakti nasıl olurda bu kötü işi işlemeğe kalkarsın? Bari ey Şimr, göğsüm üzerinden kalkıp bana da biraz mühlet ver ki, bu susuzluktan yanmış dudaklarımla ibadete durayım. Çünkü ibadette iken şehit olmak bana baba mirasıdır. Bırak ben de o saadeti bulayım.

Bedbaht Şimr, o hazretin göğsüne oturmuş olduğu halde dahi, kuvvet bulup kıbleye döndü ve ibadet ile meşgul oldu.

Zaman öyle bir zaman dı ki, gök kubbesinin sultanı olan güneş, ışıktan oklarını dağlara çala çala zevale doğru dönmüştü. Ve ümmetin hatipleri secdeye varıp:

"İnellâne ye'mürü bil'adli vel'ihsan..."

Sözlerini zalimlere bildiriyor. ***"Yusellûne alennebiyyi.."***

İlahisini dünyanın her tarafına eriştiriyorlardı.

Her ne kadar; o zamanlar suret âleminde delalet ehlinin ikbal yıldızı, yüksek derecede olup Ömer bin Sad melunu ve Yezid ***"Allah lanet eylesin"*** askerlerinin ileri gelenleri birbirlerine zafer kutlama iltifatları ve nimmet ümidiyle neşeleri tamama ermişti. Ve Yezid ile Ubeydullah Ziyad melunları, hükümet mesnetlerinde eğlence meclisleri tertip edip saz ve içki ile meşgul almakta idiler. Ehlibeyt ile Hazreti İmam Hüseyin'in musibetleri ve hüzünleri, son dereceye erişip Hazreti Hüseyin ve diğer şehitler, kanlara ve tozlara bulanmış olarak Kerbela topağında hayvanların ayağı altında kalmışlardı. Peygamber hareminin temiz kadınları ise rikate gelen kalpleri ile, parça parça edilimiş kaileleri ve başları üzerinde dönen kılıçları göre göre ıstırabın en yüksek derecesine ulaşarak mühtiş bir sarsıntıya uğramışlardı. Fatam mana âleminde kaza kâtibi o bedbahtların alınlarına ***"Hasereddünya vel'ahire..."*** ya-zısını yazıp nimmetlerinin geri alınması için felek tasarruf pençesini uzatmış ve ruhlarını azaba düşürmek için Cehennem zebanisi her türlü tertibatı aldırmış ve işledikleri zulümler akibetlerinin sarayını viran etmişti.

Hazreti İmam Hüseyin'e ve ona uymuş olanları ***"Allah kendilerinden razı olsun"*** Peygamberlerin ve velilerin ruhları karşılayıp Tanrıya yakınlıkları bulunan melekler, etrafa dağıtmak için tabak tabak manevi cev-

herler hazırlamışlardı. Kaza divanında hükümet bağışlar gibi dünya ve ahiret kendilerine verilmiş ve Ehlibeyt kadınlarına Cennetin köşkleri ihsan olunup kazaya rıza gösterdikleri için kulaklarına dünyaya ve ahrete ait bulunan müjdeler erişmişti.

Hâsılı Hazreti İmam ibadetle meşgul olup secdede iken melun Şimr, başkaldırmağa fırsat vermeyip ona şahadet şerbetini içirdi. ***"İnna lilah ve inna ileyhi râciun"***

Bu olay üzerine meleklerin toplandığı gök mabetlerine velvele düşüp ceberuttaki hatireler, meleği ala makamından kopup gelmiş velvelelerle doldu.

İmamet mesnedinin Padişahı, suret âleminden mana âlemine işte böyle göçmüştür. Âlem ehli, bu firkat yarasına sabredemeyip hep birden ıstıraba düştüler. Ve melekler, kanatlarını firak ateşine yaktılar,

Etem Kufi'den naklederler ki; İmam Hüseyin şehid edildiği sırada havaya bir toz bulutu yükselip her taraf kapkaranlık kesildi. ***"Bu kıyamet alemetidir!"*** diye halk, istiğfara başladılar. O toz yükselince Hazreti Hüseyin'in atı, kâküllerini kana bulayarak çadırların bulduğu yere kadar geldi. Ehlibeyt kadınları hayvanın üzerinde İmam Hüseyin'in bulunmadığını görünce feryada aşladılar.

Onlar kendi aralarında dertleşip kanlı gözyaşları akıtırken, söylerler ki, Hazreti İmamın vefakâr atı, çölün yolunu tutup gitti. O günden sonra hiç kimse onun izini bulamadı. Ve onun üzerine binmek bir daha kimseye nasip olmadı.

Yine söylerler ki; Hazreti Hüseyin şehid edildikten sonra bedbaht Şimr, münafıklarla birlikte harem seraya girip yağmaya koyldular. Fakat Ehlibeyt kadınlarına taarruz etmediler.

Bu söylenceye göre, melun Şimr bir ara İmam Zeynel Abidi'ne yaklaşıp onu öldürmeğe kalkmak istediysede Hamid bin Müslim, onu bundan menederek:

"Bu hem yeni yetişmiş bir çocuktur, hem de hastadır. Sebebsiz yere öldürmek mürüvvet midir?"

Başka bir söylenceye göre de; Ömer bin Sad, onun öldürülmesine mani oldu. Her halde, imamın hayatta kalması, bir hikmet iktizası olacak ki bu vahşetten kurtulabildi.

1 2 3

1- Pir Ahmet Yesevi'nin soyu Zeynel Abidin ocağı

2- Pir Seyit Rıza, Ahmet Yesevinin torunu Zeynel Abidin ocağı

3- Pir H. Hacı Bektaşı Veli, Ahmet Yesevi talebesi ve amcası oğlu

TÜRKÇE AÇIKLAMA

Hane Sahibi Lokma Dar Duası Helallik Ehli Beyt yolu ve Kurban Tekbiri

Bu mübarek kurbanlar İslam aleminde mübarek bayramlarda kesilir ve İbrahim peygamberin oğlu İsmail'den kalmadır kuban!.. Cebrail, Mikail, Arzail getirdi. Kurban İslail'den kalmadır... Tüm kesilen kurbanlar şehitlerimizin adına insanlık adına gelmiş ve geçmişlerimizin ruhu için Allah'tan hidayet Aliyel Murtaza'dan hidayet, Muhammet Mustafa'dan şefaat hak için ola kurbanlarımız, on iki imamların da himmeti

üzerimizde hazır ve nazır ola!.. Allah rızası için kesiliyor bu kurban ey mümin müslüm kar-deşler mübarek günün vesilesi ile kurbanımızı kesiyoruz...

Kurban Allah rızası için yakınlığını kazasına kalkan belasına bekçi olması için kendisine özgü bazı şartlar ve meramını yerine getirirken kesilen kurbanlar. Parça parça kesildikten sonra ailenin kendisine yetecek kadar ve ailesinin kurbandan fazla pay almamak şartı ile ve ihtiyacı olana fazlasını dağıtmak kaydı ile kurbanın tarafsız olarak dağıtılması Kabul görülür. Hiç kimse kendine kurbandan fazla bir pay çıkarması mümkün değildir. Çünkü Allah rızası için kesilir. Kurbanın Allah rızası için fakir fukaraya verilmesi için bu kurban adı konmuştur. 12 imam soyundan gelen Seyitlerin şefaatinden vermiş olduğumuz lokmalar hak Teâla'nın katında makbul ve Kabul ola. Seyitlerin himmeti üzerimizde hazır ve nazır ola! Allah'a yakınlık sevgisini kazanmak için, meşru dileğimizin Kabul ve ilahi bir yardım sağlamak için, sevincimizden ötürü Allah'a şükretmek için, elimizde olmayarak yaptığımız bir hata ve kusurun, affedilmesi için sosyal bir yardım için kurban keseriz. Diğer bir anlamda da kurban aracılığıyla kötü niyetlerimizden arınmaktır... Kısacası kurban; eline, beline, diline sahip olmak ve kötülüklerden sakınmaktır... Allah rızası için kestiğimiz kurban hak katında Kabul olması için, yoksulları doyurduğumuz için; Allah'ın gönlüne de hoş gelir. Muhammet Mustafa yüzü gözü hürmetine kur-banımızın kabulüne Pir Seyit Rıza himmeti üzerinde hazır ve nazır ola...

Kurbanın Tekbir duası

Bismi şah Allah Allah!..

İsmail peygamberden kaldı bu adet Boynmuza hem farzdır hem de sünnet. Verelim Muhammet Mustafaya selavat, Allahhumme salih ala seydina Muhammet...

Allahu Ekber Allahu Ekber Allahu Ekber Kurbani Halil fermanı celil, can İsmail peygamber; cebrail kaldır İsmail'i İbrahim koç kurban geldi. Cebrail, Mikail, Azrail getirdi. Kurban İsmail'den kaldı.

Allahu Ekber Allahu Ekber Allahu Ekber

La ilahe illallah Vallahü Ekber

Allahü Ekber,

La feta illa Ali la seyfe illa Zülfikar

Mansuran Allahi ve Fethun kalbine beşir olan müminin ya muhammet ya Ali

Tekbir Allahümme selam

Bismişah Allah Allah!..

Durduğun darda geldiğin yolda kazaya kalkan, belaya bekçi olan bokmalarınız Kabul ola! Pir Seyit Rıza'nın himmeti üzerinizde hazır ve nazır ola!

Bismişah Allah Allah!..

Tecellan, teberran nur ola, Tecellan teberran hakka yazıla er Hak muradını vere, lokmalarınız Kabul ola! On iki imam şefaatında ayırmayü... Huu huu huu!..

Yemek duası

Bismişah Allah Allah!.. Lokmalar Kabul ola, muratlar hasıl ola, yiyene helal, yedirene delil ola. Pir Seyit Nur Ali'nin dergahına yazılmış olasın

Bismişah AllahAllah Dualarımızın Ehli Beytin der-gahına, Kabul eyle Yarabbi! Evel Allah diyelim, Kadim Allah diyelim, Binbir adı ile Allah diyelim Hz.ismail Peygamber'in Hz.Halil Peygamber'in ümmeti hazır ve nazır ola. Gökte rahmet, yerde bereket, Allah versin biz yiyelim, doğan güneşin, doğan ayın gökteki yıldızların, gökte rahmet yerde bereket nasip eyle Yarabbim! Pir Seyit Hüseyin'in Kul beşedir hata işler, Sultan olan bağışlar, hata, kusur bizden, Affetmesi senden ola. Ya-

rabbi! Pir Seyit Rıza'nın hümmeti üzerinizde hazır ve nazır ola. Senin affına sığındık, Yücesin, Kanisin, Affedicisin...

Sen ulu Yaradan. Esirgeyen ve bağışlayansın. Nuru Nebi, Kerem'i Ali Pirimiz Hünkar Hacı Bektaşi Veli. Ellerimizi açtık; Sana yalvarıyoruz Açılan ellerimizi boş çevirme, Dualarımızın kabulü için, boynumuz kıldan ince kılıçtan keskin; sana yalvarıyoruz 6666 ayet Kur'an'ın hakkı için dulanmızı kabul eyle Yarabbi! Dinimiz İslam Anayasamız Rıza Şehri, Hz Adem'in nurundan, Hz Muhammed'in nefesinden kerametinden nasip eyle Yarabbi! Himmetlendir... Bağışla bizi Ehlibeyten taraftarı olarak yaratğın için sana minnettarız, Seyit Pir Hıdırn himmetinden Pirimiz Pir Seyit Nur Ali'nin himmeti üzerimizde hazır ve nazır ola! Hz Muhammed'in şefaatinden bizi mahrum bırakma Yarabbi! Pir divanında pirimizin Pir Seyit Rıza 'nın himmeti üzerimizde hazır ve nazır ola. Pir Seyit Nur Ali'nin, Hacı kureyş'in Pir Seyit Hacı Rüstem'in Pir Seyit İbrahi'in Pir Seyit Şah İsmail'in Seyit Baba Mansur'un eksik ve kusurlarımızı affeyle!..

Geçmişlerin ruhları şad ola, Nesilinin kısmeti bol ola. Pir Seyit Hıdırın Dergahına yazıya; Ebu Talib'in, Hüseyin Gazi'nin, Hz. Muhammed'in şefaatinden, nurundan nazarından ayırmaYarabbim! Taşa dökülmeye, arta eksilmeye, yedirene delil, yiyene helal ola... Geçmişlerin ruhları şad ola. Hane sahibinin lokması kabul ola.. Her ne niyetle lokma yapmışsa Allah kabul etsin. Sabahın seherinde kısmet dağıtan meleklerin, kısmetinden yarar-lana... Ağız tadı bozulmaya, Ehli Beyte nail eyle. Erenlerin evliyaların Pir Hüseyin'in Himmeti saklaya bekleye, Tüm şehitlerimizin ruhları şad ola. Pir Seyit Şah Hıdır

Himmeti üzerimizde hazır ve nazır ola!..

Üçlerin, bestlerin, yedilerin, oniki imamların, Ondört mahsumu pakların, Onyedi kemeri bestlerin, Pi-

rimiz pir Seyit Şah İsmail'in Himmeti üzerimizde hazır ve nazır ola. AIlah Allah diyen canlar dert görmeye, Dualarımızın kabulü için Sana yalvarıyoruz. Ağzı dualı kullarınında dua-larını kabul eyle! Yarabbi! Zeynel Abidin Ocağı himmeti için Sana minnettarız! Düzgün Baba, Sarı Saltık, Ağu içenler Baba Mansur Dersim'in Piri Pir Seyit Rıza' nın. Zeynel Abidin Ocağı hakkı için bizleri bağışla! Ali El Murteza'nın, Muhammed Mustafa'nın Şefaatinden şefaat-lendir. Darda zorda Bırakma imdadımıza yetiş yarabbi! Allah Allah diyen canların dualarının kabul eyle. Pir Seyit Gül baba dergahın'da kabul eyle Pirimiz imam Hüseyin'in dergahından dualarımızın kabulü için Sana yalvarıyorum. Dil bizden ola, Nefes tüm erenler evliyalardan ola. Fatıma-ı tül Zöhre, Hasan-ı müşteba Hüseyin'i deşti Kerbela dert verip derman arattırma. Pirimiz Pir Seyit Hüseyin yolda-şımız ola. Kitabımız Kur'an dinimiz İslam, anayasamız Rıza Şehri,

Bizleri bağışla Yarabbi, İbadetlerimiz Allah rızası için, İbadetlerimizle Yüz yirmi dört bin nebinin şefaatinden şefaatlendir Yarabbi! Hz. Muhammed'in Ali el Murtaza'nın şurasında Ehli Beytin şahitliğinden oniki imamların Nurundan nazarından yalvarıyoruz Binbir adı olan Allah'ım dualarımızın kabulü için sana yalvarıyoruz Kalbimiz sana Açıktır her zaman senden işefaat bekleriz. Nurlandır kalbimizi şefaatindan Muratlarımız hasıl ola, vakitler hayır ola. Hayırlar fet ola şerler def ola. La fete ilahi Ali la fete ilahi seyfi ilahi zülfikar Allah'tan ola hidayet Muhammed Mustafa'dan ola şefaat Doksan bin Horasan pirleri, Seksen bin kayıp erenleri, Pir Seyit Şah Hıdır Hümmeti Üzerinde Hazır ve Nazır Ola, Hz. Ali'nin yolundan Hasan'ın gönlünden Hüseyin'in çekmiş olduğu zulümlerden, Zeynel Abidin'in himmetinden, Himmetlen-dir Yarabbim. Allah Allah diyen diller dert görmeye Seyitlerin duasını Ehli Beytin Sevgisinden, katarından, Rıza şehrinin temel ilkelerinin

anlamından aleviyim demek İslam demektir. Hazreti Adem'in ve Hazdeti Muham-med'in Ali'nin yolundan İmam Caferi Sadık mezhebinden, Ehli Beyt Tüm dualarımızın kabulü için Sana yalvarıyoruz bizi Ehli Beyte taraf kıldığın için minnettarız Sana Yarabbi! Allah'ım Ehli Beyt mezhebini Hazreti Adem ve Hazreti Muhammed dini İslam kitabı Kur'an-a taraf kıldığın için Sana minnettarız. Sevginden mahrum bırakma bizi. Dinimiz İslam Pirimiz Pir Seyit Şah İsmail'in himmeti üzerimizde hazır ve nazır ola. Hazreti Adem'in yeryüzünde doğan güneşin ve yaradılışı Hazreti İbrahim'in nefesinde Hazreti Süleyman'ın himmetinde, Hazreti İsa'nın ruhundan ruhlandır. Hazreti Eyubün teninden tenlendir. Sabrından sabırlandır bizleri Pir Seyit Gülbabanın dergahına yaz. Yarabbim! Dilden dileğimizi gönülden muradımızı her türlü kazaya kalkan belamıza bekçi ola. Allah Allah diyen Tum canlarımızın dilleri dert gormeye. dualarının kabulü için ellerimizi açtık sana yalvarıyoruz Hastalnmıza şifa ola. Lokmalarımız kabul ola. Geçmişlerin ruhları şad ola. Hak yardımcısı ola. Tum erenlerin evliyaların... Seyitlerin himmeti üzerimizde hazır ve nazır ola. Dil bizden nefes erenlerden evliyalardan ola. Destur Haktan ola.

DÜNYADAN AHİRETE VEDA DUASI

Tüm hocaların hocası İmam'ı Cafer Sadık Ehlibeyt, yol ve erkânı mezhebin başı. Rahman ve Rahim yüce Allahın rahmetiyle insan yaratılıp dünyaya gelince hiç birinin birbirinden farkı yoktur. Doğuştan öldüğü güne kadar Allah'ı Teâla tarafından eşit haklara sahiptir. Anadan doğduğu zaman nasıl çıplak doğmuşsa, hakka yürüdüğü zaman da aynı çıplak dönmek zorunda; Çünkü dünya malı dünyada kalır. Allah'u Teâla'nın emri herkes için aynıdır. Allah'u Teâla'nın ilahi emri en kutsal varlık insandır. Hakla hak olabilmesi için insanoğlu nefsini yenmeli, azgın nefse kapılmamalı. El terazi

göz kantar olmalıdır. Ne verirsen elinle o gelir seninle. Her koyun kendi bacağında asılır. Herkesin hayrı kendisinindir. Doğduğun gün bahtın açık olur. Hakka yürüdüğün an defterin kapanır. Hayrın ve şerrin seninle orada yoldaş olur. Yarabbi! Sana ibadet ederiz. Senin ululuğuna sığınırız. Livailhamt sancağı altında rahmetinle koru bizi. Dergahına kabil eyle!.. O gün eline, beline diline sahip ol ki; Ehlibeyt şefaatında mahrum olmayasın. Yol ve erkânımız kıldan ince kılıçtan keskindir. Allah rızası için konuşmak hak, hukuk, adalet, tanrı hakkı, kul hakkı, komşu hakkı ile gelme demiş. Hakka yürüyen can Allah taksiratını affetsin.

KABİR DUASI

Bismillahirrahmanırrahim, Bismillahirrahmanırrahim, Bismillahirrahmanırrahim

Elhamdulillah, Elhamdulillah, Elhamdulillah Ellezine niyetler celil ola cehennem narında yandırmaya; Pirimiz Pir Seyit Rıza'nın himmeti üzerimizde hazır ve nazır ola.. Yarabbim! Senin ululuğuna sığındık, senin yüceliğine sığındık merhametine sığındık, varlığına sığındık; Onsekiz bin âlemi yaratan Allah'ım sende tüm sırlarımız gizlidir. Var olan günahlarımızı affeyle Yarabbi! Okuduğumuz dualar hak için ola, seyir için olmaya; her şeye kadirsin affedicisin. Allah'tan ola hidayet Muhammet Mustafa'dan şefaat. Ali el Murtaza'dan ola himmet. Yüzü ak ola gönlü pak ola. Yüce Allah yardımcısı ola; nuru nebi keremi Ali Pirimiz Hünkâr Hacı Bektaşı Veli yüzü gözü hürmetine taksiratını afeyle Yarabbi! Yüz yirmi dört bin nebinin Horasan pirlerinin Erenlerin evliyaların yüzü gözü hürmetine aramızda hakka yürüyen merhumun mekanını cennet eyle, ruhunu şad eyle yarabbi!.. Cehennem narına yandırma Yarabbi!.. Geride kalan nesline sağlık, huzur nasip eyle kul beşerdir; hata işler, Sultan bağışlar. Her şeyi bilensin, her şeye kadirsin. Cansıza can verensin.

Hangi kitap hangi peygambere gelmiştir?

1-Tevrat Hazreti Musa'ya

2-Zebur Hazreti Davut'a

3-İncil Hazreti İsa'ya

4-Kur'an Hazreti Muhammed'e; Allah'ın bu peygamberlerine inmiştir. Ehlibeyt inancında İmam'ı Caferi Sadık yol ve erkânına, Cenabı Hakka yürüyen bu merhumu; peygamberlerimizin ve kitaplarımızın yüzü gözü hürmetine mekânını cennet eyle, geride kalan ailesine de huzur ve sağlık nasip eyle. İmamı Caferi sadık yol ve erkânında, Hazreti Muhammed hakka yürürken bıraktığı iki emanetin yüzü suyu hürmetine merhumun mekanını cennet eyle yarabbim!.. Aramızda olmayıp ağzı dualı kullarında duasını kabul eyle yarabbim!.. Ellerimizi açtık, boynumuzu büktük sana yalvarıyoruz. Dualarımızı izzeti dergâhında kabul eyle, esirgeyen ve bağışlayan Allah'ın adıyla lâ feta illa Ali illa Zülfikar. Merhumun mekânını cennet eyle, kalan nesline huzur, sağlık nasip eyle. Burada tüm emeği geçen, hizmet edenlerin hizmetleri, lokma sahiplerinin de lokması kabul ola! Hizmetçi hizmetinde şefaat bula. Dil bizden nefes Hünkar Hacı Bektaşı Veli'den ola!. Gelmiş geçmişlerin ruhları şad ola!. Allah on iki imam'ın katarında didarından ayırmaya, üçlerin beşlerin, yedilerin, kırkların Horasan pirlerinin himmeti üzerinde hazır ve nazır ola! Lokmalar kazaya kalkan belaya bekçi ola. Buradaki tüm canların dualarını kabul eyle yarabbi!.. Yeri göğü var olan nimetlerden, varlıklardan onsekiz bin alemin sahibi olan yüce Allah'ım hakka yürüyen merhumun ruhunu şad eyle, mekanını cennet eyle... Cehennem narında yandırma yarabbi!.. Geride kalan ailesine de huzur, ve sağlık nasip eyle yarabbi!.. Gelmiş ve tüm geçmişlerin de ruhları şad ola yarabbi!.. Merhumu gittiği yerde hak Muhammet Ali yardımcısı destegiri ola!.. Şahı Kerbeladaki şehitlerimizin yüzü gözü hürmetine Allah taksiratını affeyleye! Seyitlerin ve evliyaların himmeti üzerinde hazır ve nazır ola!..

Bismişah Allah Allah

Bismillahirrahmanırrahim

İmam Hüseyin dualarınızı ulu dergâhında kabul eylesin. Tüm şehitlerimizin ruhlarını şad eylesin. Dertlerimize deva, hastalarımıza şifa ola. On iki imamların katarından didarından ayırmaya, bizleri hâkime hekime düşürmeye; gözükür gözükmez kazadan, beladan koruya. Lokmalarımızı kabul eyle, izzeti dergâhına yazılmış ola. Gelmiş ve geçmişlerin ruhları şad ola. Her ne niyetle bu lokmayı hazırladı ise, Hızır kılavuzu ola. Ali yoldaşı ola. On iki imamlar yardımcısı ola, üçlerin beşlerin, yedilerin kırkların, Pir Seyit Rıza'nın himmeti üzerinde hazır ve nazır ola.

Muhammed Mustafa'nın mürveti ile Aliyyel Murtaza velayeti hakkı için uzun ömürler veresin, dert verip derman aratmayasın. Yaşam boyunca şifadan mağdur bırakmayasın. Muhammed yolundan , Aliyel Murtaza himmetinden erenlerin yolundan evliyaların himmetinden şehitlerimizin yüzü gözü hürmetine senden medet bekleriz Yarabbi!.. Dertlerimize deva hastalarımıza şifa ola... Medet sende Yarabbi!.. Kâinatın sahibi şefaatından mahrum bırakma bizi. Renge renk yarattığın din ve mezhepleri cins ve insanlık ayırmadan şefaatından ırk ve cins sorulmadan kardeş yarattığın insanlar, ağzı dualı kullarının duaları hakkı için bizleri bağışla Yarabbi!.. Esirgeyen ve bağışlayan sensin, pis nefesten, ağrıdan, sızıdan. Hastalıklardan, baş ağrısından, diş ağrısından, yaramazın şerrinden yolsuzun yolundan, şeytanın şerrinden kazaya kalkan, belaya bekçi ola. Hızır yoldaşınız ola. Tüm yapmış olduğunuz lokmaların israfa gitmemesi için on iki imamların himmetinden himmetlendir Yarabbi!.. Dualarımız senin rızan için dil bizden nefes on iki imamlardan ola. Mehdi sahibi zamanın nurundan nazarından ayırmayasın. Hakkın dileği gönlümüzde daim ola. Yolumuz açık ola. Kısmetimiz bol ola. Ali dilden dileğimizi, gönülden muradımızı

vere. Dilbizden nefes on iki imamlardan ola... (Allah Rızası için El Fatiha...)

DUALAR BÖLÜMÜ

HIZIR CEMİNDE SAKACI DUASI

(Enbiya suresi 30 ayeti)
Esirgeyen ve bağışlayan Allan'ın adıyla
Bütün canları sudan yarattık.
Allah her isteyene şifa verir.
Selamullah ala imam Hüseyin...
Evladı imam Hüseyin,
Lutfuna muhtacız eyle ihsan ya Hüseyin,
Derdimize derman sen eyle ya Hüseyin

Gayriye muhtaç eyleme sevenleri el aman
Sen emedet kıl bizlere her vakit ya Hüseyin
Sed hezaran lanet olsun ol güruhu delaa
Ahtı bozup şehit kıldılar onlar seni ya Hüseyin

İsmi pak aşkı için zikredeni koyma sulmette hergiz
Bermurat et dide-i gir yan ile ağlayanı ya Hüseyin
İznin ile su tepşirdim aşkına vermek için
Aşkına içenlere kıl ab-u hayat ya Hüseyin

Ber Cemali Muhammed ber Kamil imam Hüseyin
İmam Hüseyin, İmam Ali'yi pir bilip verelim
Muhammed Mustafa'ya ve Ehli beyt'ine salavat.

LOKMA DUASI
CEMDE LOKMA DAĞITIRKEN OKUNAN DUA

Bismişah Allah Allah
Evel Allah diyelim kadim Allah diyelim
Her dem Allah diyelim, geldi şah Ali sofrası
Ya hak diyelim. Hak versin biz yiyelim
Gerçekler demine hü diyelim.
Ceeme geldi Hakkın niyazi
Elimizde yoktur tartı ile terazi herkes hakına oldu mu razi. Pir nefesiyle şah lokması yerisin.

DUVAZI İMAM (MEVLÜTLERDE VE LOKMALARDA) SOFRA DUASI

Bismişah Allah Allah

Sofra zat ola münkür mat ola; yiyene helal yedirene delil ola, nimmeti Celil bereketi Halil, şefaat ya Resulallah, bu gitsin yenisi gelsin Hak Muhammet Ali bereketi versin!

Hizmetiniz kabul ola, hizmetinizde şefaat bulasınız. İmam Hüseyin dualarımızı ulu dergâhına kabul eylesin, soframız dolu yardımcımız Ali ola; acı, ağrı, elem keder vermesin! Ağız tadınızı bozmaya dil bizden nefes Hünkâr Hacı Bektaşı Veli'den ola... Dem Ali demi sır Nebi sırrı, keremi evliylar gerçekler demine üçlerin, beşlerin, yedilerin, oniki imamların, ondört masumu pakların, onyedi kemerbestlerin, kırksekiz bin peygamberin, onsekiz bin alemin; la feta ilahi Ali la feta seyfi ilahi Zülfikar!

Devletimizi, milletimizi, ordumuzu havada, karada, denizde muzaffer eyle Yarabbi! Kılıçlarımızı keskin eyle, düşmanlarımıza fırsat verme Yarabbi! Kazancımızı hakime, hekime düşürme, burada okuduğumuz

dualar hakkı için ola, seyir için olmaya İlahi Yarabbi! Bizi gözükür gözükmez kazadan, beladan koru... Yedi kat yeri, yedi kat göğü esirgeyen bağışlayan sensin Yarabbi!..

İmam Hüseyin şehitlerin erenlerin evliyaları, seyitlerin himmeti üzerinde hazır ve nazır ola!..

Allahümme Sali ala seydine Muhammed ve ala Ali Seydine ve Ehlibeyt.

(Pir Seyit Rıza)

SOFRA DUASI

Bismişah Allah Allah

Elhamdüllilah Elhamdüllilah Elhamdüllilah!

Lillahillezi nimmeti Celil bereketi Halil, artsın eksilmesin, taşsın dökülmesin. Er hak bereketini versin, yiyenlere nuri iman ola Bu gitsin yenisi gelsin, lokma sahibinin yüzü ak ola, gönlü pak ola, dertlerinize derman ola, hastalarınıza şifa ve borçlarınıza eda ola...

Ulu Yaradan İhsan eyleye;

Varlığımızı, birliğimizi sonsuz eyleye, Er hak Muhammed Ali oniki imamlar, onyedi kemerbestler; İmam Hüseyin şehitlerin, erenlerin, evliyaların ve seyitlerin himmeti üzerimizde hazır ve nazır ola! Yüce yaradan rahmetiyle gözcümüz bekçimiz ola. Nuri Nebi kerem ya Ali pirimiz Hünkâr Hacıbektaşı Veli erenlerin evliyaların demine dil bizden, nefes gerçek erenlerden ola! Allah Muhammet Ya Ali gerçeklerin demine Hüüü!..

MATEM ORUCU DUASI VE AŞUREDE OKUNAN DUA

Bismişah Allah Allah

Yarabbi! Ellerimizi açtık boynumuzu büktük Sana yalvarıyoruz. Dualarımızı dergâhı izzetinde kabul eyle!

İlahi Yarabbi açılan ellerimizi boş çevirme. Senin rızan için oruç tuttuk. Alemlere rahmet Muhammet Mustafa'nın ve Ehlibeytin şefaatından Ali-yell Murtaza'nın himmetinden ayırma.

Yarabbi!. Tuttuğumuz Matem yasını Rahman ve Rahim olan yüzü suyu hürmetine, Ehlibeyt sevgisi ile gönüllerimizi nurlandır ve sevgi ile yol göstericimiz eyle. Onları bizlerden hoşnut eyle. Himmetini üzürimizde hazır ve nazır eyle. Cümle insanlığı barışa dostluğa, kardeşliğe kavuşmayı vesile eyle.

Yarabbi! Bu orucumuzu on iki imam aşkına tutuyoruz. İmam Ali yel Murtaza, İmam Hasan'ı Müşteba, İmam Hüseyin'i deşti Kerbela, İmam Zeynel Abidin ve Tüm şehitlerimiz için bu orucu tutuyoruz.

İlahi Yarabbi! Alemlere rahmet olarak yarattığın ve pak olduğuna şahadet ettiğin Ehlibeytin yüzü gözü hürmetine yurdumuzu, ulusumuzu, varlığımızı, birliğimizi, dirliğimizi sonsuz eyle.

Yarabbi! Ordumuzu karada, denizde, hıavada muzaffer kıl.

Yarabbi! Sözümüzü üstün kılıcımızı keskin eyle.

Yarabbi! Yurdumuzun içindeki ve dışındaki düşmanlara fırsat verme

Yarabbi! Ülkemizin bütünlüğünü huzuru ve hak yolunda canlarını feda eden Bedir'den Kerbela'ya Kerbela'dan Çanakkale'ye kadar tüm şehitlerimizin ruhlarını şad eyle.

İlahi Yarabbi! Seksen bin Horasan Pirleri, doksan bin kayıp erenleri, Kerbela'da İmam Hüseyin'in ve Hazreti Muhammed'in neslinden şehit olanların ve Allah'ın rızası için matem tuttuk. Matemimizin kabulü için sana yalvarıyoruz. Oruçlarımızı kabul eyle.

Yarabbi! Bu mübarek ve acı dolu günlerin yüzü gözü hürmetine cümlemizi her türlü kazadan, beladan, savaşlardan, afetlerden emin eyle.

Yarabbi! Niyeti Celil bereketi Halil, Habibul Huda Resulü Kübra Sersev-i Enbiya Muhammed Mustafa, Şahı Aliyel Murtaza, aşuremizi Şehitlerimizin ruhları için. İhsan eyle varlığımızı birliğimizi sonsuz eyle.

Yarabbi! Er hak Muhammed Ali, oniki İmamların, onyedi Kemerbestlerin, üçlerin, beşlerin, yedilerin, kırkların ve onsekiz bin âlemin yüzü gözü hürmetine dualarımızı kabul eyle.

Yarabbi! Okuduğumuz nefes gerçek erenlerden ola. Şehit İmam Hüseyin'i deşti Kerbela himmeti için lokmalarımızın, aşuremizi dergâhı izzetinde kabul eyle.

Yarabbi! Aşuremizin ve dualarımızın kabulü için Kerbela ve tüm şehitlerimizin ve Peygamberimizin, İmam Ali'nin İmam Hasan, İmam Hüseyin'in ruhlarını şad eyle.

Yarabbi! Tüm okuduğumuz dualar gelmiş ve geçmiş cümle İslam âlemini ruhu için, Allah rızası için kabul eyle.

***

Yarabbi! Fakir Fukaraya verilmesi için bu kurban adı konmuştur. Seyit El Muhammed Mustafa şefaatından vermiş olduğumuz lokmaları Allah kabul eylesin. Seyitlerin himmeti üzerimizde hazır ve nazır ola. Allah'a yakınlık sevgisini kazanmak için, Allah'a sığınarak felaketlerden, kazalardan, belalardan kurtulmak için meşru bu dileğimizi kabul ve ilahi bir yardım sağlamak için, sevincimizden ötürü Allah'a şükretmek, elimizde olmayarak yaptığımız bir yanlışın affedilmesi için sosyal bir yardım için kurban keseriz. Diğer bir anlamda kurban ile birlikte kötü duygularımızdan arınmak gerekliliğidir. Kötü alışkanlıklardan ve kötü niyetlerden arınmaktır.

Kurban kısaca eline, beline, diline sahip olmak ve kötülüklerden arınmaktır.

Allah'ın kitabında:

Kestiğimiz kurban hak katına yükselmez, ama yoksulları doyurduğumuz için Allah'ın gönlüne de hoş gelir. Muhammed Mustafa yüzü gözü hürmetine kurbanımızın kabulüne, Aliyel Murtaza'nın aşkına kurbanımızı kabul eyle.

KURBAN TEKBİRİNİN SON DUASI

Bismillahi Allahü Ekber Allahu Ekber Allahu Ekber

Tekbir Allahü Ekber Allahu Ekber Allahu Ekber

Tekbir Allahü Ekber Allahu Ekber Allahu Ekber

Kurbanı Halil, fermanı ccelil can İsmail peygumber cebrail

Allahü Ekber Allahu Ekber Allahu Ekber

La ilahe illallah Vallahü Ekber Allahü Ekber

La feta illa Ali la seyfe illa Zülfikar

Mansuran Allah'i ve Fethun kalbine beşir olan müminin ya Muhammed Ya Ali

Tekbir Allahümme selam.

Nuri nebi Keremi Ali, Pirimiz Hünkâr Hacı Bektaşı'ı Veli Gerçeğe Hüü mümine Ya Ali!

LOKMA DAR DUASI

Durduğun darda geldiğin yolda kazaya kalkan, belaya bekçi olan lokmalarınız kabul ola. Şefaat pirden ola.

Nuri nebi Keremi Ali, Pirimiz Hünkâr Hacı Bektaşı'ı Veli Gerçeğe Hüü mümine Ya Ali!

***

Tevellan ve Tebberan nur ola. Tevellan ve Tebberran hakka yazıla. Hakk muradın vere, lokmalarınız kabul ola. İzzeti dergâhına yazılmış ola. Yüce Allah bizi oniki imamın katarında ve didarından ayırmaya.

Nuri nebi Keremi Ali, Pirimiz Hünkâr Hacı Bektaşı'ı Veli Gerçeğe Hüü mümine Ya Ali!

***

Yemek Duası

Bismişah AllahAllah!

Lokmalar kabul ola. Muratlar hâsıl ola, yiyene helal yedirene delil ola. Ulu yaradanın dergâhı izzetine yazılmış ola.

Allah Allah Allah Hızır kılavuzunuz ola,

Nuri nebi Keremi Ali, Pirimiz Hünkâr Hacı Bektaşı'ı Veli Gerçeğe Hüü mümine Ya Ali!

DUAZI İMAM (MEVLÜTLERDE ve LOKMALARDA) SOFRA DUASI

Bismişah AllahAllah!

Sofra zat ola münkir mat ola. Yiyene helal yedirene delil ola. Nimmeti Celil bereketi Halil, şefaat ya Resulullah bu gitsin yenisi gelsin Hakk Muhammed Ali bereket versin.

Hizmetiniz kabul ola, hizmetinizde şefaat bulasınız. İmam Hüseyin dualarımızı ulu dergâhına kabul eylesin. Soframız dolu yardımcımız Ali ola. Allah acı ağrı elem keder vermesin, ağız tadınız bozulmaya dil bizden nefes Hünkâr Hacı Bektaşı Veli'den ola. Dem Ali demi, sır nebi sırrı, keremi evliyar gerçekler demine, üçlerin, beşlerin, yedilerin, oniki imamların, ondört masumu pakların, onyedi kemerbestlerin, kırksekiz perşembelerin, onsekiz bin âlemin; la fete ilahi Ali la Fete Sevgi ilahi Zülfikar!

Devletimizi milletimizi, ordumuzu; havada, karada, denizde muzaffer eyle.

Yarabbi! Kılıçlarımızı keskin eyle, düşmanlarımıza fırsat verme.

Yarabbi! Kazancımızı hâkime, hekime düşürme; burada okuduğumuz dualar hakkı için ola seyir için olmaya.

İlahi Yarabi! Bizleri gözükür gözükmez kazadan, beadan, tüm kötülüklerden koru. Yedi kat yer, yedi kat gök kubbesi altında esirgeyen ve bağışlayan sesin.

Yarabbi! İmam Hüseyin başta olmak üzere, tüm şehitlerin, erenlerin, evliyaların ve şehitlerin himmeti üzerimizde hazır ve nazır ola.

Alluhümme Salli ala Seydine Muhammed ve Ala Ali Seydine ve Ehlibeyt!

Nuri nebi Keremi Ali, Pirimiz Hünkâr Hacı Bektaşı'ı Veli Gerçeğe Hüü mümine Ya Ali!

SOFRA DUASI

Bismişah Allah Allah!

Elhamdüllillah Elhamdüllillah Elhamdüllillah illezi nimmeti Celil bereketi Halil, artsın eksilmesin taşsın dökülmesin, er Hakk bereketini versin. Yiyenlere nuri iman ola. Bu gitsin yenisi gelsin. Lokma sahibinin yüzü ak ola, gönlü pak ola. Lokmalarınız dertlerimize derman, hastalarımıza şifa, borçlarımıza da eda ola.

Ya İlahi bizlere güzellikler ihsan eyle. Varlığımızı, birliğimizi, dirliğimizi sonsuz eyle. Er Hakk Muhammed Ali, oniki imamlar onyedi Kemerbestler İmam Hüseyi'ni deşti Kerbela şehitlerin, erenlerin, evliyaların, seyitlerin himmeti üzerimizde hazır ve nazır ola.

Nuri nebi Keremi Ali, Pirimiz Hünkâr Hacı Bektaşı'ı Veli Gerçeğe Hüü mümine Ya Ali!

CEMDE DEDE' NİN VERECEĞİ DUALAR

"Allah-Muhammet-Ya Ali"
Dar Çeken Didar Göre Didar Çeken
Cehennem Narı Görmeye

1 2

1-Pir Seyit İbrahim, Pir Seyit Rıza'nın babası
Seyit Battal Hüeyin torunu Caferi Geyik evlatları

2-Pir Seyit Rıza'nın oğlu Sürgüne giden
Pir Seyit İbrahim

CEM BAŞLARKEN

Perşembeyi Cuma akşamına bağlayan geceleri evlerde ya da Cem evlerinde yapılır.

CEMDE DAR DUASI

Bismişah Allah Allah!

Vakitlerimiz hayrola şerler def ola.

Münkir münafıklar berbat ola. Müminin varlığı abat

ola!

Gönüller şad ola. İstemeyen perişan ola!..

Ya İlahi Yarabbi!

Geldiğimiz yolda, durduğumuz darda Çağırdığımız Pir'den şefaat göresiniz. Darlarınız didarlarınız kabul ola muratlarınız hâsıl ola. Hazreti izzetin dergâhına yazılmış ola. Darına durduk Ya Allah Ya Allah Ya Allah!

İlahi Yarabbi!

Divana durduk; Medet Ya Allah! Ya Muhammed Ya Muhammed, Ya Muhammed, keremine sığındık Ya Ali Ya Ali Ya Ali! İnayet eyleyin on iki imamlar. Yol gösterin ey on dört masumu paklar. Yardım eyleyin ya on yedi kemeri bestler. Ceminize alıp kabul eyleyin ya kırklar. Senin yüzü gözü hürmetine olsun ya Hacı Bektaşi Veli!

Ya Pirimiz Kurayş baba, Düzgün baba, Kızıl deli, Celal Abbas, Munzur baba, Pir Seyit Rıza,

Balım Sultan, Üçlerin, beşlerin, yedilerin, on iki imamların, on dört masumu pakların, on yedi Kemeri bestlerin! Darından didarından ayırma bizi!.. Allah Allah Allah!

Ya İlahi!

Yirmi dört bacıların, 366'ların Güruhu Nacilerin, bin birlerin, seksen bin Horasan pirlerin, doksan bin Urum erenlerimizin, yüz bin kayıp erenlerimizin, cemi cümlemizin gönüllerini hasıl eyleyesin. Saklayasın, bekleyesin, gözetleyesin... Dilden dileklerimizi, gönülden muratlarımızı hâsıl eyleyesin. Gördüğünüz darlar, geldiğiniz yol darı huzurunda okunan dualarımızı pir huzurunda şefaatı bizden esirgeme Yarabbi!

Nuri Nebi Kerem Ali gülbangi Muhammet, Pirimiz Pir Seyit Rıza Nefesi üzerimizde hazır ve nazır ola Huu mümine Ya Ali!.. Allah Allah Allah!

İlahi Yarabbi!

Hazreti Muhammet Ahlakı ve adaleti

Hazreti Süleyman nasihati ve asaleti

Hazreti Eyyüb'ün sabrı ve gönül güzelliği

Hazreti Yusuf'un onur ve cemal güzelliği

Hazreti Hamza'nın cesareti ve gönül birliği

124 bin eren ve nebilerin, 124 Peygamberin Nur cemalinden nurlanmamızı rahmetinle bizlere nasip eyle.

Ya İlahi!

Gerçek erenler âlemine; Huu mümine; Ya Hünkâr Hacıbektaş'ı Veli, yolumuz erenler yolu, düşenin elinde tuta, ağlatanı güldüre, döktüğünü doldura, yıktığını onara, ikrara gelen canların gönüllerini incitmeye Huu erenler... Erkanına, on iki imamların ikrarına geceye, Huu diyelim!. Şehitlerimiz aşkına nefes tüm erenler ve evliyalardan ola!.. Allah Allah Allah!

Nuri Nebi Keremi Ali gülbangi Muhammet, Pirimiz Pir Seyit Rıza Nefesi üzerimizde hazır ve nazır ola Huu mümine Ya Ali!..

***

Zakir duası verildikten sonra. Zakir bir elinde sazı bir elide vicdani kalbi üzerinde eğilip dedenin elini niyaz ettikten sonra yerine otururken cemata dödünüp:

"Himmet eyleyin erenler;" dedikten son üc duvazı imam okur. Üç duvazı imamdan sonra süpürgeci yerinden kalkarak meydanı; süpürüken üç kez "Süpürgeyi Selman körolsun mervan" çaldıktan sonra, süpürgesini koltuğunun altına alarak dua almak için dara durur.

Dede:

Bismişah allah Allah!..

Hayır, hizmetiniz kabul ola! Muratlarınız hâsıl ola, İsteklerinizi dileklerinizi hak Muhammed Ali vere. Hizmetinizde şefaat bulasınız.

Nuri nebi Keremi Ali, Pirimiz Hünkâr Hacı Bektaşı'ı Veli Gerçeğe Hüü mümine Ya Ali!

***

Süpergeci duasından sonra zakir yeniden duvazı imam söylemeye başlar.

Alevi Din Hizmetleri (Semah Duası) Dede:

Bismişah Allah Allah!

Semalar saf ola. Günahlar af ola. Döndüğünüz sema hak için ola; seyiri çin olmaya... Yardımcımız oniki imam ola! İsteklerimizi dileklerimizi hak Muhammed Ali vere, semalarımız kırklar seması ola. Bizleri bağışlayan Muhammed Mustafa şefaatı üzerimizde hazır ve nazır ola.

Nuri nebi Keremi Ali, Pirimiz Hünkâr Hacı Bektaşı'ı Veli Gerçeğe Hüü mümine Ya Ali!

***

Ruku duası

Bismişah allah Allah!...

Tecellanız tebberanız kabul ola. Hakk'ın dergâhına yazılmış ola. Yüzünüz ak ola. Gönlünüz pak ola. Yüce Allah'da cümlemizin yardımcısı ola. Pir Seyit Rıza'nın himmeti üzerinizde hazır ve nazır ola

Nuri nebi Keremi Ali, Pirimiz Hünkâr Hacı Bektaşı'ı Veli Gerçeğe Hüü mümine Ya Ali!

***

Zemzem su duası

Bismi şah Allah Allah!..

Aşk olsun içene Rahmet olsun göçene Hazreti İmam Ali ve İmam Hasan'a Hazreti Hüseyin'in Veliye gittiği yer dert görmeye. Erenler kerem eyleye Evliyalar hürmetine.

Nuri nebi Keremi Ali, Pirimiz Hünkâr Hacı Bektaşı'ı Veli Gerçeğe Hüü mümine Ya Ali!

***

Çerağ yakma duası

Bismişah Allah Allah!..

Esirgeyen ve bağışlayan Allah'ın adıyla; yaratan nuru aşkına; Ya Allah ya Allah Ya Allah; Peygaberliğinin nuru aşkına. Ya Muhammed Ya Muhammed Ya Muhammed. Velayetin nuru aşkına Ya Ali Ya Ali Ya Ali!

Nuri nebi Keremi Ali, Pirimiz Hünkâr Hacı Bektaşi'ı Veli Gerçeğe Hüü mümine Ya Ali!

***

Kurban lokmasında okunan Dua.

Allah Allah Allahaa!..

Bismillahirrahmanirrahim

Elmamdüllillah Elhamdüllillah Elhamdülillah Ellezine nimeti Celil ola bereketiHalil ola, Şefaat senden Ya Resullallah hizmetiniz kabul ola hizmetinizde şefaat bulasınız. Lokma sahibinin lokması kabul ola.

İmam Hüseyin dualarımızı ulu dergâhına kabul eylesin. Tüm şehitlerimizin ruhlarını şad eylesin dertlerimize deva hastalarımıza şifa ola. Bizleri oniki imamların katarındana didarından ayırmaya; kazancımızı hâkime hekime düşürmeye, gözükür gözükmez kazadan beladan koruya. Lokma sahibinin lokmasını kabul eyle.

Yarabbi! Kurbanımızı Allah rızası için kabul eyle Yarabbi! Lokmalarımızda okunan duvalar hak için ola seyir için olmaya. Dualarımızı ulu dergâhına kabul eyle.

Yarabbi! Senin rızan için hakkın kelamında yazılmış bulunan dualarımızı Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla bu kurbanlarımızın kabulü için Yapmış olduğumuz duaları senin rızan için bu kurbanı kestik... Tüm erenlerin evliyaların himmeti için seninde kabulün için Dualarımızı kabul eyle. Sana yalvarıyoruz

Yarabbi! İmam Hasan ve İmam Hüseyin'i deşti Kerbela hakkı için kabul eyle.

Yarabbim! Ondört musumu pakların onyedi kemerbestlerin, on sekiz bin âlemin piri ve pirimiz Hünkâr Hacıbektaşı Veli'nin himmeti için lokma sahibinin lokmasını kabul eyle! Güzel peygamberimiz Muhammed Mustafa'nın ve Ehlibeyt'in yüzü gözü hürmetine oniki imamların pirimiz pir Seyit Rızaın himmeti için lokma sahibinin lokmasını kabul eyle.

Yarabbi! Üçlerin beşlerin yedilerin kırkların erenlerin evliyaların Honasan Pirlerinin hüsnü himmetleri üzerinizden hazır ve nazır ola... Bu lokmaların kabulü için sana ellerimizi açıp yalvarıyoruz. Oniki imamların İmam Hasan Müşteba'nın, İmamı Hüseyin deşti Kerbela şehidinin hakkı için lokma sahibinin lokmasını kabul eyle.

Yarabbi! On sekiz bin âlemi yaratan yerin göğün sahibi yüce Allah'ım cümlemizin dualarını kabul eyle tüm varlıkların senin varlığınla var olmuştur. Günahlarımızı sen afeyle.

Yarabbi! Birliğimizi, dirliğimizi sonsuz eyle, devletimizi, milletimizi, varlığımızı ordumuzu havada, karada, denizde Muzaffer eyle.

Yarabbi! Kılıçlarımız keskin eyle, düşmanımıza fırsat verme.

Yarabbim! Esirgeyen ve bağışlayan sensin. Kuranlarımızın kabulü için, dualarımızın kabulü için ellerimizi açtık, boyunlarımızı büktük sana yalvarıyoruz.

Yarabbim! Duası bizden nefes Hünkâr Hacı Bektaşı Veli'den, Kabulü Allah'tan ola lokma sahibinin lokması kabul ola lokmanın kabuli için, Allah rızası için;

Nuri nebi Keremi Ali, Pirimiz Hünkâr Hacı Bektaşı'ı Veli Gerçeğe Hüü mümine Ya Ali! El fatiha!

ALEVİ CEMLERİ PERŞEMBEYİ CUMAYA BAĞLAYAN GECE YAPILIR

Bismişah Allah Allah!

* Geldiğimiz yolda durduğumuz darda, çağırdığımız pirden şefaat göresiniz.
* Darlarınız, didarlarınız kabul ola. Muratlarınız hâsıl ola. Dergâhı izzetine yazılmış ola.
* Aliyel Murtaza'dan himmet, Muhammed Mustafa'dan şefaat göresiniz. Darlarınız didarlarınız kabul ola muratlarınız hâsıl ola: Dergâhı izzetinde yazılmış ola...
* Darına durduk ya Allah Ya Allah Ya Allah
* Divanına durduk Ya Muhammed Ya Muhammed.
* Keremine sığındık ya Ali Ya Ali! İnayet eyleyin ya oniki imamlar. Yol gösterin ya ondört masumu paklar, yardem eyleyin ya onyedi kemermestler. Ceminize alın ya kırklar. Bağışlayın bizi yüzü gözü hürmetinize olsun.
* Ya Pirim Hünkâr Hacıbektaşı Veli. Yarabbi! Hallacı Mansur'un Nesiminin, fazlının, Fatıma anamızın darlarını kabul ettiğin gibi, bizimde darlarımızı, didarlarımızı izzeti dergahına kabul eyle Yarabbi!..

Nuri nebi Keremi Ali, Pirimiz Hünkâr Hacı Bektaşı'ı Veli Gerçeğe Hüü mümine Ya Ali!

Seyit Mehmet Tezel

CEM ERKÂNI

Pir postu niyaz ettikten sonra Alevi- İslam inancının konuşmasını yaptıktan sonra Cem erkânını yürütmeye geçer.

"Laila hak illallah Hak birsin Muhammeden Resulallah"

Canlar yolumuz rızalık yoludur. Bizi size teslim edeceğiz. Sizi de sizin özünüze...

Önünüzdeki hakk'la, dar ve didar olacaksınız. Aranızda dargın, küskün olan varsa, birbirinden alacaklı, verecekli var ise; bilerek veya bilmeyerek hata. Günah işledi ise; bilerek veya bilmeerek hata, günah işledi ise dile gelsin bile gelsin. Özünü dara çeksin. Yok ise Allah eyvallah desin.

Dile gelsin bile gelsin! Anlaşarak birbirinize haklarınız helal ediyor musunuz? Birbirinizden razı mısınız?

Edebi erkân sukutu lisan, mümine nişan! dedikten sonra, herkes birbiriyle niyazlaşır.

Ber Cemali Muhammed ber kemal'i İmam Hasan, İmam Hüseyin İmam ali'yi pir bilip verelim Luhammet Mustafa'ya ve ehli beytine selavat.

"Allahümme Salli Ala Seydina Muhammed'in ve Ala Ali Muhammed."

Nuri nebi Keremi Ali, Pirimiz Hünkâr Hacı Bektaşı'ı Veli Gerçeğe Hüü mümine Ya Ali!

Seyit Mehmet Tezel

İHLAS SURESİ

Bismişah Allah Allah!.

Esirgeyen ve bağışlayan Allah'an adı ile;

Söyle ki; tanrı tektir tanrı yücedir.

Odur tüm ihtiyaçları veren,/

O doğmaz doğurmaz.

Kimse ona denk olmaz.

Pir Seyit Rıza

FATİHA SÜRESİ

Esirgeyen ve bağışlayan Allah'ın adı ile;

* Hamd âlemlerin Rabbi Allah içindir.
* Esirgeyen ve bağışlayandır o

* Din günün maliki sultanıdır o
* Yalnız sana ibadet eder, yalnız senden yardım dileriz
* Dost doğru giden yşola ilet bizi
* Kendilerine nimet verdiklerinin,
* Üzerine gazap dökülmemişlerin,
* Karanlık ve şaşkınlığa sapmışların yoluna düşürme bizi

SALAVAT VE SELAMLAMA

* Es salatu vesselamı aleyke ya Resulullah
* Es salatu vesselamı aleyke ya Ali'yyul Veliullah
* Es salatu vesselamı aleyke ya Hatice i Kübra,
* Es salatu vesselamı aleyke ya Fatıma'ı Zehra
* Es salatu vesselamı aleyke ya Hasan-Müçteba
* Es salatu vesselamı aleyke ya Hüseyin' deşti Kerbela
* Es salatu vesselamı aleyke ya Zeynel Abidin Aba
* Es salatu vesselamı aleyke ya Muhammed Bakır'ı Beka
* Es salatu vesselamı aleyke ya Caferi Sıtkı Seda
* Es salatu vesselamı aleyke ya Kazım'ı Cismi Pak
* Es salatu vesselamı aleyke ya Ali Rıza Şah'ı Horasan
* Es salatu vesselamı aleyke ya Muhammed Taki
* Es salatu vesselamı aleyke ya Ali yyel Naki
* Es salatu vesselamı aleyke ya Hasan Askeri Gazi
* Es salatu vesselamı aleyke ya Mehdi'i Sahibi Zaman

Evirip çeviren, kuvvet kudret sahibi olan ancak Allah'tır.

"La havle vela kuvvete illa Bilahül Aliyyül azim

ONİKİ HİZMET DEYİŞİ

Haktan bize nida geldi
Pirim sana haber olsun
Haktan bize name geldi
Rehber sana haber olsun

Hak kuluna öyle nazar
Dört kalıptan Âdem dizer
Kalleş gelmiş cemi bozar
Gözcü sana haber olsun

Bu yola giden hacılar
Kırklar Güruh-u naciler
Cem kilidi kapıcılar
Kapıcıya haber olsun

Mümin yolunu yakın ister
Münkürden sakın ister
Delil yanmaz yağın ister
Çıracıya haber olsun

Mümini çektiler meydana
Münkürü sürdüler zindana
Tekbir verdiler kurbana
Kurbancıya haber olsun

Mümini çektiler dara
Münkürü sürdüler nara
Hizmet verdiler Salmana
Süpürgeciye haber olsun

Gel gidelim tarikata
Kulak verelim marifete
Talip girmiş hakikate
Tarıkçıya haber olsun

Mümni çektiler dara
Münkürü sürdüler zindana
Hizmet verdiler tezekara
Tezekara haber olsun

Bu yola giren hacılar
Kırklar güruhu naciler
Mümin müslim bacılar
Peyik sana haber olsun

Yola gider haslar hası
Giymiş hakikat elbisesi
Doldur ve engür tası
Sakacıya haber olsun

Zakirin zikri saz ile
Kur'an okur avaz ile
Mümin Müslüm niyaz ile
Zakir sana haber olsun

Şah Hatay'ım varı geldi
Vardım geldi vardım geçti
Sefil bülbül zora düştü
Papuççuya haber olsun

Pir Seyit Rıza

ONİKİ HİZMET DARDA PİR DUASINI VERİR

Bismişal Allah Allah!..

* Hizmetiniz kabul ola. Muratlarınız hâsıl ola
* Vakitler hayır ola. Hayırlar feht ola, şerer def ola.
* Hızır gaip, zahir, batın cem erenlerinin nur cemallerin aşkına

* Yüce allah cümlenizin niyazını Ehlibey'e nail eyleye.
* Hizmet sahiplerinin hizmetleri kabul ola. Muratları hâsıl ola.
* Hak Muhammed Ali utandırmaya,
* Cehennem narına yandırmaya
* Oniki imamlar yardımcınız ola
* Niyet ettik vakitler hayrına, girdik oniki imamların yolunda İmam'ı Caferi Sadık kavline kıblegahımız Muhammed, Secdegahımız Ali Pirimiz üstadımız Pir Seyit Battal Hüseyin gerçekler demine.

Nuri nebi Keremi Ali, Pirimiz Hünkâr Hacı Bektaşı'ı Veli Gerçeğe Hüü mümine Ya Ali!

Oniki hizmet rükü ye eğilir, pir dua verir

Bismişah Allah Allah

* Tecelliniz teberranız kabul ola, Yüzünüz ak gönlünüz pak ola,
* Hakkın kelamı dilinizde ola. Hak sevgisi gönlünüzde daim ola.
* Yüce Allah da cümlenizin yardımcısı ola.

Nuri nebi Keremi Ali, Pirimiz Hünkâr Hacı Bektaşı'ı Veli Gerçeğe Hüü mümine Ya Ali!

***

Oniki hizmet sahipleri secde duası

Bismişah Allah Allah!..

* Erenler meydanına secdemiz serilsin
* Mümin Müslüm dar olup secde kılsın
* Tüm hizmetler yerin bulsun
* Seccademiz cehennem narına perde olsun

* Cem birliğine sohbet sırlığına, uğur açıklığına
* Evliya demine dest dost eyvallah Pirim;

Nuri nebi Keremi Ali, Pirimiz Hünkâr Hacı Bektaşı'ı Veli Gerçeğe Hüü mümine Ya Ali!

Seyit MehmetTezel

PİR POST DUASI

Bismişah Allah Allah!

Erenler postu geldi. Hizmeti yerini aldı. Mümin müslin ikrar verdi. İkrarınızda dalim olasınız. Hak didarı göresiniz. Post sahibinin himmeti ve hidayetlerin üzerinizde hazır ve nazır ola.

Nuri nebi Keremi Ali, Pirimiz Hünkâr Hacı Bektaşı'ı Veli Gerçeğe Hüü mümine Ya Ali!

Görevliler postu serer ve niyaz yapar

Yerine otururlar

SÜPÜRGECİ DUASI

Üç bacı ve gözcü duası

Bismişah Allah Allah!

Üç bacı idik, Güruhu naci idik. Kırklar ceminde süpürgeci idik. Süpürgeyi Selman, kör olsun Yezid mevran zuhura gelsin Mehdi'yi sahibi zaman Allah eyvallah! Pir Seyit Rıza'nın himmeti üzerinizde hazır ve nazır ola.

Nuri nebi Keremi Ali, Pirimiz Hünkâr Hacı Bektaşı'ı Veli Gerçeğe Hüü mümine Ya Ali!

***

SÜPÜRGECİLERİN DUASI

Sahibi zaman hizmeti Salman Mülkü Süleyman Cennette Rıdvan, carımıza yetiş ya Şahı Merdan. Hizmetler kabul ola, Muratlar hâsıl ola. İsteklerinizi Dilden di-

leklerinizi Hak Muammed Ali vere Pir Seyit İbrahim'in himmetleri üzerinizde hazır ve nazır ola.

Nuri nebi Keremi Ali, Pirimiz Hünkâr Hacı Bektaşı'ı Veli Gerçeğe Hüü mümine Ya Ali!

TEZEKKARA SU DUASI

Bir bacı omzunda havlusu ile gelir. Ve Saka suyu dualanır.

Bismişah Allah Allah!

Ey cemaat sakin olun Muhammet Mustafanın hizmeti geliyor. Manayı marifet sırrı hakikat geldi hizmeti Muhammed Süküt eyle ey ehli cemaat.

Nuri nebi Keremi Ali, Pirimiz Hünkâr Hacı Bektaşı'ı Veli Gerçeğe Hüü mümine Ya Ali!

(Üç kere tekrarlanır. Allah Muhammet Ya ali diyerek üç kere eğilir. Su damlatır. Pire su verir.

***

Şu duayı Okur;

Bismişah Allah Allah!

Ben Glamın Kanberim etmem adulara hayıf Pirimiz üstadımız Kırklar meydanında Selmanı Piri pak. Ber cemali Muhammed ber kemal'i İmam Hasan, İmam Hüseyin, imam Ali'yi pir bilip verelim Muhammet Mustafa'ya ve Ehlibeyt'e salavat.

Nuri nebi Keremi Ali, Pirimiz Hünkâr Hacı Bektaşı'ı Veli Gerçeğe Hüü mümine Ya Ali!

Cemiyet hep birlikte salavat okur.

Allahümme Salli Ala Seydina Muhammed'in ve Ala Ali Muhammed.

Tezekkara hizmet görevi Elinde üç kere "Allah Muhammed ya Ali" diyerek sıra ile hizmet yapar. Hizmeti bittikten sonra tezekara duaya durur.

Bismişah Allah Allah!

Haydarı rahman tenim oldu pak kırklar meydanında pirimiz üstadımız Salmanı piri pak. Şeyeh laillah Allah nefes pirde, Pir darda ki tezekkara hizmet duası verir.

Bismişah Allah Allah!

Arı olduk duru olduk. Hakikat abdesti aldık. Hak ceminde yunduk pak olduk. Hayırlı hizmetler kabul ola. Muratlar hâsıl ola. Pir Hünkâr Hacı Bektaşı Veli'nin himmeti üzerinizde hazır ve nazır ola.

Nuri nebi Keremi Ali, Pirimiz Hünkâr Hacı Bektaşı'ı Veli Gerçeğe Hüü mümine Ya Ali!

Delil Yakma; Delil hizmeti meydana gelir. Mumlar hazırlanır. Yakılması için Diz üstü oturulur Nur suresi 35. Ve 36. Ayetler okunur. Pir destur verir.

DELİL YAKMA DUASI

Bismişah Allah Allah!

Esirgeyen ve bağışlayan Allah ın adı ile:

Allah göklerin ve yerin nurudur. Onun nuru içinde ışık bulunan bir kandile benzer o ışık bir cam içindedir. O camdan sanki inci gibi parlayan bir yıldızdır. Bu yıldız ne doğuda ne de batıda bulunan bereketli zeytin ağacından yakılır. Onun kendisine bir ateş dokunmasa bile hemen ışık verir. Bu ışık nur üstünde nurdur. Allah dilediğini nura kavuşturur. Allah insanlara misaller verir. Allah her şeyi bilir, Nuri nebi Keremi Ali, Pirimiz Hünkâr Hacı Bektaşı'ı Veli Gerçeğe Hüü mümine Ya Ali!

GÖZCÜ VE KAPICI DAR DUASI

Bismişah Allah Allah!

Esirgeyen ve bağışlayan allah adıyla;

Allahtan ola hidayet, Muhammet Mustafa'dan ola Şefaat. Aliyyey Murtaza'dan ola himmet Erenler mey-

danında pirimiz üstadımız. Pir Seyit Battal Hüseyin gözcümüz ola, bekçimiz ola. Allah eyvallah nefes pir nefesi Hüü!.

Nuri nebi Keremi Ali, Pirimiz Hünkâr Hacı Bektaşı'ı Veli Gerçeğe Hüü mümine Ya Ali!

GÖZCÜ HİZMET DUASI

Bismişah Allah Allah!

Hizmetler kabul ola. Muratlar hâsıl ola. Hakk Muhammed Ali yardımcımız ola. Cebraili Mustafa hüsnü himmetleri üzerimizde hazır ve nazır ola.

Nuri nebi Keremi Ali, Pirimiz Hünkâr Hacı Bektaşı'ı Veli Gerçeğe Hüü mümine Ya Ali!

TÖVBE DUASI

Bismişah Allah Allah!

Ey uman edenler! Etkili öğür veren bir tövbe İle Allah'a yönelin umulur ki Rabbiniz çirkinliklerinizi ve günahlarınızı örte ve sizi umarım ki cehennem narında yandırmaz. O günü Allahın peygamberi ve onlarla inananları unutmayacaktır. Onların ışığı önünde ve sağ yanlarından koşup gelenlerin dertlerine deva olasın. Ey Rabbimiz ıyşığımızı tamamla ve bizi bağışla!

Nuri nebi Keremi Ali, Pirimiz Hünkâr Hacı Bektaşı'ı Veli Gerçeğe Hüü mümine Ya Ali!

TAHRİM 8. AYETİ

Ya Eyyühellezine Amentü Billah/ Tövbe günahla

rımıza Estağfurullah Estağfurullah Allahümme Yarabbi!

Yarabbi! Benlikten, yaramazlıktan kibirlikten, gönlümüzle, gözümüzle, kalbimizle, dilimizle, cemimizle yapmış olduğumuz günahların cümlesine tövbe günahlarımıza Estağfurullah estahğfurullah tövbe ettik

pişman olduk döndük senin ululuğuna, yüceliğine rahmetine, birliğine sığındık. Her türlü kazaya belaya afete tufana gam ve kasveti def etmeye, günahlarımızı afetmeye kadirsin.

Yarabbi! Merhametine sonsuzluğuna yönelerek kul beşerdir hata işler Sultan olanda bağışlar. Niyetimiz özümüzde dara çekip tövbe edip sana yalvarıyoruz. Tövbe günahlarımıza Estağfurullah Estağfurullah Ey Yüce Allah'ım veballerimizi Muhammet Ali dergâhında sırrı Kerbela hakkı için bağışla.

Nuri nebi Keremi Ali, Pirimiz Hünkâr Hacı Bektaşı'ı Veli Gerçeğe Hüü mümine Ya Ali!

Bismişah allah Allah!

Gece gündüz hata yapmak işimiz
Tövbe günahımıza Estağfurullah Estağfurullah
Muhammet Ali'ye bağlıdır başımız
Tövbe günahımıza Estağfurullah Estağfurullah

Hasan Hüseyin sır içinde sır ise
İmam Zeynel nur içinde nur ise
Özümüzde benlik kibirlik var ise
Tövbe günahımıza Estağfurullah Estağfurullah

Muhammet Bakır'ın izinden çıkma
Yükün Cafer'den tut gayrıya bakma
Hatıra değip gönül yıkma
Tövbe günahımıza Estağfurullah Estağfurullah

Bizim sevdiceğimiz Musa'yı Kazım
İmam Rıza'ya bağlıdır özüm
Eksiklik noksanlık hep kusur bizim
Tövbe günahımıza Estağfurullah Estağfurullah

Muhammet Taki ile vardım şaha
Ali el Naki emeğimizi vermeye boşa
Ettiğimiz kem işler beyhuda
Tövbe günahımıza Estağfurullah Estağfurullah

Hasan Askeri'nin gülleri biter
Mehdi gönlümüzde gamı artar
Ettiğimiz yalan gov gaybet satar
Tövbe günahımıza Estağfurullah Estağfurullah

Şah Hatayım Bağdat Basra
Kaldık böyle zamana böyle aşıra
Ya Ali Kani'sin kalma kusura
Tövbe günahımıza Estağfurullah Estağfurullah

Caferi Geyik Evlatları

Bismişah Allah Allah!

Esirgeyen ve bağışlayan Allah'ın adıyla
Nadi Aliyeyel Mazharul acaib
Teciduhu avnen leke fin nevaib
Li külli hemmin ve gamın seyran celi
Ve bi nuru Azametike Ya Allah Ya Allah
Ve Bi nuru nübüvvetike
Ya Muhammed Ya mMuhammed
Ve bi nuru velyetike Ya Ali Ya Ali
Yetiş Ya Hasan Ya Hasan
Yetiş Ya Hüseyin Ya Hüseyin
La feta illa Ali la feta illa seyfi ila Zülfikar
La gaza illa gaza el Murtaza bil iktida
Her gaza ve bela nerden gelirse def eyle
Ya perverdigar
Münkirin boynundan gitmesin tığ ile teber
La feta illa ali la feta illa seyfi illa zülfikar

Seyit Mehmet Tezel

MÜRŞİT DUASINI OKUR

Cem birliğiyle tüm cemaat secdeye eğilir.

Hata ettim hüda için bağışla
Muhammed Mustafa için bağışla
Seyfi nesli Cüneydi Haydar oğlu
Aliyyel Murtaza için bağışla
Şah imam Hasan meydana girdim
Şah İmam Hüseyin Kerbela için bağışla
İmam Zeynel Aba bakır'ı Cafer
Musa ı Kazım Rıza için bağışla
İmak Taki hem şah Ali Ül naki
Hasan Asker Neva için bağışla
İmam Mehdi'nin eşiğinde kul olan
Ol eşiği vela için bağışla
İmamlar nuru oluptur Ey Hatayi
Ki ol Nur hüda için bağışla

Pir Seyit Rıza

Bismişah Allah Allah!

Vakitler hayrola, hayırlar fet ola

Şerler def ola mümin şad ola

Hak Muhammed Ali gözcümüz yardımcımız bekçimiz ola. Oniki imamlar ondört masumu paklar, onyedi kemerbestler efendilerimiz katarından, didarından ayırmaya. Üçlerin beşlerin yedilerin, kırkların hayırlı himmetleri üzerimizde hazır ve nazır ola.

Yüce Allah dertlerimize derman, hastalarımıza şifa ihsan eyleye bizleri dermansız dertlere düşürmeye, görünür görünmez afetlerden saklaya bekleye. Geçmişlerimize rahmet eyleye. Yüce Allah yurdumuzu, ulusumuzu, varlığımızı, birliğimizi sonsuz eyleye. Ordumuzun kılıçlarını üstün eyleye. Dualarımızı dergâhı izzetinde kabul eyleye. Duası bizden kabulü Allah'tan ola.

Nuri nebi Keremi Ali, Pirimiz Hünkâr Hacı Bektaşı'ı Veli Gerçeğe Hüü mümine Ya Ali!

Secde biter. Cemaat eşlik edebilir.

ZAKİR DUAZI İMAM SÖYLEMEYE BAŞLAR

Muhammet Mustafa ey Şahı Merdan
Aliyyel Murtaza sana sığındım
Hatice Fatıma Hasan Müçteba
Hüseyin Kerbela da ana sığındım

İmam Zeynel ile Muhammed Bakır
Cennet bahçesinde bülbüller şakır
Cafer'i Sadık'a erdik çok şükür
Kazım Musa Rıza sana sığındım

Muhammed Taki'ye ver bir salavat
Aliyyel Naki'den umarız imdat
Hasan al Askeri eleman Mürvet
Mehdi sahip liva sana sığındım

Ondört masumu pak güruhu naci
Onyedi Kemerbest derdim ilacı
Pirim Hacıbektaş serimin tacı
Hünkâr evliyası sana sığındım

Virdi derviş senin kulun kurbanın
Yarın Arasat ta ulu divanın
Senin mücrimlere çoktur ihsanın
Pirim Süca Baba sana sığındım

Rehber okur

İKİNCİ DUAZI İMAM

Medet allah medet ya Ali
Bizi dergâhında mahrum eyleme
Pirim Hünkâr Hacı Bektaşı Veli
Bizi dergâhında mahrum eyleme

Şah Battal Hüseyin himmeti hakkı için
Muhammed Mustafa Hatemi hakkı için
Eyyübe verdiğin sitem hakkı için
Bizi dergâhından mahrum eyleme

Hasan aşkına çekelim zarı
Şah Hüseyin dinimizin serveri
Âlemin nurusun cenabı'ı bari
Bizi dergâhından mahsum eyleme

Zeynel'in canına kıydılar ceza
Muhammed Bakır'dır sırrına Murteza
İmam Cafer Kazım Musa Rıza
Bizi dergâhından mahsum eyleme

Derviş muhammedim ey gani kadir
Taki Naki Asker rahnumadır
Muhammed Mehdi'ye niyazı budur
Bizi dergâhından mahrum eyleme

***

Pir dua verir. Tüm cemaat secde eder.

Bismişah Allah Allah!

Esirgeyen ve bağışlayan allah'ın adı ile;

Ey kâinatın sahibi kapılarımızı sana açtık, senin hakikatine, aşkına rahmetine nail olmak için bütün imanımızla dua ediyoruz.

Ey kâinatın büyük ruhu hakikatını arayan canların gözlerinden perdeyi kaldır. Bizleri Ehlibeyt'in aşkına aydınlanmışlardan eyle. Karanlık ve şaşkınlık içerisinde bırakma nurunla doldur özümüzü.

Dünya üzerinde ve ruh âlemindeki velilerin ruh birliğine ulaştır bizi. Mutluluk, sevgi, barış ve kardeşlik erdem ve esenliğine hep bir olmayı nasip eyle.

Dualarımızı, niyetlerimizi Rahmetinle, kereminle, ihsanınla lütfunla karşıla. Başımızı secdeye koyup sana teslim olanlardan eyle bizi. Oniki imamların güzellik ve bilgeliğine bağışla bizleri. Hatice'i Kübra, Fatıma Zehra'nın himmetine, bizleri onların yolundan, didarından, katarından ayırma.

Evliyaların, enbiyaların, erenlerin; sana gönül verenlerin ışığından ışıklandır, ilminden ilimlendir. Pir seyit Nur Ali'nin himmetinden, himetlendir. Ahlakından ahlaklandır.

Yarabbi bizleri senin gerçekliğine, erenlerden eyle. Nuri nebi Kerem Ali Pirimiz Hünkâr Hacıbektaşı Veli gerçeklerin ve erenlerin yardımı ola.

Nuri nebi Keremi Ali, Pirimiz Hünkâr Hacı Bektaşı'ı Veli Gerçeğe Hüü mümine Ya Ali!

(Pir Seyit İbrahim; Pir seyit Rıza)

TEVHİD

Zakir saz ile başlar; cemaatle birlikte söyler:

Bismişah Allah Allah!
Medet ya Allah medet
Gel dertlere derman eyle
Yetiş ya Ali Muhammed
Gel dertlere derman eyle
Allah Allah Allah

Hasan Hüseyin aşkına
Yardım eyle düşküne
İmam Zeynel'in aşkına
Gel dertlere derman eyle
Allah Allah Allah

İmam Bakır'ın katına
Cafer'in ilim zatına
Musa Rıza hürmetine
Gel dertlere derman eyle
Allah Allah Allah

Şaki Taki'nin hem Naki'nin
İmam Hasan ül Askerin
Yargılamak senin şanın
Gel dertlere derman eyle
Allah Allah Allah

Galip Haktan dilek dile
Mehdi sahip zaman gele
Dedem oğlu secde kıla
Gel dertlere derman eyle
Allah Allah Allah

Muhammed'i candan sev
Ali'ye selman olasın
Ehlibeyt'e selam ver ki
Ali'ye selman olasın
Allah Allah Allah

Muhammed'i hazır bil ki
Canı hakka nazar bil ki
Her gördüğünü Hızır bil ki
Ali'ye selman olasın
Allah Allah Allah

Muhammed'e gönül kat ki
Cehd edip rehbere yet ki
Bir gerçekten etek tut ki
Ali'ye selman olasın
Allah Allah Allah

Hasan ile girdim ceme
Hüseyin sırrımı deme
Müsahipsiz lokma yeme
Ali'ye selman olasın
Allah Allah Allah

Zeynel Bakır Cafer Kazım
Rıza'ya bağlıdır özüm
Hatırın kırma şahbazın
Ali'ye selman olasın
Allah Allah Allah

Takiye Nakiye Eriş
Askeri de biter her iş
Mehdi'nin sırrına karış
Ali'ye selman olasın
Allah Allah Allah

Şah Hatayım özüm ırma
Gerçekler gönlünü kırma
Her âdeme sırrın verme
Ali'ye selman olasın
Allah Allah Allah

Secde Duası verilir.

Mürşit

Bismişah Allah Allah

Ya ilahi! Ellerimizi açtık, boynumuzu büktük sana yalvarıyoruz. Başımızı secdee koyup sana yalvarıyoruz. Dualarımızı, niyazlarımızı dergâhı izzetinde kabul eyle.

Ey kâinatın nuru, Hakikat nuru ile doldur özümüzü, hidayet ışığı ile aydınlat yüreğimizi, inayet eyle kolay kıl işimizi.

Hikmet nuru ile kaldır hicap perdesini; daima kelamınla süslendir dilimizi,

Bizi sana tapan, sana yönelen mümin kullardan eyle. Aşk ile yanıp vecd ile varlığına karışanlardan eyle.

Bizi doğru yol olan sıratül müstakin yoluna ilet, Adın dilimizde varlığın benliğimizde, sevgin yüreğimizde daim olsun.

Ey ilahi! Kâinatın sahibi ulu sesin, yüce sensin. Yarattıklarının şerrinden, çöktüğü zaman karanlığın şerrinden, gelip çattığı zaman göz perdelemesinin taştığı zaman, hasetçinin hasedinden, sen bizleri üçlerin, beşlerin, yedilerin, kırkların, oniki imamların didarından katarından ayırma, bütün evliya ve erenlerin yüzü gözü hürmetine koru Yarabbim!

Nuri nebi Keremi Ali, Pirimiz Hünkâr Hacı Bektaşı'ı Veli Gerçeğe Hüü mümine Ya Ali!

Zakir Tevhidi cemaatle birlikte söyler.

Şu âleme nur doğdu la ilahe illalah
Muhammed'e doğduğu bu gece la ilahe illalah
Yeşil kandilde nur idi la ilahe illalah
Muhammed doğduğu gece

Hak la ilahe illallah illallah şah illallah
La ilahe illallah illallah şah illallah
Sen Âli'msin güzel şahım
Şahım eyvallah eyvalla

Huri kızları hepsi la ilahe illalah
Muhammed dinin tabusu la ilahe illalah
Açıldı cennet kapısı la ilahe illalah
Muhammed doğduğu bu gece la ilahe illalah

La ilahe illallah şah ilallah
La ilahe illallah şah ilallah
Sen Ali'msin güzel şahım
Şahım eyvallah eyvallah

Muhammed dünyaya geldi
La ilehe illallah
Bilmeyenin aklı şaştı
La ilahe illallah ilallah
Bin bir putlar yere geçti
La ilahe illallah
Muhammed doğduğu bu gece

La ilahe illallah
Hak La ilahe illallah
İlallah şah ilallah
La ilahe illallah şahım ilallah
Sen Ali'msin güzel şah
Şahım eyvallah eyvallah

Huri kızlar geldiler
La ilahe illallah
Muhammed'in dinin sordular
La ilahe illallah
Nurdan Kur'an dan sordular
La ilahe illallah
Muhammed doğdu bu gece

La ilahe illallah
Hak La ilahe illallah
İlallah şahım ilallah
İlahi şahım eyvallah eyvallah
Sen Ali'msin güzel şah
Şahım eyvallah eyvallah

Muhammed kalktı oturdu
La ilahe illallah
Âlemi nura batırdı
La ilahe illallah
Yer gök salavat getirdi
La ilahe illallah
Muhammed doğdu bu gece

La ilahe illallah
Hak La ilahe illallah
İlallah şahım ilallah
Sen Ali'msin güzel şahım
Şahım eyvallah eyvallah

Şah Hatayi kardeşler La ilahe illallah
Güzel olur bu işler La ilahe illallah
Secdeye indi hep başlar La ilahe illallah
Muhammed doğdu bu gece La ilahe illallah

Hak La ilahe illallah ilahi şahım eyvallah
La ilahe illallah ilahi şahım eyvallah
Şah Ali'msin güzel şahım
Şahım eyvallah eyvallah

***

Mürşit duasını okur. Tüm cemaat secde eder.

BismişahAllah Allah

Esirgeyen ve bağışlayan Allah'ın adı ile.

Ey ilahi! Sana hamdü senalar olsun. Güzel peygamberin Muhammed Mustafa'ya Ehlibeytine selam ve salavat olsun. Ey yerin göğün sahibi! Bizi hidayetinle aydınlat ki, gittiğimiz her yere barış, huzur ve mutluluk götürelim. Ayıran değil birleştiren, bölen değil kaynaştıranlardan eyle.

Ya İlahi! Kin olan sevgi, kem olan yere hoşgörü, dertlere deman, şüphe olan yere ikrar; ümitsizlik olan yere ümit, karanlık olan yere ışık olmayı bizlere lütfet.

Ey kâinatın nuru! Toprak gibi türap olmamı, yağmur gibi hiçbir şey ayırmadan yağdığı gibi, her yere hayat canlılık bahşedenlerde eyle bizi.

Ey ulu İlahi! Güneş gibi hiçbir şey ayırmadan, ışığınla tüm varlıkları eydınlatanlardan eyle bizi. Ey İlahi Yarabbi! Ehlibeyt'in mahsumiyetini ve temizliğini cümlemize nasip eyle Yarabbi!

Nuri nebi Keremi Ali, Pirimiz Hünkâr Hacı Bektaşı'ı Veli Gerçeğe Hüü mümine Ya Ali!

MİRAÇLAMA

1
Geldi çağırdı Cebrail
Hak Muhammed Mustafa
Hak seni miraca okur
Davete kadir Hüda
2
Evel emanetin budur ki
Piri, mürşit rehber tutasın
Kadini erkâna atasın
Tariki müstakime
3
Muhammed sukuta vardı
Yoktur senden aziz
Şimdi senden el tutalım
Hak buyurdu Vedduha
4
Muhammed'in beline bağladı
Anda ahırı Cebrail
İki gönl bir oldular
Yürüdüler dergâha
5
Vardı dergâhın kapısına
Gördü orda aslan yatar
Aslan anda hamle kıldı
Başa koptu bir tufane
6
Buyurdu sırrı kâinat
Korkma ya habibim dedi
Hatemi ağzına ver ki
Aslan ister nişane
7
Hatemi ağzına verdi
Aslan anda oldu sakin
Muhammed'e ol verdi
Aslan gitti nihaneye
8
Vardı Hakk'ı tavaf etti
Evvela bunu söyledi
Ne heybetli senin şirin
Hayli cevreyledi bizi
9
Gördü biçare derviş
Hemen yutmak istedi
Ali yanımda olaydı
Dayanırdım ol şahıma
10
Gel benim sırrı devletim
Sana tabiyim ey habibim
Eğiliben secde kıldı
Eşiği kıblegahım
11
Kudretin üç hon geldi
Sütü, elmayı, balı aldı
Elmayı kırk pare böldü
Uzattı Emrullaha
12
Doksan bin kelam danıştı
İki cihan dostuna
Tevhidi armağan aldı
Yeryüzündeki insana
13
Muhammed ayağa kalktı
Ümmetini dinledi
Cümlesine rahmet olsun
Dedi anda Kibriyaya
14
Eğili ben secde kıldı
Hoşça kal sultanım dedi
Kalkıp evine giderken
Yoluna uğrattı kırklara
15
Vardı kırklar makamına
Oturuben oldu sakin
Cümlesi de secde kıldı
Hazreti Emrullaha
16
Muhammet secdeye koydu yüzünü
Hakka teslim etti özünü
Cebrail getirdi üzümü
Hasan Hüseyin'e

17
Cümleden ulu yolumuz
Şeydullahını diledi
Size kırklar derler
Niçin eksiktir biriniz
18
Selman orda hazır idi
Şeydullah diledi
Bir üzüm tanesi koydu
Selman'ın Keşkullahına
19
Kudretten bir el geldi
Ezdi bir engür eledi
Hatemi parmakta gördü
Uğradı bir müşkül hale
20
Canım size kimler derler
Şahım bize kırklar derler
Cümleden ulu yolumuz
Eldedir külli varımız
21
Biri birimize neşter vursun
Bir yere akar kanımız
Cümleden ulu yolumuz
Eldedir külli varımız
22
Maden size kırklar derler
Nedendir eksik biriniz
Salman Şeydullaha gitti
Ondandır eksik birimiz
23
Ol şerbetten biri içti
Cümlesi de oldu hayran
Mümin Müslüm mest oldu
Hep girdiler semaha
24
Cümle canlar bir oldu
Dediler ki Allah Allah
Muhammed bile girdi
Kırklar ile Semaha
25
Muhammeim coşa geldi
Tacı başında düştü
Kemerbesti kırka bölündü
Hepsi sarıldılar kırklara
26
Muhabbetin galip oldu
Yolerkan yolun buldu
Muhammed'e yol göründü
Canlar oldu sefa
27
Muhammed evine gitti
Ali hakkı tavaf etti
Hatemi önüne koydu
Dedi sadaksın ya Ali
28
Evveli sen ahiri sen
Ey velayetler madeni
Cümlesi de sana tabi
Dedi şahı velayet
29
Şah hatayım murada erdi
Bu sırrın ötesin
Hakkı inandıramadı
Özü çürük evraha

Pir Seyit Rıza

Mürşit duasına başlar. Gözcü, her zaman hizmette olduğu gibi yanında olur. Dara durur.

***

Bismişah Allah Allah!

Hakkın aşkı gönlümüze dolunca, canlar semaha durunca, Muhammed Ali'nin nuru yanınca:

Semalar saf ola, günahlar af ola. Durduğumuz Kırklar seması ola. Hakk için ola seyir için olmaya! Yardımcımız oniki imamlar ola. Dilden dileklerimizi, gönülden muratlarımızı Hakk Muhammed Ali vere.

Semalar kırklar seması ola. Semah bizleri bağışlayan Muhammed Mustafa'nın şefaati üzerimizde hazır ve nazır ola.

Nuri nebi Keremi Ali, Pirimiz Hünkâr Hacı Bektaşı'ı Veli Gerçeğe Hüü mümine Ya Ali!

***

Semah çekenler rukuya durur. Pir duasını verir.

Bismişah AllahAllah!

Tevella ve Teberranız kabul ola. Hakk'ın dergâhına yazılmış ola. Yüzümüz ak, gönlümüz pak ola. Yüce Allah cümlemizin yardımcısı ola.

Nuri nebi Keremi Ali, Pirimiz Hünkâr Hacı Bektaşı'ı Veli Gerçeğe Hüü mümine Ya Ali!

***

Gözcü niyaz olur. Diz üstü oturur, şu duayı okur;

Bismişah Allah Allah!

Allah Muhammed, Ya Ali! Dar çeken didar göre, Didar gören cehennem narı görmeye! Fatıma anamız muratlarını vere, Pir Seyit Hüseyin'in himmeti üzerimizde hazır ve nazır ola.

Nuri nebi Keremi Ali, Pirimiz Hünkâr Hacı Bektaşı'ı Veli Gerçeğe Hüü mümine Ya Ali!

***

Rehber cemiyetin rahat oturmasını sağlar. Semahtan sonra zemzem suyu gelir.

Saki bir elinde bardak, bir elinde sürahi ile dara durur, Rehber duasını verir.

EMBİYA SURESİ 35-36. Ayetleri:

Bismihşah Allah Allah!

Esirgeyen ve bağışlayan Allah'ın adı ile

Bütün canları sudan yarattık. Allah her istediğine şifayi verir. Selamullah Ala imam Hüseyin evladı imam Hüseyin lutfuna muhtacız ya Hüseyin. Derdimize senden derman bekleriz ya Hüseyin. Gayriye muhtaç eyleme sevenlerini. Bizlere her vakit sen medet kıl ya Hüseyin.

Senden hezaran lenet olsun ol Yezid'e; ol gurup ki delalet ahtını bozup, seni şehit ettiler ya Hüseyin. İsmi pakın aşkı için zikredeni koyma zulmette hergiz ver muradı oda dedi gir yanına ağlayan ya Hüseyin. İznin ile su taşıdım aşkına vermek için, Aşkın ile içenlere şifa hayat veren ya Hüseyin: Ber cemali Muhammed Ber Kemali İmam Hasan, İmam Hüseyin, İmam Ali'yi pir bilip verelim Muhammed Mustafa ve Ehlibeyt'ine salavat.

***

Pir cemiyetin duasını verir. Cemiyet hep birlikte salavat getirir.

Allahümme salli ala seydina Muhammed'in ve ala Ali Muhammed.

Bismişah Allah Allah!

Erenler şamile pervane geldim

Başı açık yalın ayat ben divana durdum

Şehri şehre kattım ol tez iktidarım
Derem derem bir yudum su ver

Kerbela'da Yezid elinde şehit olan imamlar aşkına
Saki imam Hüseyin Cennet mekânı imam Hüseyin

Onlar çok çektiler mihnet ile belayı
Onlara nasip eyle bu kevser sülaleyi
Susuz şehit ettiler Ali evladı ol hanedanını
Derem derem bir yudum su ver

Kerbela'da Yezid elinde şehit olan imamlar aşkına
Saki imam Hüseyin Cennet mekânı imam Hüseyin

Şah Muhammed Şah Ali'dir şahımız
Şah Hüseyin'e kurban olsun canımız
Erenler dergâhı bizim dergâhımız
Derem derem bir yudum su ver

Kerbela'da Yezid elinde şehit olan imamlar aşkına
Saki imam Hüseyin Cennet mekânı imam Hüseyin

Şah Hatayi'm yana yana yürek döndü bir yana
Lanet okuyalım Yezid oğlu bir mervana
Bir yudum su vermediler Ali oğlu hanedana
Derem derem bir yudum su ver

Kerbela'da Yezid elinde şehit olan imamlar aşkına
Saki imam Hüseyin Cennet mekânı imam Hüseyin

Pir Seyit Rıza

Selamullah ya Hüseyin
Selamullah ya Hüseyin **(Seyit Mehmet TEZEL)**

Ahmedi muhtar aşkına
Sadık'ı sıtkı Selman'ı pak aşkına
Ahmedi Muhtar aşkına
Aliyyel Murtaza aşkına
İmam Hüseyin'i Kerbela aşkına

Sakkahüm Ya imam Hüseyin
Sakkahüm Ya imam Hüseyin

Kıl şefaat katresi düşene
Ya Hüseyin yardım eyle
Allah Allah diyene Ya Hüseyin

Selamullah ya Hüseyin
Selamullah ya Hüseyin **(Alevi Din Hizmetleri)**

Nur ola Allah sır ola Allah
İçenler şifa bula Allah
Dertlerimize derman ola
Hastalarımıza şifa senden ola Ya Allah
Hazreti İmamHüseyin'den
Gelen engür suyu ola Ya Allah

Pir Seyit İbrahim'in himmeti
Üzerimizde hazır ve nazır ola

Rehber duasını okur. Saki suyu cemaate dağıtır. Allahtan şifa olsun diye hizmetini yapar.

Bismişah Allan Allah!

Aşk olsun içene rahmet olsun göçene
Hazreti İmam Ali ve İmam Hasan'a
Hazreti İmam Hüseyin'e Kerbela hakkı için
Gittiği yerde dert görmeye
Erenler keremi evliyalar
Seyen Lillah Allah eyvallah!
Nuri nebi Keremi Ali, Pirimiz Hünkâr Hacı Bektaşı'ı Veli Gerçeğe Hüü mümine Ya Ali!

***

Mersiyeyi zakir söyler,

Bütün canlar ayağa kalkar el ele tutuşur birlikte mersiye okunur.

MERSİYE
(AH HASANIM VAH HÜSEYİN'İM)

Bugün matem günü geldi
Ah Hasan'ım vah Hüseyin'im
Senin derdin bağrımı deldi
Ah Hasan'ım vah Hüseyin'im
Şehit olmuş şahı merdan
Şah Hüseyin'im vah Hüseyin'im

Bizimle gelen gelsin
Serini verenler versin
Hüseyinler şehit olsun
Ah Hasan'ım vah Hüseyin'im
Şehit olmuş şahı merdan
Şah Hüseyin'im vah Hüseyin'im

Kerbela'nın yazıları
Şehit düşmüş gazileri
Fatıma ananın kuzuları
Ah Hasan'ım vah Hüseyin'im
Şehit olmuş şahı merdan
Şah Hüseyin'im vah Hüseyin'im

Kerbela'nın önü düzdür
Geceler bana gündüzdür
Şahı Kerbala yalnızdır
Ah Hasan'ım vah Hüseyin'im
Şehit olmuş şahı merdan
Şah Hüseyin'im vah Hüseyin'im

Gökte yıldız paralandı
Şehriban ana karalandı
Şah Hüseyin yaralandı
Ah Hasan'ım vah Hüseyin'im
Şehit olmuş şahı merdan
Şah Hüseyin'im vah Hüseyin'im

Bir su verin masum cana
Yezid içti kana kana
Fatıma ana yana yana
Ah Hasan'ım vah Hüseyin'im
Şehit olmuş şahı merdan
Şah Hüseyin'im vah Hüseyin'im

Boz bulanık puslu dağlar
Veranedir bahçeler bağlar
Şah Hatay'im durmuz ağlar
Ah Hasan'ım vah Hüseyin'im
Şehit olmuş şahı merdan
Şah Hüseyin'im vah Hüseyin'im

Zakir bir Kerbela mersiyesi söyler

Durdum divanına dardayım
Yetiş imdadıma İmam Hüseyin
Aşkın elinde ciğerim dağlı
Yetiş imdadımıza İmam Hüseyin

Ahiret Kerbela'nın bir günü
Mülkümüzde şu dünyada fanidir fani
Yetiş Hazır yetiş bugün carımıza
Yetiş imdadımıza İmam Hüseyin

Dermen der Kur'an hakkı için
Sevenin gönlünden gitmiyor billah
Cümlemizin muradını ver Allah
Yetiş imdadımıza İmam Hüseyin

Canlar ayakta iken Zakir salavat geçer

Ya İmam Muttakin Server Muhammed
Mustafa'nın adına verelim salavat

Allahümme Salli Ala Seydine Muhammed'in Ve Ala Ali Muhammed

Ya İmam Mattakin Server Nuru Ehlibeyt ve oniki imamlara salavat

Canlar Zakir ile birlikte salavat getirir.

Çekerim aşkın yanarım
Ceme girsin bütün canlar
Tevhit kararın buldu
Yol erken yerin buldu

Müminler ah çekip ağladı
Ah Hasan'ım vah Hüseyin'im Şah Hüseyin
Eveli hü diyelim ahiri hü diyelim
Tevhid kararını buldu
Gerçeğe hü diyelim

Hatayi'yem handan gelir
Cesetlerde candan gelir
Bu yola meyil verenler
Serin verir serden gelir **(Pir Seyit İbrahim)**

Şah Hatayi'yem uluya gider
Ululardan uluya gider
Gafil olmayın gaziler
Bu yol Şahı Merdana gider

Verelim Muhammed Mustafa ve Ehlibeyt'ine salavat.
Zakir ile canlar hep birlikte salavat getirir.
Alluhümme Salli Ala Seyidina Muhammed'in Ve Ala Ali Muhammed.

Pir secdede ki canların duasını verir.

Bismişah Allah Allah!

Esirgeyen ve bağışlayan Allah'ın adı ile

Ey yüce Allah'ım sana hamd olsun ki bizler sana kul, Habibin Muhammed Mustafa'ya ümmet Ali'yyül Murtaza'ya talip ve soyuna taraf kıldın.

Yarabbi! Hatice'i Kübra ve cennet saadet Fatıma-Tül Zehra'nın himmetini rahmetini bizlerden esirgeme.

Yarabbi! Rahman ve rahim olan Allah'ım, adın yüzü suyu hürmetine imam Hasan ve Şehit Şah İmam Hüseyin'in sevgisi ile gönüllerimizi nurlandır,

Ya İlahi! Hüseyin ve Zeyneb'in hakkı hürmetine bizleri onların dostlarından ve izleyicilerinden, Pirimiz pir Seyit Battal Hüseyin'in himmetinden sakla ve bekleyen, görüp gözeten hakkı için neyleyim, ne diyeyim dedirtme. Hastalarımıza şifa, dertlerimize deva, evlat isteyene hayırlı evlat, devlet isteyene hayırlı devlet nasip eyle.

Yarabbi! Deryada, denizde, sahra da çölde, zorda kalıp da; Ya Ali carımıza yetiş diyenlerin candan imdatlarına yetiş. Ya Ali darda zorda koymayasın.

Ya İlahi! Eşimizin, dostumuzun, talibimizin, müminimizin cemi cümlemizin ağız tadını bozmayasın, elem keder göstermeyesin. Ali'nin inayetinden, Muhammed'in şefaatinden mahrum bırakmayasın. Kamillerin, ariflerin, pirlerin, himmetinne nail eyleyesin. Nuri nebi Keremi Ali, Pirimiz Hünkâr Hacı Bektaşı'ı Veli himmetine:

Nuri nebi Keremi Ali, Pirimiz Hünkâr Hacı Bektaşı'ı Veli Gerçeğe Hüü mümine Ya Ali!

Pir Seyit Hüseyin
Zeynel Abidin Ocağı

***

1-Rehber süpürgeciler duası;

Bismişah Allah Allah!

Kerbela için gözlerim yaştır. Zalimin bağrı kara taştır. Erenler yolunda Ali'yyel Murtaza baştır. Kırklar meydanında Pirimiz Üstadımız Seyit Farraştır.

Nuri nebi Keremi Ali, Pirimiz Hünkâr Hacı Bektaşı'ı Veli Gerçeğe Hüü mümine Ya Ali!

***

2-Süpürgeciler duası (Pir)

Bismişah Allah Allah!

Hayırı hizmetler kabul ola, muratlar hâsıl ola, isteklerinizi dilden dilekleriniz, gönülden muratlarınızı Hakk Muhammed Ali vere. Hizmetinizde şefaat bulasınız. Pir Seyit Battal Hüseyin'in himmeti üzerinizde hazır ve nazır ola.

Nuri nebi Keremi Ali, Pirimiz Hünkâr Hacı Bektaşı'ı Veli Gerçeğe Hüü mümine Ya Ali!

***

1- Pir lokma duası verir;

Bismişah Allah Allah!

Evelallah diyelim kadim Allah diyelim. Her dem Allah diyelim. Geldi Şah Ali sofrası, ya Hakk diyelim. Hakk versin. Biz yilyelim. Gerçekler demine Pir Seyit Rıza'nın himmeti üzerimizde hazır ve nazır ola.

Nuri nebi Keremi Ali, Pirimiz Hünkâr Hacı Bektaşı'ı Veli Gerçeğe Hüü mümine Ya Ali!

***

2- Mürşit lokma duası verir;

Bismişah Allah Allah

Niyazımız nur ola şah zuhur ola. Lokmalar kabul ola,

yiyene helal, yedirene delil ola. Dertlerimize derman, hastalarımıza şife Allah'tan ola. Erenler kerem eyleye, lokmalarımız cümlemizin kazasına, belasına kalkan ola. Evlerimize bereket, kazancımıza ihsen eyleye. Pir Seyit İbrahim'in himmeti üzerimizde hazır ve nazır ola.

Nuri nebi Keremi Ali, Pirimiz Hünkâr Hacı Bektaşı'ı Veli Gerçeğe Hüü mümine Ya Ali!

***

3- Kere tekrarlanır. Rızalık alınır canlar,

1- Lokmalar eşit olarak herkese dağıtılır (Cem bitme)

* Ceme geldi Hakkın niyazı elim değildir Taht ile terazi herkes hakkına oldu mu razı?

* Eme geldi Hakkın niyazı elim değildir Taht ile terazi herkes hakkına oldu mu razı?

* Eme geldi Hakkın niyazı elim değildir Taht ile terazi herkes hakkına oldu mu razı?

Canlar karşılık olarak:

Biz razıyız sizde hakkınıza razı mısınız? Diye karşılık verirler niyazcıya.

***

2-Pir lokma duası verir.

Bismişah Allah Allah!

Esirgeyen ve bağışlayan Allah'ın adı ile

Hayırlar hizmetler kabul ola. Muratlar hâsıl ola. Hakk Muhammed Ali yardımcınız ola. Pir Seyit İbrahim'in himmeti üzerinizde hazır ve nazır ola.

Nuri nebi Keremi Ali, Pirimiz Hünkâr Hacı Bektaşı'ı Veli Gerçeğe Hüü mümine Ya Ali!

***

3-Pir lokma duası verir.

Bismişah Allah Allah

Esirgeyen ve bağışlayan Allah'ın adı ile

Ve bi nuru azametike Ya Allah Ya Allah Ya Allah ve bi nuru Nübiveti ke Ya Muhammed Ya Muhammed Ya Muhammed ve bi nuru Velayeti ke Ya Ali Ya Ali Ya Ali. Erenlerin evliyaların himmetini üzerimizde hazır ve nazır ola,

Nuri nebi Keremi Ali, Pirimiz Hünkâr Hacı Bektaşı'ı Veli Gerçeğe Hüü mümine Ya Ali!

Pir Seyit İbrahim

***

Rehberduasını verir;

Bismişah Allah Allah

Batın oldu çıramız Nuru Ahmet, Zahir oldu şemsi Mahı Muhammed Allah eyvallah Pir Seyit Rıza'nın himmeti üzerimizde hazır ve nazır ola...

Nuri nebi Keremi Ali, Pirimiz Hünkâr Hacı Bektaşı'ı Veli Gerçeğe Hüü mümine Ya Ali!

***

Mürşit gözcü ve kapıcı duasını verir;

Bismişah Allah Allah

Allah'tan ola hidayet, Muhammed Mustafa'dan ola şefaat, Ali'yyel Murtaza'dan ola himmet. Kırklar ceminde pirimiz Üstadımız Cebrail ola, Mustafa Erenlerin Evliyaların himmeti üzerimizde hazır ve nazır ola.

Nuri nebi Keremi Ali, Pirimiz Hünkâr Hacı Bektaşı'ı Veli Gerçeğe Hüü mümine Ya Ali!

Pir Seyit Rıza

Zeynel Abidin Ocağı

Pir Seyit Rıza'nın oğlu; Pir Seyit İbrahim Zeynel Abidin Ocağı, Ahmet Yesevi torunları, Dersim doğumlu

REHBER GÖZCÜ DUASI VERİR

Bismişah Allah Allah!

Hizmetler kabul ola, muratlar hâsıl ola, Hakk Muhammed Ali yardımcımız ola. Pir seyit Battal Hüseyin'in himmeti üzerimizde hazır ve nazır ola.

Nuri nebi Keremi Ali, Pirimiz Hünkâr Hacı Bektaşı'ı Veli Gerçeğe Hüü mümine Ya Ali!

***

Mürşit duasını verir.

1-Son olarak seccademiziserme;

Bismişah Allah Allah!

Erenler meydanına serdiğimiz serildi. Mümin Müslüm dar olup secde kıldı.

Tüm hizmetler yerini buldu.

Seccademiz cehennem narına perde oldu. Yir Seyit Rıza'nın himmeti üzerimizde hazır ve nazır ola.

Nuri nebi Keremi Ali, Pirimiz Hünkâr Hacı Bektaşı'ı Veli Gerçeğe Hüü mümine Ya Ali!

Pir Seyit İbrahim

PİR DUASINI OKUR

Oniki hizmet görevlileri hep birlikte duasını alır.

Bismişah Allah Allah!

Allah'a hamd edip Hakk didarı gördük bugün. Bütün müşküller hal edip hakkın güzelliklerine erdik bugün.

Hakk aşkı ile yanıp, Rabbimize şükür ettik bugün.

Dünyanın isteklerinden sıyrılıp ruhumuzu temizledik bugün. Dilden dileklerinizi gönülden muratlarınızı versin Allah'ım.

Ey Yüce Allah'ım;

Senin rızan için yaptığımız ibadetleri, okuduğumuz duvazı imamları yüzü suyu hürmetine günahlarımızı bağışla. Semalarımız kırklar seması ola. Gelen loklarımızı âlemlerin rahmeti Muhammed Mustafa'nın ve onun temiz ve masum Ehlibeyti aşkına kabul eyle. Bizleri sevgin ve rahmetinle ödüllendir.

Ey İlahi Yaradan:

Bizleri Hakk erenlerinin izinden ayırma İbadetlerimizi sırrı Kerbela hakkı için kabul eyle. Gönül verip Hak Muhammed Ali yoluna hizmet edenlerin hizmetini kabul eyle. Hizmet sahiplerinin keşfi keremleri üzerinde hazır ve nazır ola.

Yarabbi!..

Aramızda olmayan ağzı dualı kularınında gölül birliği ile dualarımızı kabul eyle, Erenlerin Hakk'ı himmeti

için Pir Seyit İbrahim'in himmeti üzerimizde hazır ve nazır ola.

Nuri nebi Keremi Ali, Pirimiz Hünkâr Hacı Bektaşı'ı Veli Gerçeğe Hüü mümine Ya Ali!..

Pir Seyit İbrahim
Pir Cem bitişin duasını verir,

Pir duayı okurken kapıcı kapıyı
Allah Muhammet Ya Ali
Allah Muhammet Ya Ali
Allah Muhammet Ya Ali (diyerek açıp kapatır.)

Bismişah Allah Allah

Oturan, duran; dedisiz, kodusuz, kovsuz gıybetsiz, sırrı sır ederek evine varana; Hızır yoldaşı, Ali klavuzu ola. İmam Hüseyin'de yardımcısı ola. Pir Seyit İbrahim'in himmeti üzerinizde hazır ve nazır ola.

Nuri nebi Keremi Ali, Pirimiz Hünkâr Hacı Bektaşı'ı Veli Gerçeğe Hüü mümine Ya Ali!..

Pir Seyit Rıza

Alevi-İslam inancı Pir Seyit Rıza cemevi Ahmet Yesevi soyu;

ALEVİ-İSLAM İNANCINDA DİNİMİZİN İNANCIMIZIN GEREĞİ SEMALARIMIZ KIRKLAR SEMASIDIR.

İnancımız gereği Talip Rehberiyle, Rehber Mürşidi ile dara durur. Müşit de piriyle dara durur. Yolumuz kıldan ince kılıçtan keskindir. Fahri Kâinat âlemlere Rahmet verelim Muhammed Mustafa'ya ve Ehlibeytine verelim salavat.

Allahümme Salli Ala Seydine Muhammet Ali ve Ehlibeyt.

Zakir oniki hizmet darına durur. Pir duasını okur,

Dua 1 **Bismişah Allah Allah!..**

Hizmetler kabul ola, muratlar hâsıl ola, Vakitler hayır ola. Hayırlar fet ola, şerler def ola. Hazırı gaip, Zahiri batın cem erenlerinin nuru cemali aşkına Yüce Allah cümlemizi Ehlibeyte nail eyleye.

Pir Seyit Rıza'nın'himmeti üzerinizde hazır ve nazır ola. Nuri nebi Keremi Ali, Pirimiz Hünkâr Hacı Bektaşı'ı Veli Gerçeğe Hüü mümine Ya Ali!..

***

Pir oniki hizmet sahipleri duası okur. Rukü:

Bismişah Allah Allah!..(Dua 2)

Tevella ve Teberanız kabul ola. Yüzünüz ak, gönlünüz pak ola.

Yüce Allah!

Cümlemizin yardımcısı ola, Pir Seyit İbrahim'in himmeti üzerinizde hazır ve nazır ola.

Nuri nebi Keremi Ali, Pirimiz Hünkâr Hacı Bektaşı'ı Veli Gerçeğe Hüü mümine Ya Ali!..

***

Pir Post Duası okur;

Bismişah Allah Allah!..

Erenler postu geldi. Hizmet yerini aldı. Mümin Müslüm karar verdi. İkrarınızda daim olasınız. Hakk didarı göresiniz.

Post sahibi himmetinden şefaat göresiniz. Pir Cafer'i Geyik'in himmeti üzerinizde hazır ve nazır ola.

Nuri nebi Keremi Ali, Pirimiz Hünkâr Hacı Bektaşı'ı Veli Gerçeğe Hüü mümine Ya Ali!..

***

Pir Zemzem duası okur;

Bir bacı omuzunda havlu ile duaya durur;

Bismişah Allah Allah!..

Manayı marifet, sırrı hakikat hizmeti geldi. Ey cemaat sukut eyle. Hakk Muhammet Ali hizmeti dertlerineze deva ola. Pir Seyit Rıza'nın himmeti üzerinizde hazır ve nazır ola. Nuri nebi Keremi Ali, Pirimiz Hünkâr Hacı Bektaşı'ı Veli Gerçeğe Hüü mümine Ya Ali!..

***

Post kaldırma Hizmet Duası;

Bismişah Allah Allah!..

Ben gülbengi kamberim etmem adulara hayıf, Pirimiz üstadımız kırklar meydanında Selman'ı Piri pak, Ber Cemali Muhammed Ber kemali İmam Ali, İmam Hüseyin, İmam Ali'yi pir bilip verelim Muhammed Mustafa'ya ve Ehlibeyt'ine Salavat.

Allahümme Salli Ala Seydine Muhammed Ali ve Ehlibeyt.

Nuri nebi Keremi Ali, Pirimiz Hünkâr Hacı Bektaşı'ı Veli Gerçeğe Hüü mümine Ya Ali!..

***

Zemzem suyu duası (1)

Bismişah Allah Allah!..

Haydar'ı rahmandan teninden olduk pak, yüzümüzü sürdük dergâhına olduk ak. Kırklar meydanında Pirimiz üstadımız İbrikçi Selman'ı pak. Pir Seyit Battah Hüseyin'in himmeti üzerinizde hazır ve nazır ola.

Nuri nebi Keremi Ali, Pirimiz Hünkâr Hacı Bektaşı'ı Veli Gerçeğe Hüü mümine Ya Ali!..

***

Zemzem Suyu duası; (2)

Bismişah Allah Allah!..

Hüda Hakk için kabul eyle hizmeti; ey Şah Murtaza Ali dergâhı; Hüseyin Kerbela da nur hakkı için, bu yoldan ayırma. Ey gani Şah erenlerin hakkı hayırları himmeti; Şahı Pir Hüseyin' in himmeti üzerinizde hazır ve nazır ola.

Nuri nebi Keremi Ali, Pirimiz Hünkâr Hacı Bekta

şı'ı Veli Gerçeğe Hüü mümine Ya Ali!..

(Pir Seyit Rıza)

Delil yakma duası

3 adet mum ile yakılır.

Bismişah Allah Allah!..

La feta illahi Ali La feta ilahi seyfe ilahi zülfikar

Yaratanın nuru aşkına Ya Allah, Ya Allah Ya Allah

Peygamberin nuru aşkına Ya muhammed Ya muhammed Ya muhammed

Velayetin nuru aşkına Ya Ali Ya Ali Ya Ali

Nuri nebi Keremi Ali, Pirimiz Hünkâr Hacı Bektaşı'ı Veli Gerçeğe Hüü mümine Ya Ali!..

***

BÜTÜN EVREN SEMAH DÖNER ALLAH DİYE

Ehli beyt yolunda Semah duası ve erkânı semah 40'lar meclisinden bu güne kadar devam eder. Semah Cemin özüdür; aynı zamanda 40'ların ikrarıdır.

Canlar bizim alevi olarak cemlerimizde Semah döneriz.

40'lar ceminde ve 40'lar meclisinde Hazreti Muhammed'in Miraç dönüşü 40'lar meclisine uğrar. Selmanı Piri Pak bir üzüm tanesiyle içeriye girer.

Hazreti Muhammed'e:

"Ey yoksulların hizmetçisi bu üzüm tanesini biz kırklara eşit olarak paylaştır," deyince, Hazreti Muhammed şüpheye düşer. Anında Cebrail cennetten nurdan bir tabakla çıka gelir ve Hazreti Muhammed'in önüne tabağı koyarak:

"Yar Resullulah üzüm tanesini ezip şerbet yap, sonrada şerbeti kırklara paylaştır." Dediğinde, Hazreti Muhammet üzüm tanesini tabakta şerbet yaparık yanında oturanan dudağına şerbetli parmağını değdirir değdirmez bir anda Kırklar " Allah Allah Allah" diyerek semah dönmeye başlarlar. O günden bu güne cem meydanında ve evlerde döndüğümüz semah bu kırklar semahıdır.Semah Allah'ın "Semi" isminin türevidir, "duyan işiten" anlamına gelir. Kur'an da "O, duyan 'Semi ve bilen Alim' dir." Başka bir ayette ise "duyan 'Semi' ve gören 'Basardır' dır." Buyurur. Semah aynı zamanda Allah'a dönüştür.

Fecr Suresi: 27-28-29-30 Ayetleri:

Ey Rabbine itaat eden ve huzura ermiş olan ruh; dön Rabbine, sen O'ndan O senden hoşnut olarak! Katıl, gir kullarımın içine! Gir cennetime!" Buyurur. Semah

'dön!' Sesini duan kulun o aşk ve vecd haliyle Rabbine dönüşünü temsil eder. Bu dönüş bütün evrende ve her zerrede mevcuttur.

Yasin Suresi 40. Ayette:

"Ne güneşin aya yetişip çatması "çarpması" mümkün olur, ne de gece gündüzü geçer. Hepsi güneş, ay ve yıldızlar ayrı ayrı bir felekte 'yörüngede' dönerler devirlerini tamamlarlar." Buyurulmuştur.

Yüce Yaradanın varlığına, birliğine, büyüklüğüne şahadet ve hamd edercesine en ufak hücreden, gökteki yıldızlara kadar, kâinattaki tüm varlıklar, bu semaha iştirak ederler. Göklerde ve yerde ne varsa" turnalar dahi Hazreti Muhammed Mustafa'nın ve Şahı Kerbela'da torunu Hazreti Hüseyin üzerinde Semah dönerek Anadolu'ya gelip Anadolu'da Hünkâr hacı Bektaşı Veli'yi ziyaret eder. Sivas üzerinde Semah ederek ve kesik başa dönerler, kesik baş seması bittikten sonra 12. Ayda tekrar Kerbela'ya dönerler. Allah'ı zikrederler.

TEĞABÜN 1. AYETİ:

"Göklerde ve yerde ne varsa Allah'ı teşbih eder. Mülk O'nun hamd O'nun ve O, herşeye kadirdir." Buyurur ve teyit edercesine Semah, Hakk aşığının Allah'a karşı duyduğu sevgiyi, aşkı hareket halinde dönerek ifade etmesidir.

Semah Alevilerin temel ibadetidir. Onun için cem Erkânında ibadetin sembolüdür. Semal evrensel olarak kutsaldır. Semah cemin belli aşamasından sonra deyişler eşliğinde kadın ve erkek ayrımı yapılmadan, canların okunan deyişler eşliğinde birlikte yaptıkları ibadettir. Semah dönen canlar, duygunun, sevginin, Allah aşkının yani insani duyguları bütünleştiren, birleştiren, birlikte özümleyerek paylaşım yapan evrensel bir duygudur.

Semah dönenler kendilerinden geçercesine Hakk Muhammed Ali'ye büyük bir bağlılık içinde aşkla, şevkle, huzur içinde ayrı bir dünyaya yolculuk edercesine izleyen canları büyüleyecek tarzda semah dönerek ibadet ederler. Cemde yapılan 12 hizmetten bir ibadettir.

*Semahımız hak semahıdır, Semahımız Hazreti Muhammed'in semahıdır.

*Semahımız İmam Ali'nin, on iki imamların semahıdır.

*Semahımız 40'ların semahıdır. Semahımız gelmiş geçmiş nebilerin, evliyaların, enbiyaların, erenlerin ve 124 bin peygamberin, atamız Âdem, anamız Havva onun neslinden olan Şit Peygamber ve anamız gürüfü Naciye'nin semahıdır, pirlerimizin semahadır.

*Semahımız Ehli Beyt yol ve erkânına gönül bağlamış, canların ve içinde insanlık sevgisi taşıyanların semahıdır. Semah bir nevi hakkın katında ibadettir.

*Allaah aşkı ile dönen canlar, seyir için değil Hakk için semah dönerek ibadet yaparlar. Erenler ve Pirler gelmiş ve geçmişleri Allah Allah diyerek semah dönmüşlerdir.

*Semah Hakkla hak olmak, Hakk'a teslim olmak demektir. Semah Allah'a varan miraç yoludur. Semah dönmek ilhamla oluşan nizamın gereğidir.

*Bütün canlar cem olarak semah döner evrende...

*Değirmenler pervane döner, Halktan alıp Hakka vermektir semah. Bin yüz yıldır semah dönerek Hüü diye geldik. Semah öyle bir aşktır ki, dönmeyen bilmez dönen bilir.

*Semah; telli Kur'an saz ile duazı imamla, değişlerle tevhitle nefeslerle okunur.

*Semah sevgidir, semah saygıdır, semah dostluktur, Semah insanı insan yapandır.

*Semah barıştır, özgürlüklere umuttur semah, umutlara umut katmaktır, Varlığımız, birliğimiz, iri ve

diri oluşumuzdur; varlığımızı birliğimizi bütünlüğümüzü sağlar.

*Sema kadın erkek ayırımı yapmadan tüm renkleri birleştirerek canları bir can olarak bir araya toplar.

*Atamız Şit peygamber ve anamız güruhu Naciye'nin yüzü gözü hürmetine; Semah dönerek bir iki mürşit üç rehber olmadan evren dönmez, evrenin sahibi üç kişidir, taliplerle bütünleşir,

*Semah dönüldüğü yer tüm canlılar âleminde cem evleri ve evlerde yapılır. Kesinlikle başka yerde dönülmez.

*Pirin talibi nezaketinde, ziyaretinde gerekirse semah dönülür. Kırklar semahının dışında başka semah olmaz.

*Kur'an kesilen yerde semah dönülür. Cem evlerinde ve evlerde semah yapılır.

***

EHLİ BEYT DUAZI 12 İMAM

El ele el hakka yüce yaradan imam Ali, imam Hasan, imam Hüseyin, imam Zeynel Abidin, imam Muhammed Bakır, İmam Cafer Sadık, imam Musai Kazım, imam Ali Rıza, imam Muhammed Taki, imam Ali El Naki, imam Hasan Ül Asker, imam Mahammed Mehti!..

3'lerin, 5'lerin, 7'lerin, 12'imamların, 14' masumu pakların, 17'kemerbestlerin, 48'perşembelerin, 18'bin âle-min, 40 kapı 40 makam Lafeta Ya Ali!..

Ya Zülfikar pirimiz üstadımız Hünkâr Hacı Bektaşı Veli devletimize, milletimize, ordumuza havada, karada, denizde bizleri muzaffer eyle, düşmanlarımıza fırsat verme

Yarabbi! Kazancımızı hâkime hekime düşürme.

Yarabbi! Pir Hüseyin Karaşığ baba, Hubyar Sultan,

Kesikbaş, çeltek baba, keçeci baba seyit Kalender baba, Pir Seyit Rıza; himmeti üzerimizde hazır ve nazır ola. Tüm şehitlerimizin mekânı cennet ola. Yüz yirmi dört nebinin yüzü gözü hürmetine; burada okuduğumuz duaların hak için ola, seyir için olmaya. İlahi Yarabbi! Bizleri gözükür, gözükmez kazalardan belalardan, kov ve gıybetten gözet ve koru Yarabbi!

Ağu içenler, Baba Mansurlar, Hacı Kureşan, Düzgün Baba, Pir Sultan, Ahmet Yesevi'nin, Pir Seyit Rıza'nın vakitler tamam ola, lokmalar kabul ola. Tüm erenler evliyalar yardımcımız ola. Allah rızası için er Hak kabul etsin.

Nuri nebi Keremi Ali, Pirimiz Hünkâr Hacı Bektaşı'ı Veli Gerçeğe Hüü mümine Ya Ali!..

SEMAH DUASI

Bismişah Allah Allah!

Semalar saf ola. Günahlar af ola. Döndüğümüz semah hakkı için ola.

Hakk için ola, seyir için olmaya. Yardımcımız on iki imamlar ola. İstem ve dileklerimiz Hakk Muhammed Ali vere.

Semahınız kırklar semahı ola. Erenler Piri pir Seyit Rıza, Kurayş Baba, Düzgün Baba, Baba Mansur, Ağuiçenler, Celal Abbas, Hubyar Sultan, Pir Hünkâr Hacı Bektaşı Veli'nin cümle Nebiler ve Veliler, Erenler, Evliyalar dönülen Semah Hakk için ola. Seyir için olmaya.

Semahı bizlere bağışlayan Muhammed Mustafa'nın Şefaatı üzerimizde hazır ve nazır ola.

Nuri nebi Keremi Ali, Pirimiz Hünkâr Hacı Bektaşı'ı Veli Gerçeğe Hüü müminin demine ya Allah ya Muhammed ya Ali!

4 Kapı 40 Makam Şeriat Makamları

1-İman etmek

2 İlim öğrenmek

3-İbadet etmek

4- Haramdan uzaklaşmak

5-Ailesine Faydalı olmak

6-Çevreye zarar vermemek

7-peygamberin emirlerine uymak

8-Şefkatli olmak

9-Temiz Olmak

10-Yaramaz ve sakıncalı işlerden sakın

Şeriat kapısı'nı ve makamlarını şöyle özetliyebiliriz:

Kendi öz benliğini kötülükten arıtmayan, gelişmemiş, olgunlaşmamış inanın, din kuralları ve yasalar zoruyla eğitilmesi, kişilere ve topluma zarar verecek hareketlerde bulunması beydan verilmemesidir.

TARİKAT MAKAMLARI

1-El almak / Tövbe etmek

2-Mürşidin öğütlerine uymak

3 Temiz giyinmek

4-İyilik yolunda emek vererek çalışmak

5-Hizmet etmeyi sevmek

6-Haksızlıktan korunmak ve korkmak

7-Umut etmek, ümitsizliğe düşmemek

8- İbret almak

9- Nimmet dağıtmak

10-Özünü fakir görmek

Tarikat kapısını ve makamlarını şöyle özetleyebiliriz:

İnsanın kendi öziradesiyle hiçbir dış zorlama olma-

dan her türlü kötülüğü benliğinden kovabilmesi, elinden gelebilecek tüm iyilikleri hiç kimseden esirgememesi aşamasıdır.

MARİFET MAKAMLARI

1-Edepli olmak

2-Bencillik, kin ve garezden uzak olmak

3-Perhizkârlık (İsraf vemüsriflikten kaçınmak)

4-Sabır ve kanaat etmek

5-Utanmak hayâ etmek

6-Mert ve cömert olmak

7-İlim ve bilim öğrenmek

8-Özverili ve hoşgörülü olmak

9-Özünü ve benliğini bilmek

10-Kendini bimek. Arif olmak.

Marifet kapısını ve makamlarını şöyle özetliyebiliriz

Duygu ve ilimde en yüksek mertebeye ulaşmak, tanrısal sırları fark etmektir.

HAKİKAT MAKAMLARI

1-Alçak gönüllü olmak

2-Kimsenin ayıbını görmemek

3-Yapılabileceği hiçbir iyiliği esirgememek

4-Allahın her yaratığını sevmek

5-Tüm insanları bir görmek

6-Birliğe yönelmek ve yöneltmek

7-Gerçekleri gizlememek

8-Manayı bilmek

9-Rabbin sırrını öğrenmek

10-Allah'ın varlığına ulaşmak, hakkı görmektir.

SEMAH

1-Semah'ın arı Farsça "pervaz" olarak kullanılır.

2-İnsan bir dünyadır.

3-Dünya da bir insandır.

4-İkisi birbirini tamamlar

MELEKLER

1-Cebrail = Akıldır

2-Mikail = Fikirdir

3-İsrafil = İlimdir

4-Azrail = Mantıktır.

5-Dört kapı içinde 4 kapı vardır.

1-Sırrı hakikat kapısı

2-En-el hak kapısı

3-Sırlar âlemi

4-(Rabita Sırları)

MUHARREM AYI VE AŞURE GÜNÜ:

Muharrem ayı ve Aşure günü, Hiristiyanlar ve Yahudiler tarafından da kutsal sayılır. Nitekim Peygamberimiz Medine'ye hicret ettikten sonra oradan yaşayan Yahudiler'in oruçlu olduklarını öğrendi. Bunun ne orucu olduğunu sordu:

Yahudiler:

"Bugün Allah'ın Musa'yı düşmanlarından kurtardığı, Firavunu boğdurduğu gün, Hazreti Musa şükür olarak bugün oruç tutmuştur." Dediler.

Bunun üzerine Peygamberimiz de:

"Biz musa'nın sünnetini ihyaya sizden daha çok yakın ve hak sahibiyiz." Buyurdu. O gün oruç tuttu ve tutulmasını da emretti. Ancak ertesi sene; Hazreti

Âdem'in tövbesi aşure günü kabul edilmiştir. Ve Hazreti Şit Peygamber yolu kabul görmüştür. Ve güruhu Naciye ile Ehli Beyt yolunda aşureyi kabul etmiştir. Kabul edildiği günden bu güne; yaşam boyu tarihlerde ilk insan Hazreti Âdem'in oğlu Şit Peygamber kabul görmüştür.

1-Allah Hazreti Musa'ya Aşure gününde bir mucize ihsan etmiş, denizi yararak Firavun ile ordusunu sulara gömüştür.

2-Hazreti Nuh gemisini Cudi dağı'nın üzerine, aşure gününde demirlemiştir.

3-Hazreti Yunus Balık karnında aşure günü kurtulmuştur.

4-Hazreti Yusuf Kardeşlerinin atmış olduğu kuyudan Aşure günü kurtulmuştur.

5- Hazreti İsa o gün dünyaya gelmiş ve o gün Sema'ya yükselmiştir.

6-Hazreti Davut'un tövbesi o gün kabul edilmiştir.

7-Hazreti İbrahim'in oğlu, Hazreti İsmail o gün doğmuştur.

8-Hazreti Yakub'un oğlu Hazreti Yusuf'un hasretinden dolayı kapanan gözleri o gün görmeye başlamıştır.

9-Hazreti Eyyüp hastalığından o gün şifaya kavuşmuştur.

***

NAZAR DUASI
HAKKIN BİNBİR KELAMI İLE

Kur'anı Kerim'in Türkçe Açıklaması

Bismişah Allah Allah Allah medet, Mürvet senden Ya Allah! Tüm canlı varlıklar için Şefaat senden Ya Resulallah! Hak bizi, ailemizi, kısmetimizi evlatlarımızı tüm

varlığımızı pis nefesten, ağrıdan sızıdan hastalıklardan korusun.

Şeytanın şerrinden, yolsuzun yolundan, haksızın şerrinden, zalimin zulmünden, arsızdan, pirsizden, nursuzdan yolumuzu yolsuza düşürmeyesin.

Yarabbi! Sen her türlü kazadan, beladan saklayıp koruyansın. Bizi ve tüm ailemizi, kazancımızı, carlığımızı şeytanın şerinden koruyansın. Hakka yürüyenin mekânını cennet eyleyesin.

Tüm gelecek kazadan, beladan, geleceğimizi kazancımızı yolsuza, pirsize düşürmeyesin.

Tüm neslimizi her türlü gelecek şeytanın şerrinden, pis nefesten ve yaşam için üç tane olan ölüm şerri ile karşılaştırmayasın. Hak olan hakkın vadesi ile nasip eyleyesin. Şeytanın şerri ile ailemize ateş düşürmeyesin.

Yarabbi! Senin yüceliğine sığındık, bizi her türlü kazadan, beladan esirge ve sakla; bizleri pis nefesten koru, başımıza gelecek her türlü kazadan esirgeyesin.

Ali kılavuzumuz ola, Hızır yoldaşımız ola. Allah Hazreti Musa'nın Hazreti Nuh'un, Hazreti Yunus'un, Hazreti Âdem'in, Hazret'i Yusuf'un, Hazreti İsa'nın Hazreti Davut'un, Hazreti İbrahim'in, Hazret'i İsmail'in, Hazreti Yakup'un himmeti tüm ailemizin üzerinde erenlerin, evliyaların, şehitlerimizin duaları eksik olmaya.

Yakup'un himmeti tüm ailemizin üzerinde erenle-rin, evliyaların, şehitlerimizin duaları eksik olmaya.

Yarabbi! Bizi düşmanın şerrinden koruyasın. Bizi kıyametin alametinden esirgeyesin, Şeytanın şerrinden nemalanmışların emeğimizi kursağına düşürme.

Yarabbi! Hakk katında bizi esirgeyesin, saklayasın, bekleyesin. Erenler Piri Pir Seyit Rıza'nın ulu ecdadı Zeynel Abidin Ocağının himmeti üzerimizde daim ola. Dünyada ve ahrette kusur ve hata varsa af ola. Her iki taraftan tarafa ya Resulallah tüm ecdatlarımızı ve bizleri afeyle.

Yarabbi! Senin afına sığındık, kul beşerdir hata işler Sultan olan bağışlar. Hata bizim Yarabbi! Sana kul habib geldik, yüceliğine sığınıyoruz. Dünyada ve ahrette bizi nefsimize yenik düşürme saklayasın, bekleyesin, bizi şeytanın şerri ile karşılaştırma.

Ya Allah! Sana sığındık, her iki tarafı dünyada ve ahrette sen esirge; bizi 12 imamlar aşkına, Hazreti Muhammed aşkına, Hazreti Ali aşkına,124 bin nebiler aşkına, bizleri şeytanın şerrinden saklayıp bekleyesin. Tüm şehitlerimizin Hünkâr Hacı Bektaşı Veli'nin, erenlerin, evliyaların himmeti hakkı için bizleri koruyasın.

Yarabbi! Pis nefesten, tüm ağrıyı sızıyı Şeytanın şerrini, Kaf Dağı'nın ardına atasın. Hakk katında bizi koruyasın yüce yaradan. Üçler aşkına, Allah aşkına, Muhammed mustafa aşkına, Ali El Murtaza aşkına dertlerimize deva olasın. (Zat-Nübüvet-Velayet) Muhammed Mustafa, Ali El Murtaza, Fatime-i Tül Zehra, Hasan'ı Müçteba, Hüseyin'i deşti Kerbela hakkı için bizi kollayasın bekleyesin Yarabbi!

Erenler Piri Pir Seyit Rıza
(Pir Seyit Tezel Dede)

Ağıt

Tüm Dersim o gece kaldı matemde
Dara çekilince Pir Seyit Rıza
Gökteki yıldızlar feryat eyledi
Dara çekilince Pir Seyit Rıza

Buğday Pazarında Sabaha karşı
Korkmadan ürüdü darına karşı
Eğilmedi dost düşmana karşı
Dara çekilince Pir Seyit Rıza

Horasanda varıp geldi Dersime
Hem pir idi hem de rehber Dersim'e
Gökte kızıl alev yandı Dersime
Dara çekilince Pir Seyit Rıza

Beldesi Ovacık köyüdür Ağdat
Beklemedi asla kullarda medet
Kan ağladı Dicle akmadı Fırat
Dara çekilince Pir Seyit Rıza

Ana Can pirini anar rahmetle
Yolu sürer gider Seyit memetle
Sabri Çağlayangil kaldı gafletle
Dara çekilince Pir Seyit Rıza

Ana Can Tezel

***

CENAZE KALDIRMA ERKÂNI
I BÖLÜM

Hakka yürüyen canın yüzü kıbleye çevrilir.

Bismişah Allah Allah Allah!

Dünyada her canlı ölümü tadacaktır.

Durduk cenaze namazına uyduk on iki imamlara er kişi niyetine (cenaze erkânının telkini) Bayan erkek fark etmez.

Dünya tarihinde İslam dinin ilk İmamı Cafer Sadık hocamız, buyuruyor ki:

"Yaradan'ın şefaatinde tüm canlı varlıkların üzerinde atalarımın 124 bin nebilerin Himmeti hakka yürü-

yen canımızın üzerinde ola. İmam Cafer Sadık buyurur ki Resulün evladı şöyle buyurur. Ölüm döşeğinde bulunan her insan bir varlıktır. Onun yerini hiç kimse dolduramaz diye buyuruyor.

Hakka yürüyen can vasiyeti varsa mutlaka yerini bulmalı yoksa bu vebalden ailesi sorumludur.

Hazreti Ali buyuruyor ki; kimsenin vasiyetine haksızlık etmeyin. Dünyada hakka yürüyenin malından mülkünden tattığı yerde bırakıp gidecektir.

Bir iğne dahi götüremez, onun için doğduk rahmen ve rahim ile kalalım, rahman ve rahim ile yaşamaya geldik.

Hakk dünyasına giderken Resule tabi olalım. Kimsenin hakkı ile gitmeyelim. Yaşamaya geldiysek komşu hakkı, Tanrı hakkı terazi hakkı, yetim hakkı dahil, dünyaya gelmemiş, tüyü bitmemiş hakkı ile:

"Ey kulum huzuruma gelme ne hak senden razı olur ne resul razı olur. Komşun dahi razı olmaz. İmam Cafer Sadık buyuruyor ki; İnsanlıkta bunlar mevcuttur. Zalimden yana değil de mazlumdan yana ol."

II BÖLÜM
RIZALIK ALMA

Ey canlar Allah rızası için; darı dünyadan darı bekaya reylet eden bu canımıza kapı komşu ve burada hazır bulunan canlar hakkınızı helal ediyor musunuz?

"Allah eyvallah helal olsun."

Ey canlar Hakkın niyazı ile on iki imamların ikrarıyla; darı dünyadan darı bekaya reylet eden bu canımıza kapı komşu ve burada hazır bulunan canlar hakkınızı helal ediyor musunuz?

"Allah eyvallah helal olsun."

Bende bu canımızdan vekâleten, hakkın niyazı ile sizden aldığımız rızalığı hakkın emrine verdim. Allah Eyvallah Hakk sizden de razı olsun.

Allah eyvallah!

Şefaati Muhammed'den dini İslam kitabı Kur'an marifeti asrın teknolojisi tarikatı Ali'nin Hakikati evliya, geçek aslı şeriatı Âdem'den doğmak, marifet nefsini bilmek, tarik ve ikrar vermek hakikatine ermek; Hakka yürürken hak katında önemli olan hakikate ermektir. İnsanlık görevimiz Resulün huzurunda emirlerini yerine getirmektir.

***

İHLAS SURESİ

Bismişah Allah Allah Allah!

Esirgeyen Bağışlayan Allah'ın adı ile;

Söyle ki gündüz gece Tanrı tektir Tanrı yücedir. O doğmaz ve doğurmaz. Hiç kimse O'na denk olamaz O yücedir. Kulun eksiğini kusurunu bağışlar hakiki ve hakikattir, Resul...

FATİHA SURESİ

Bismişah Allah Allah Allah!

Esirgeyen Bağışlayan Allah'ın adı ile;

Hamt Evrenin sahibi yüce Allah içindir.

O Allah ki acıyandır koruyandır.

Sevendir günü gelince ancak O hesap sorar.

O'da hepsini soracak sana şahitlik yapacak.

Hiçbir yerde arama şahidi; hiç arama gözün nurudur.

Burnundur, ağzındır, dilindir, ayaklarındır, kulaklarındır.

Tek sana tapan, senden medet umanlar biziz.

Saptırmışların yoluna düşmekten koru bizi; doğru yoldan ayırma bizi Yarabbi!..

***

CENAZE OKUMA DUASI
HİZMET BAŞINDA MEZARLIKTA

Er kişi veya Hatun kişi niyetine;

Hakka yürüyen candan rızalık alınmıştır.

Cümle canlar Ehli Beyt İnsanlık adına; dinimiz İslan kitabımız Kur'an, hakka yürüyen tüm canlar Allah'ın ku-ludur. Kimsenin bizi birbirimizde ayırmaya hakkı yoktur. Ayıranında Allah katında yeri yoktur. Çünkü Çınar bir tane dal ise bin bir tanedir. Mademki biz insanız, paylaşmaya kardeşçe yaşamaya geldik.

Bismişah Allah Allah Allah!

Destur haktan ola. Muhammed'in gül cemali Ali'nin ikrarına Hasan ve Hüseyin'in kemaline Ali El Murtaza'nın yolunda destur eyvallah; hakka yürüyen canımız. Allah mekânını cennet eylesin. Destur erenlerden evliyalardan ola. Gittiği hak dünyasında darda kalmaya, divanına geldik, dar halindeyiz Ya İlahi!

Helalleşerek özümüzü özüne bağladık. Hakka yürüyen bu can için hak darına durduk. Yarabbi! Saklımız gizlimiz yok, sen bilirsin halimizi. Haktan geldik hakka döneriz. Muhammed Mustafa Hatice'yi tül Kübra Ali yel Murtaza, Fadime tül Zehra, Hasan el Mücteba, Hüseyin'i Deşti Kerbela aşkına, üçlerin, beşlerin, yedilerin, on iki imamların, on yedi kemer bestlerin, beşlerin atamız şit Peygamber, anamız Güruhu Naciye varlığında var olduk. Dünya bakidir insanlar devri âlemdir. Bu dünyada her kim olursan, ol sırayla gelip gideceksin, zaman içinde tüm aldığın nefes ile varlığını, yaşamı-

nı yüce Allah'a borçlusun. Ana rahmine düştün. Ölüm yakın, dünyada nefsine sadık ol. Ey insanoğlu şeytana uyma, hak huzuruna çıkacaksın. Evrende bulunduğun dünyada, dünya malı ve mülkü bir nefis sınavıdır. Nefsine yenik düşüp Allah'tan ve kuldan uzaklaşma. Mutlaka bir gün hat Teâla'nın huzuruna çıkacaksın. Bu bir devrandır. Bir sınavdır; sadece bir kapıdan girer öteki kapıdan çıkarsın. Çıkış yolun yüce Resulün meleklerinin yoluna çıksın. Herkes sizin için hak duası yapsın. Eksik ve noksanın varsa hak katında dua almalısın. Onun için hakka yürüdüğün zaman tüm canlardan Allah'tan rahmet duası alasın. Malın mülkün kaldı dünyada, yaşamın boyunca fark ettim ki sadece bir saat kadar fark ettim.

Bir top kefen nasip olduysa, sana şükür Allah dünyada var ise bir iyilik, dünyada var ise bir güzellik, insan olarak bir cömertlik yaptıysan kapıların cennete açılsın. Şunu iyi bil ki (ne verdiysen elinle o gelir seninle) Hakkın huzuruna vardığında malım mülküm evladım var diye güvenme... Öyle bir şey yok. Sade bir insansın. Bu sefil kulunu şefaatinde ayırma; Yarabbi! On iki imamların şefaatinde ve didarında bu kulunu mahrum etme... Hakka yürüyen merhumu dünyada aramızdan ayrıldı. Bu gün meleklerle yüz yüze gelince, Allah ne kusuru ve hatası varsa af ola. Meleklere verdiği cevap güzel ola. Ne hata kusur var ise bizimdir. Yarabbi! Senin katında af ola.

Yarabbi! Hakka yürüyen canımızın mekânı cennet ola. Hakka yürüyen canımızın yeniden dünyaya don değiştirip döndüğünde, Hazreti Âdemin nurunu nasip eyle. Hak katında merhum için mekânı cennet ola.

Ya ilahi!.. Ahirette, ondört masumu pakların, on yedi kemer bestlerin, beşlerin Kerbela'daki ve dünyadaki bütün şehitlerimizin Nuri Nebi keremi Ali Pirimiz Hünkârımız Hacı Bektaş'ı Veli katarından didarından mahrum bırakmayasın, Fatıma anamız haldaşı ve yol-

daşı ola. Boz atlı Hızır yoldaşımız ola, dil bizden nefes erenlerden, evliyalarımızdan, şehitlerden ola. Hak razı ola yakınlarına baş sağlığı dilerim. Rızalık Ehli Beyti'den ola; bizim hizmetimiz Allah rızası için ola. Kem bizden kerem erenlerden, eksik bizden, hata bizden, kusur bizden, affedesin. Hak Muhammed Ali'den ola. Hakka yürüyenin mekanı cennet ola.Şah Hüseyin danırda on iki imamın katarında, erenler Piri Pir Seyit Rıza'nın şefaatinde ola. Şah İsmail'in nurundan, nazarından ola. Şah Abbas'ın ikrarında Şah Haydar'ın yolunda bizleri ayırma

Yarabbi!.. Destur Pirimiz Kureyş babadan ola. Yardımcımız Düzgün Baba ola elçisi baba Mansur ola. Yol ve erkânı Pir Seyit Rıza ola. Hakkın kelamı Ağu içen ocağı ola, yol ve erkânımız Munzur Baba ola, Celal Abbas yardımcısı ola. Hubyar Sultan dertlerimize deva deva ola. Şah Kulu Baba, Karaca Ahmet Baba. Tüm şehitlerimizin ve Pirimiz Pir Hünkâr Hacı Bektaş'ı Veli'nin himmeti cemi cümlelerimizin üzerine ola. Adını andığımız Pey-gamberlerimizin himmetinden bizi mahrum koymayasın. Hakka yürüyen canımızın ruhu için ola. Âdem Aleyhisselam, Şit Aleyhisselam, İdris Aleyhisselam, Nuh Aleyhisselam, Hud Aleyhisselam. Salih Aleyhisselam, İbrahim Aleyhisselam, İbrahim oğlu İsmail Aleyhisselam, İshak Aleyhisselam, Yakup Aleyhisselam, Yusuf Aleyhisselam, Şuayip Aleyhisselam, Eyüp Aleyhisselam, Musa Aleyhisselam, Harun Aleyhisselam, İlyas Aleyhisselam, Yuşa Aleyhisselam, Elyasa Aleyhisselam, Zülkifli Aleyhisselam, Yunus Aleyhisselam, Yahya Aleyhisselam, İsa Aleyhisselam, Üzeyir Aleyhisselam, lokman hekim Aleyhisselam, Zulkarneyn Aleyhisselam, Muhammed Aleyhisselam, yüce Peygamberimizin burada adını okuduğumuz veya zikretmediğimiz şehitlerimizin erenlerimizin, evliyalarımızın Hakka yürüyen canın mekânı cennet olsun; toprağı bol ola eksiği noksanı kusuru var ise af ola, dil bizden nefes Allah'tan ola.

Bismişah Allah Allah Allah!

Hak Muhammed Ali birliğine, evliyalar keremine, erenler Piri Pir Seyit Rıza varlığına keremine gerçek erenler yolunda hakka yürüyen canın mekânı cennet ola, devri daim ola. Hakka yürüyen canı Allah yardımcısı ola, üçlerin, beşlerin, yedilerin, kırkların, on iki imamların, on dört masumu pakların on yedi kemeri bestlerin, yetmiş üç şehidi şühedanın, seksen bin rum erenlerinin, doksan bin Horasan Pirlerinin, yüz bin kayıp erenlerin hakka yürüyen canın himmeti üzerinde ola.

Yarabbi! Rızan hakkı için himmetin kefşi kerametinde saf duranların duaları üzerinde hazır ve nazır ola. Nuri Huda Muhammed Mustafa İmam Ali yel Murtaza aşkına, Hatice'yi Kübra, Fatıma tül Zehra, Hasan Mücteba, Hulki rıza Şah Hüseyin'i deşti Kerbela aşkına, İmam Zeynel Abidin, Muhammed el Bakır, İmam Cafer'i Sadık ruhu aşkına; İmam Musa'i Kazım, imam Ali Rıza, imam Muhammed Taki, imam Ali Naki aşkına, İmam Hasan ül Askeri, İmam Mehdi sahibi zaman aşkı ile Hakka yürüyen canımızın mekânı cennet ola. Dil bizden nefes erenlerden, evliyalardan, şehitlerimizden ya Resulallah kefşi kerameti sende ola.

Ya Ali

Memleketi parça parça böldüler
Özgürlüğü elimizden aldılar
Cem evine cümbüş evi dediler
Halimiz perişan yetiş ya Ali

Cüppeliler gezer her bir köşeden
Vatandaş tesselli arar şişeden
Payımız azaldı huzur neşeden
Kaybolup gidecek yetiş ya Ali

Yedi düvel sarmış idi vatanı
Mervan soyu tanımıyor atamı
İncittiler yerde şehit yatanı
Gaziler ağlıyor yetiş ya Ali

Çocuk sıfır yaşta tanır hocayı
Arapçadan öğretirer heceyi
Çekirdekten yetiştirir cüceyi
Tehlike çoğaldı yetiş ya Ali

Bunlar Avrupa'nın olmuş iti
Endişem var bu gidişat çok kötü
Bedevinin kuraları pek katı
Seyit Memet bekler yetiş ya Ali

Seyit Memet Tezel Şiirleri

Bulur inşallah

Kışı yaşamadık baharı gördük
Bunun sonu iyi olur inşallah
Toplumun ahlakı karma karışık
Kullar bundan bir ders alır inşallah

Büyük şehirlerde kalmadı huzur
Köşe başlarında kapkaççı hazır
Kimi padişahtır kimisi vezir
Arayan Mevla'sını bulur inşallah

Ülke parsellendi pasta çok büyük
Fakirin sırtında eksilmedi yük
Çalışan kesimin boynu hep bükük
Haklılar hakkını alır inşallah

Seyit Memet vermeyelim ödün
Tehlike geliyor bak adımı adım
Çakıl taşı vermemiş ecdadım
Vatandaş huzur bulur inşallah

Yasal İsterim Emeğimi

Sen mi güçlüden yana
Avukat bey avukat bey
Kıyılır mı emekçiye
Avukat bey avukat bey

İki bin altı da emeklim
Ondan başka yok servetim
Hani ne oldu benim hakkım
Avukat bey avukat bey

Çeklerim hazırdı hani
Bekliyorum alacak günü
Mağdurum bekletme beni
Avukat bey avukat bey

Gece gündüz çalıştım
Bey değildim çöp taşıdım
Emek bu ise şaşırdım
Avukat bey avukat bey

Patron işçiye acımaz
Emekçi hakkını alamaz
Fakirin bayramı olamaz
Avukat bey avukat bey

Fakirlik ezelden ezele
Hak yerin bulsa ne güzel
Hakkını ister seyit tezel
Avukat bey avukat bey

Kime Muhtacım

Allah akıl fikir vermiş
Dostlar kime muhtacım ben
Tevekkül ve zikir vermiş
Dostlar kime muhtacım ben

Beyin vermiş düşünürüm
Bu faniden taşınırım
Yollar gibi aşınırım
Yaradana muhtacım ben

Gözlerimle görüyorum
Ayağımla yürüyorum
Hakka doğru varıyorum
Keremine muhtacım ben

Yolumuz uludan ula
Yaradan gözetir kulu
Yardım eyle Şahım Ali
Himmetine muhtacım ben

Seyit Memet hamt ederim rahmana
İzin ver gireyim ben dergâhına
Meyletmem dünya malına
Bir lokma ile hırkaya muhtacım ben

Muhammedi'in Emaneti

Son veda haccında Resul buyurdu
Ali vasimdir bilmeyen bilsin
Ümetime iki emanetim var
Kıyamete kadar böyle bilinsin

Şahı merdana orada biat edildi
Vasiyeti kendisine teblyiğ edildi
Habibin gününde böyle bilindi
Sinsi plan hazırladı mürşikler

Muhammed yatakta hasta yatarken
Vasiyeti unutup seçim yapan gafiller
Dünyada saltanat sürdürmek için
Şeytani rahime tapan cahiller

Resul son anında yalnız kalınca
Sadece yanında Ali dunuhca
İkisinin kavli sırı sır olunca
Kalleşin yoluna giren mürşikler

Resulun naaşını Ali kaldırdı
Dönekler duruma itiraz etti
Şahı merdan kabirde nöbet tuttu
Gelip göremedi mervan olanlar

İtibar görmedi Resulün sözü
Zaten çürük dilli zalimin özü
Kıyamet gününde görecek közü
Cehennemde yatar nankör olanlar

Şahı Merdanı şehit ettiler
Onu sevenler zulüm ettiler
Bunlar emaneti inkar ettiler
Huzur bulmaz saltanata tapanlar

Kerbela da şehit Muhammet soyu
Zalimler vermedi bir yudum suyu
Dilerim kahr olur münkürün soyu
Ahiret görmezler yanlış yapanlar

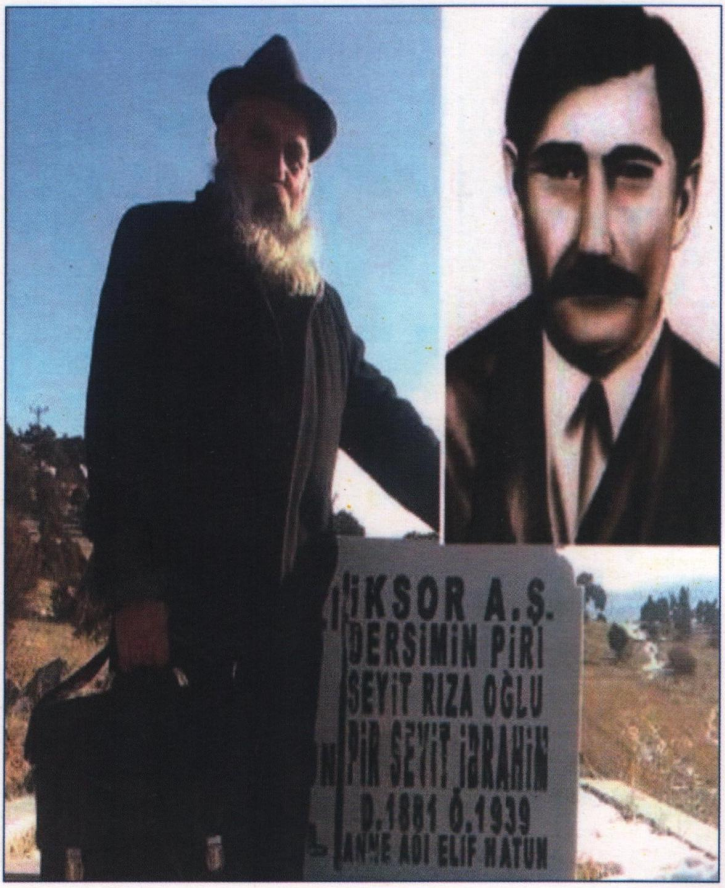

Erenlerin Piri, Pir Seyit Rıza Oğlu Pir Seyit İbrahim'in Türbesi Tokat Zile Ciğerbağı Köyü'nde bu türbe 1925 Sürgünü atamla baş başayım.

Torunu Pir Seyit Memet Tezel

SARİSSA

ISBN 978-605-69021-6-1